ஸ்ரீ

கணிமேதையார்

இயற்றிய

ஏலாதி,

மஹாவித்வான்

கோ. இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

உரையுடன்.

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1924

விலை அணா 6

ஸ்ரீ

முகவுரை

ஏலாதி என்னும் இந்நூல் சங்கத்துத் தொகைநூல்களுள் ஒன்றாகிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்கள் இவை என்பதும், அவற்றின் இலக்கணமும் இதற்குமுன் வந்துள்ள திரிகடுக முதலிய நூற்களிற் கூறப்பட்டன. இந்நூல் கடைச்சங்க மருவிய நூற்களுள் ஒன்றாதலின் இந்நூலாசிரியரது காலம் அச்சங்கத்திற்குப் பிற்பட்டது அன்று என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. இந்நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் இந்நூலாசிரியர் அருகசமயத்தவர் என்பது நன்கு விளங்கும். இந்நூலில் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றும், நூற்செய்யுட்கள் எண்பதுமாக எண்பத்திரண்டு செய்யுட்க ளிருக்கின்றன. இந்நூலின் பிரதிகள் ஒன்றின் ஈற்றில் "தமிழாசிரியர் மகனார்-மாக்காயனார் மாணாக்கர்-கணிமேதையார் செய்த ஏலாதி முற்றிற்று" என்றிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் மாக்காயனார் என்பவருடைய மாணாக்கர் என்று தெரிகின்றது. சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் நூலின் ஈற்றிலுள்ள,

"மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர்நோய் நீக்கும் பாங்கினால்—கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்."

என்னும் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளால் அந்நூலின் ஆசிரியர் காரியாசான் என்பவரும் இம் மாக்காயனாரின்

கரே என்பது விளங்குகின்றது. இவற்றால் இவ்விருநூலாசிரியர்களும் ஒருசாலை மாணாக்கர்கள் என்பது நன்கு விளங்குதல் காண்க. 'மல்லிவர்தோண் மாக்காயன்' என்கிற விசேடணத்தால் அம் மாக்காயனார் போர்வீரரா யிருந்தவர் என்பதும், இவ்விரு நூலாசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர் என்பதனால் பெருமபுலவராய் விளங்கியவர் என்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன. இந் நூலாசிரியர் கணிமேதாவியார் என்றும் வழங்கப்படுவர்.

மஹாவித்துவான் கோமளபுரம்-இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள் இந் நூலின் தற்சிறப்புப்பாயிரச செய்யுள் ஒன்றும், நூற்செய்யுட்களில் முதலிலிருந்து நாற்பத்தொன்பது செய்யுளுமாகிய ஐம்பது செய்யுட்களுக்கே யுரை யியற்றியிருக்கின்றனர் எனத் தெரிகின்றது. அவற்றிற்கு மேல் உள்ள இந்நூலின் மற்றச் செய்யுட்களுக்கு அவர் உரை யியற்றியிருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. ஆகையால், இந்நூலின் மற்றைய முப்பத்தொரு செய்யுட்களுக்கும், சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள் ஒன்றுக்கும் என்னு லியன்றாங்கு உரை யியற்றினேன். இதுபோன்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்களும், அவற்றுள் சிலவற்றிற்கு மேற்படி பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய உரையும் வெளிவந்து மாணவர்க்குப் பயன் செய்வனவாதல் வேண்டும் என்னுங் கருத்துட்கொண்டே இது செய்தேனாகலின், இது மீச்செயலெனவெண்ணி இதுபற்றி என்னைப் பெரியோர்கள் முனியா திருப்பார்களாகவென அவர்தங் கழலிணைப் பலவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்:

கா. ர. கோ.

சிறப்புப் பாயிரம்

இல்லறநூ லேற்ற துறவறநூ லேயுங்கால்
சொல்லறநூல் சோர்வின்றித் தொகுத்துரைத்து—நல்ல
அணிமேதை யாய்நல்ல வீட்டு நெறியுங்
கணிமேதை செய்தான் கலந்து.

(ப-ரை) நல்ல-சிறந்த, அணி மேதையாய்-அழகிய அறிவையுடையாளே!, கணிமேதை - கணிமேதை என்னும் புலவர், இல் அறநூல் - இல்லறநூலும், ஏற்ற-(ஞானமடைதற்கு) உரிய, துறவு அறநூல் - துறவறநூலும் ஆகிய, சொல் - (உயர்ந்தானாகிய கடவுளாற்) சொல்லப்பட்ட, அறநூல் - இருவகை அறநூலின் பொருள்களையும், சோர்வு இன்றி-தளர்ச்சி யில்லாமல், தொக்கு உரைத்து-தொகுத்துக் கூறி, ஏயுங்கால் - ஏற்றவிடத்தில், வீட்டு நெறியும் - முத்தியுலகுக்குரிய (முத்தியுலகை யடைதற்குரிய) ஞானமாகிய வழியையும், கலந்து - உடன்கூட்டி, செய்தான்-இந்நூலை யியற்றியருளினர்.

(வி-ரை) சொல்லப்படு என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளதாகிய சொல் என்பது அறம் என்பதோடு கூடி வினைத்தொகைநிலைத்தொடராயிற்று. மூன்றாவது அறநூல் என்பது அறநூலால் உணர்த்தப்படும் அறமாகிய பொருள்களை யுணர்த்தலின் கருவியாகுபெயர். ஏயுங்கால் - தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர். சோர்வு-தொழிற்பெயர்; இதில் வு-விகுதி. இன்றி - எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம். ஞானமாகிய வழி ஞானமார்க்கம் எனப்படும். கணிமேதை-யாவருங் கணிக்கும் மேதையையுடையவர்; இது வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் [illegible]

பெயர். கணித்தல் - மேலாக மதித்தல். மேதை - அறிவு. அணிமேதை என்பது அழகாகிய அறிவினையுடையாள் என்று நூலின் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; அன்றி (அழகு செய்யும்) அறிவினையுடையவள் எனக் கொள்ளின் இதுவும் வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயரேயா மென்க. வீட்டுநெறி - நான்கனுருபும் பயனு முடன்றொக்க தொகைநிலைத்தொடர். இச் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளால் இந் நூலின்கண் அறம் பொருளின்பம் வீடு என்னும் நான்கு பொருள்களுள் அறத்தின் பகுதிகளாகிய இல்லறம், துறவறம் என்னும் இரண்டும், வீடடைதற்குரிய ஞானநெறியும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்பது நன்கு போதரும். இப் பாயிரத்தில் 'கணிமேதை' என்றதனால் ஆக்கியோன் பெயரும், 'சொல்லறநூல் தொகுத்துரைத்து' என்றதனால் வழியும், யாப்பும், 'இல்லறநூல் ஏற்ற துறவறநூல் சொல்லறநூல் தொகுத்துரைத்து' என்றதனாலும், 'வீட்டுநெறியுங் கலந்து' என்றதனாலும், நுதலிய பொருளும் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டன. சிறப்புப் பாயிரத்திற் குரிய பொருள்கள் பதினொன்றனுள் கண்டு வெளிப் படையாகக் கூறப்பட்டன போக மற்றவற்றுள் இதிற் குறிப்பாகக் கொள்ளத்தக்கன கொள்க.

சிறப்புப்பாயிரத்திற்குரிய பொருள்கள் பதினொன்றாவன:— ஆக்கியோன் பெயரும், வழியும், எல்லையும், நூற் பெயரும், யாப்பும், நுதலிய பொருளும், கேட்போரும், பயனும், காலமும், களனும், காரணமும் ஆம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஏலாதி

மூலமும் உரையும்

ஏலம் என்னும் வடமொழிப் பெயரோடு ஆதி யென்னும் வடமொழிப் பண்பாகுபெயர் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடராய்த் தீர்க்க சந்தி பெற்று நின்ற ஏலாதியென்பது ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றால் செய்த சூரணத்தை யுணர்த்தலால் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர்; ஏலத்தை எடுத்துச் சொல்லியது மேற்கூறிய ஆறும்முறையே ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு வராகனெடை சேர்வது இம் மருந்தாகலின். இது உயிரோடு கூடிநின்ற மக்களுடலுக்கு உணவு செயல்களின் ஒவ்வாமையால் வரும் இருமல், சுவாசகாசம், மேலுயிர்ப்பு, காசமென்னும் பிணிகளை நீக்கி, அவ் வுடலைப் பெற்றோன் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டு செலுத்துமாறு நலந்தருதல்போலச் செய்வனவுந் தவிர்வனவுமாகக் கூறும் அவ்வாறு பொருளா லமைந்த ஒவ்வொரு செய்யுளும் உணரவல்ல மக்களுயிர்க்குப் பேதைமையினா லுண்டாம் பிறவித்துன்ப நீக்கி, இம்மை, மறுமை, வீடுகளின் இன்பந் தருவதாதலின் அச் செய்யுளுக்கு உவமை யாகுபெயராய், அது அச் செய்யுள் பல தொக்க தொகுதியாகிய நூலுக்குச் சினையாகுபெய ராயிற்று; அச் செய்யுள்களால் அமைக்கப்பட்டது நூலாதலால் கருவியாகு பெயருமாம். இப் பெயர் மிகுதிபற்றி வந்த பெய ரென்க.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

அறுநால்வ ராய்புகழ்ச் சேவடி யாற்றப்
பெறுநால்வர் பேணி வழங்கிப்—பெறுநால்
மறைபுரிந்து வாழுமேன் மண்ணொழிந்து விண்ணோர்க்
கிறைபுரிந்து வாழ்த லியல்பு.

(பதவுரை) அறு நால்வர் உம் - (மந்திரி முதலிய) இருபத்து நால்வரும், ஆய் புகழ் - குற்ற மில்லாத புகழ் அமைந்த, சேவடி - தனது சிவந்த பாதங்களாலிட்ட தொழிலை, ஆற்ற - செய்யாநிற்க, பெறு-(ஒழுக்கத்தின் பயனைப்) பெறுகின்ற, நால்வர் - (பிரமசாரி முதலிய) நால்வர், பேணி - விரும்பிய பொருளை, வழங்கி-கொடுத்து, பெறு - கற்றுணர்ந்தடைந்த, நால் மறை-நான்குவேத ஒழுக்கத்தை, புரிந்து - விரும்பி நடந்து, வாழுமேல் - ஒருவன் வாழ்வானுனல், மண் ஒழிந்து - பூமியினின்று நீங்கி, விண்ணோர்க்கு - தேவர்க்கு, இறை புரிந்து - அரசனால் விரும்பப்பட்டு, வாழ்தல் - (சுவர்க்கத்தில்) வாழ்தல், இயல்பு - உண்மையாம்.

(விசேடவுரை) மந்திரி முதலிய இருபத்து நால்வராவர்: மந்திரி, புரோகிதன், படைத்தலைவன், தூதன், ஒற்றன் என்னும் அரசனுக்குரிய கூட்டமாகிய ஐவரும்; மந்திரி, காரிய நடத்துவோன், சுற்றத்தான், வாயில் காப்பவன், நகரமாக்கள், படைத்தலைவன், குதிரைவீரன், யானைவீரனென்னும் அரசனுக்குத் துணையாகிய எண்மரும்; நட்பாளன், அந்தணன், மடைத்தொழிலாளன், மருத்துவன், சகுனத்தின் பயன் கூறுவோனென்னும் நீங்குதலிலாத சுற்றமாகிய ஐவரும்; மந்திரி, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்னும் அங்கமாகிய ஆறும் என்பவர். மந்திரி: 'கூட்ட

முதலிய நான்கிலும் இன்றியமையாதவனாதலால் அந்நான்கினுங் கூட்டப்பட்டனன். படைத்தலைவனும் கூட்டத்திலும், துணையிலும் அன்னவனென்க. அறுநால்வர் - மிகுதியினால் வந்த திணை வழுவமைதி. பிரமசாரி முதலிய நால்வராவார் - ஆசிரியனிடத்து ஓதலும் விரதம் நோற்றலுமாகிய ஒழுக்கமுடைய பிரமசாரி, இல்லற ஒழுக்கமுடைய இல்லறத்தான், இல்லை விட்டு வனத்துக்குத் தீயோடு சென்று மனையாள் வழிபாடு செய்யத் தவஞ் செய்யும் வானப்பிரத்தன், முற்றத் துறந்த யோக ஒழுக்கமுடைய துறவறத்தான் என்பவர். நால்வரென்பதற்குத் தென்புலத்தார், கடவுள், விருந்தினர், உறவினர் என வுரைத்தலுமாம். பாடபேதங் கூறி வேறு பொருள் உரைப்பாரு முண்டு; இங்குரைப்பின் பெருகும். பேணி-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; பேண்-பகுதி, இ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி. இறை-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; இற-பகுதி (கடத்தல்), ஐ-வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி. பகுதி ஈற்றகரக்கேடு கடைக்குறை; யாவற்றுக்கும் மேலாய் நிற்பவனென்பது பொருள்; திருமாலாகிய இறையினுடைய கூறுள்ளவன் அரசனுமாகலின் அரசனை 'இறை' என்றார். விகாரமின்றி, எப்போதுமுள்ளதாகலின் உண்மை இயல்பெனப்பட்டது. சேவடி என்பதில் செம்மை அடி யென்னும் உயிர்முதன்மொழிப் புணர்ச்சியில் ஈறு கெட்டு, ஆதி நீண்டு, முன்னின்ற மெய்யாகிய மகரம் வகரமானது; சேயடியென யகரமாதலு முண்டு; செ-பகுதியெனின், எகரம் மெய்யோடு கூடி ஈறாகா தாதலால் அது குற்றமென்க; காலாலிடுந் தொழிலைச் சேவடி யென்றது காரண வாகுபெயர்; காலாலிடுந் தொழி லென்றது இழிதொழிலை; "காற்றொழி லென்று கருதற்க" எனப் பிறர் கூறலாலுங் காண்க.

(குறிப்பு) இச் செய்யுளுக்குப் பழைய உரை காணப்படாமையின் இதற்குப் பொருள் கூறவந்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு

நூல்

1. சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிலைகல்வி வள்ளன்மை—என்றும்
வழிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறையின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு.

(ப-ரை) பூ கோதாய்-மலரை யணிந்த கூந்தலையுடையாளே!, சென்ற புகழ்-(யாவரும்) ஒப்புக்கொண்ட புகழும், செல்வம்-(பிறர்க்குப் பயன்படும்) செல்வமும், மீக்கூற்றம் - (யாவரும்) மேன்மையாகக் கொள்ளும் சொல்லும், சேவகம் - வீரத்தில், நின்ற நிலை - அசையாது நின்ற நிலையும், கல்வி - கல்வியறிவும், வள்ளன்மை-ஈகைத்தன்மையும், ஆறும்-ஆகிய இவ்வாறும், வழி வந்தார் - உயர் குடியிற் பிறந்து, மறையின் வழி-வேத நெறியில், வந்தார் கண்ணே-நடப்பவரிடத்திலேதான், என்றும் - எக்காலத்திலும், வனப்பு - அழகைப் பெறுவன ஆம்.

(வி-ரை) மற்றவரிடத்தில் இவ்வாறும் நிலைநிற்பன அல்ல; நிற்பினும் சில நாளே நின்று மாறுவனவாம். ஆதலின், வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பைப் பெறுவன. ஏ-பிரிநிலை. செல்லல் - யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளல்; "செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்" என்பதனுலு முணர்க. மீக்கூற்றம் - பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். கூற்றம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; கூறு-பகுதி, அம்-செயப்படு பொருண்மை விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக்கேடும் சந்தி; இது காரண இடுகுறிப்பெயராயினும், இங்கு இடுகுறி மாத்திரமாய் எழுத்தாலாகிய சொல்லை யுணர்த்திற்று. வள்ளன்மை - பண்புப்பெயர்; வள்-பகுதி, ள்-சந்தி, அல்-பகுதிப்பொருள் விகுதி, மை-மாட்சிமை யென்பதிற்போல வந்த விகுதிமேல் விகுதி. வழி-உயர்குடி. வந்தா ரென்னும் இரண்டில் முன்னது வினைமுற்று

வினையெச்சமான தென்றும், பின்னது வினையாலணையும் பெய ரென்றுங் கொள்க. பூங்கோதாய் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர்; ஈற்றைகாரம் ஆயெனத் திரிந்தது; (நன்-பெயர்-சூ - ௬௯;) இது மகடூஉ முன்னிலை.

2. கொலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த
அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்—நிலைதிரியான்
மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய்
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

(ப - ரை) மது மலி - தேன் நிறைந்த, பூ - பூவை யணிந்த, கோதாய் - கூந்தலையுடையாளே!, கொலை புரியான்-பிறர் புரியும் கொலைத்தொழிலை விரும்பாதவனும்; கொல்லான் -(தான் ஓருயிரை யும்) கொல்லாதவனும்; புலால்(-வேறொன்றின்) தசையை, மயங் கான் - அறிவு மயங்கித் தின்னாதவனும்; கூர்த்த - மிகுந்த, அலை- (பிறரை) வருத்துந் தொழிலை, புரியான் - செய்யாதவனும், வஞ்சி யான் - பொய்யொழுக்க மில்லாதவனும்; யாதும் - சிறிதும், நிலை திரியான்-(தான் மேற்கொண்ட) விரதத்தி னிலையினின்றும் மாறாதவனுமாகிய ஒருவன், மண்ணவர்க்கும் - மண் உலகத்தாருக் கும், அன்றி-அல்லாமல், விண்ணவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், மேல்- மேன்மையுள்ளவன், ஆய் விடும் - ஆகாமலிரான்.

(வி-ரை) பிறர் செய்யுங் கொலையை விரும்பாமை முதலிய அறுதொழிற்கும் வினைமுதல் ஒருவனே ஆதலால், இதனைப் பெயர்ச் செவ்வெண் என்க. கொலை - தொழிற்பெயர்; கொல் - பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சி விகுதி. அலை-முதனிலைப் பிறவினைத் தொழிற்பெயர்; அலைத்தான், அலைத்தானெனத் தன்வினை பிற வினைகளுக்குப் பொதுவாயினும், இங்கு முதனிலை பிறவினையாய்

நின்றது; தன்வினையாக வைத்துரைப்பினும் பொருந்தும். முன்னுள்ள உம்மை முற்றுப் பொருளோடு இழிவுசிறப்பில் வந்தது. பின்னுள்ள இரண்டில் முன்னது இழிவுசிறப்போடு எதிரதுதழீஇயதிலும், பின்னது உயர்வுசிறப்போடு இறந்ததுதழீஇயதிலும் வந்தன. நான்கனுருபிரண்டும் ஐந்தாவதனெல்லைப் பொருளன. மேல்-பண்பாகுபெயர். ஆய்விடும்-எதிர்காலச் செய்யுமென் முற்று; ஆ-பகுதி, ய்-சாரியை, விடு-துணிவுப்பொருண்மை விகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, உம்-எதிர்கால வினைமுற்று விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சமே வினைமுற்றானது.

3. தவமெளிது தான மரிதுதக் கார்க்கேல்
அவமரி தாத லெளிதால்—அவமிலா
இன்பம் பிறழி னியைவெளிது மற்றதன்
துன்பந் துடைத்த லரிது.

(ப - ரை) தவம் எளிது - (யார்க்கும்) விரதஞ் செய்தல் எளியது; தானம் அரிது-(நல்லோர்க்குப்) பொருளீதல் அருமையுடையது; தக்கார்க்கு எல்-தகுதியுடையார்க்கானால், அவம் அரிது-குற்றஞ்செய்தல் அரிது; ஆதல் எளிது-நல்வழியில் சார்தல் எளியது; அவம் இலாத-குற்றமில்லாத, இன்பம்-(முத்தியுலகத்து) இன்பம், பிறழின்-தவற நடப்பானாயின், இயைவு - (பிறப்பு) தொடர்தல், எளிது-எளியது; அதன் துன்பம்-பிறப்புத் தொடர்ச்சியினாலாம் துன்பத்தை, துடைத்தல் அரிது - நீக்குதல் அரிது.

(வி-ரை) கைவிட்டுப் பொருள் போகாமையினால் தவமெளிதும், கைவிட்டுப் பொருள் போகுதலால் தானம் அரிதுமாயின. பின் நின்ற அவம் என்றும் நிலைத்ததல்லாமல் தன்னின் ஒப்பதும், மிகுவது முடைமையாகிய குற்றம். இயைவு - தொழிற்பெயர்; இயை-பகுதி, வு-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விகுதி. எளிது -

பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. எண்மை-பகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, மையீறு கெட்டது சந்தி, இ-சாரியை. அரிது-இதுவும் பண்படியாகப் பிறந்த அவ் வினைமுற்று; பகுதி-அருமை; மற்ற உருப்பு மேலதனோ டொக்கும்.

4. இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ் சேராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின்—நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறுஞ்சொற் காணிற் கலவியின்கண்
விண்டவர் நூல் வேண்டா விடும்.

(ப-ரை) இடர் தீர்த்தல் - (பிறருக்கு நேரிட்ட) இடுக்கணை நீக்குதலையும்; எள்ளாமை-(பிறருடைய) பழியை எடுத்துப் பேசாமையையும்; கீழ் இனம் சேராமை - கீழ்மக்களது இனத்தைச் சேராமையையும்; யார்க்கும் - (வறியார்) யாவர்க்கும், படர் தீர்த்தல் - பசித் துன்பத்தை நீக்குதலும்; பழிப்பின் நடை - (அறிவுடையோர்) பழித்தலையுடைய நடையினின்றும், தீர்த்தல் - தன்னை நீக்குதலையும்; கண்டவர் - (தன்னை) எதிர்ப்பட்டவர், காமுறும் - விரும்பப்படுகின்ற, சொல் காணின் - சொல்லையும் (ஒருவன்) செய்வானாயின், கலவியின்கண் - (மனைவியோடு கூடியிருத்தலாகிய) இல்வாழ்க்கையினின்று, விண்டவர்-நீங்கிய முனிவர் செய்த, நூல் வேண்டா-நூல்கள் வேண்டாதன ஆய், விடும் ஒழியும்.

(வி-ரை) இடர்தீர்த்தல் முதலிய ஆறையும் செய்பவனுக்கு முனிவர்கள் சொல்லிய நூலைக் கற்றலாவது, கற்பித்தலாவது வேண்டுவதில்லை யென்பதாம். கீழ் - பண்பாகுபெயர்; கீழினம் ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். எள்ளாமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்; எள்-பகுதி, ள்-சந்தி, ஆ-எதிர்மறை விகுதி, அனைத்து

மொருபகுதி, மை-புடை பெயர்ச்சி விகுதி; உடன்பாட்டில் எள்ளினமை, எள்ளுகின்றமை என வரும்; எதிர்காலத்தில் வாராது. காமுறும்: காமமென்னும் பெயரை வினைப்படுத்தற்கு உறு என்னும் உரியடியாகப் பிறந்த வினை முதனிலை புணர்ந்தபோது, அம் கடைக்குறையாய் நின்ற காமுறு-பகுதி, உம் - நிகழ்காலப் பெயரெச்ச விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கலவி-தொழிற்பெயர். விண்டவர் - ஈறு திரிந்த வினையாலணையும் பெயர்; ஈறு திரியாதாயின் விண்டாரென வரும்; விள் - பகுதி. நூல் - உவமையாகுபெயர்; இதனை (நன்-பொதுப்பாயிரம்-சூ-உச, உரு) ஆல் உணர்க.

5. தனக்கென்று மோர்பாங்கற் பொய்யான் மெய்யாக்கும்
எனக்கென் றியையான் யாதொன்றும்—புனக்கொன்றை
போலு மிழையார்சொற் றேறான் களியானேல்
சாலும் பிறநூலின் சால்பு.

(ப-ரை) தனக்கு என்றும் - தனக்கு எனவும், ஓர் பாங்கன் என்றும் - தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கு எனவும், பொய்யான்-பொய் கூறான்; மெய் ஆக்கும்-உண்மையையே சொல்லுவான்; யாது ஒன்றும் - யாதொரு பொருளையும், எனக்கு என்று-எனக்குரியதென, இயையான் - (அப் பொருளின்மேல்) அன்பு வையான்; புனம் கொன்றை - முல்லை நிலத்திலுள்ள கொன்றை மலரை, போலும-ஒக்கும், இழையார் - ஆபரணங்களை யணியும் மாதர்களது, சொல் தேறான் - சொல்லை உண்மை யென்று நம்பான்; களியான் எல் - (யாம் செல்வப் பொருளுடையோமென்று) செருக்குக் கொள்ளானேல் (அவனிடத்து), நூலின் சால்பு-அற நூல்களிற் சொல்லிய மேன்மையாகிய பொருள்களெல்லாம், சாலும் - வந்து நிரம்பும்.

(வி-ரை) தனக்கென்றும், தன்னைச் சார்ந்தவனுக்கென்றும் சொல்லுதலால் பொய் இரண்டு வகை; எனவே, இச் செய்யுளும்

ஆறு பொருளைக் கூறியதாயிற்று. பிற-அசைச்சொல். பாங்கன் - தோழன்; இது சார்ந்தவன் மேலது. இச்சொல்லி னீற்றில் நான்காம் வேற்றுமை தொகையாய் நிற்றலின், ஈற்று னகரம் திரிந்தது. முன்னுள்ள என்று மென்பதனை இதனோடுஞ் சார்த்தி யுரைக்க. கொன்றை-முதலாகுபெயர். கடையில் நின்ற ஏலென்பதனைப் பொய்யான் முதலியவற்றோடுங் கூட்டுக; இது கடைநிலைத்தீவகம். சாலும்-உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த செய்யுமென் முற்று. சால்பு அத் தொழிற்பெயர்.

6· நிறையுடைமை நீர்மை யுடைமை கொடையே [மை
பொறையுடைமை பொய்ம்மை புலாற்கண்—மறையுடை
வேயன்ன தோளா யிவையுடையான் பல்லுயிர்க்கும்
தாயன்ன னென்னத் தகும்.

(ப-ரை) வேய் அன்ன தோளாய்-மூங்கிலை யொத்த தோளையுடையாளே!, நிறை-(பிறர் பொருள் முதலியவற்றில் செல்லாமல்) மனத்தை நிற்கச் செய்தலை, உடைமை ஏ - உடையானாகுதலும்; நீர்மை-நற்குணத்தை, உடைமை ஏ-உடையானாகுதலும்; கொடை-(வறியவர்க்குப் பொருளைக்) கொடுத்தலை, உடைமையே-உடையானாகுதலும்; பொறை-(தனக்குத் தீங்கு செய்தவனுக்குத் தானுஞ் செய்யாமல்) பொறுக்குதலை, உடைமை ஏ - உடையானாகுதலும்; பொய்ம்மைக்கண் - பொய் கூறுதலினும், புலாற்கண் - தசை உண்ணலினும், மறை-(தன்னை) மறுத்தலை, உடைமை ஏ-உடையானாகுதலும், இவை உடையான்-ஆகிய இச்செயல்களையுடையான், பல் உயிர்க்கும்-பல உயிர்களுக்கும், தாய் அன்னன் - தாயை ஒத்த தன்மையான், என்னத்தகும் - என்று சொல்லுதல் தகும்.

(வி - ரை) இவனிடத்து யாவரும் அன்பு பாராட்டுதலேயன்றி, விலங்குகளும் அவ்வா றிருக்கு மென்பது. உடைமை என்

யன செயப்படுபொருள் குன்றாக் குறிப்புத் தொழிற்பெயர். நிறை-பிறவினைத் தொழிற்பெயர்; நில் - தன்வினை முதனிலை, று - பிற வினை விகுதி, இதன் புணர்ச்சியில் லகரங்கெட நின்ற நிறு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சி விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கொடை, மறை-தன் வினைத் தொழிற்பெயர். எண்ணுப்பொருளதாகிய ஏகாரத்தை உடைமை யென்பவற்றி னீற்றிலெல்லாங் கொள்க. தொல் - இடை-௩௪-கு: "எண்ணே காரம் இடையிட்டுக் கொளினும், எண் ணுக் குறித்தியலும் என்மனார் புலவர்." தேய்-வடி வுவமை. ஏழ னுருபைப் பொய்ம்மை யென்பதனோடுங் கூட்டுக.

7· இன்சொ லளாவ லிடமினிதூண் யாவர்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து.

(ப - ரை) முருந்து - மயிலிறகின் அடியை, எய்க்கும் - ஒத் திருக்கும், முள் எயிற்றினாய்-கூரிய பற்களையுடையாளே!, யாவர்க் கும் - எல்லோர்க்கும், நாளும் - என்றும், இன்சொல் - இன் சொல்லையும், அளாவல்-மனங்கலந்து உறவாடலையும், இடம்-தங்கு தற்கிடத்தையும், இனிது-இனிய பொருளையும், ஊண் - உணவை யும், வன் சொல்-கடுஞ் சொல்லை, களைந்து - நீக்கி, மெல் சொல்-மென்மையாகிய சொல்லையும், வகுப்பான் ஏல்-(ஒருவன்) கொடுப் பானாயின், விண்ணோர் - தேவர்கள், விரைந்து - விரைந்து வந்து, விருந்து ஏற்பர்-விருந்தினனாக ஏற்றுக்கொள்ளுவர்

(வி - ரை) இந்த அறங்களைச் செய்பவன் மறுமையில் விண் ணுலகத்தில் இன்பம் நுகர்வா னென்பது. இன்சொலாவது - தன்னை நோக்கி வந்தவர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் தன் மனத்தி லுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்; மனத்தி னினிமை

யைச் சொல்லின்மே லேற்றியது ஒரு மரபுவழுவமைதி; ஆயினும், பண்புத் தொகைநிலைத்தொட ரென்க. மென்சொலாவது - தன் பணிவை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்; மேலே உரைத்தாற்போல உரைத்துக்கொள்க. மென்மை-பணிவு. போல்-அசை. விருந்து-பண்பாகுபெயர். இனிய பொருள்-பொன், ஆடை முதலிய பொருள்.

8· உடன்படான் கொல்லா னுடன்றார்நோய் தீர்த்து
மடம்படான் மாண்டார்நூன் மாண்ட—இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேன் மற்றவனை
யாக்குமவர் யாக்கு மணைந்து.

(ப-ரை) உடம் படான்-(பிறர் செய்யுங் கொலைக்குத்) தான் உடன்படாமல், கொல்லான் - (தானும்) கொல்லாமல், உடன்றார் நோய் - (பிணியால்) வருந்துகின்றவருடைய நோயை, தீர்த்து - (மருந்து முதலியவற்றைத் தந்து) தீர்த்து, மடம் படான்-அறிவில்லாச் செயலில் சேராமல், மாண்டார்-அறிவின் பெருமையுடையார் செய்த, நூல்-நூல்களை, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட தன்மையும் செயலும், இடம்பட - (தனக்குப்) பெருகும்படி, நோக்கும் வாய் - ஆராய்வதற்குரிய பெரியாரிடத்தில், நோக்கி - ஆராய்ந்து, நுழைவான் எல்-(அவை கூறிய ஒழுக்கத்தில்) ஒழுகுவானுனல், அவனை-அவ் வறிவுடையானை, யாக்குமவர் - விட்டு நீங்காதவரை, அணைந்து - (மேற்கூறிய ஒழுக்கமெல்லாம்) கூடி, யாக்கும் - விட்டு நீங்குத லில்லை.

(வி - ரை) உடன்படாமை, கொல்லாமை, தீர்த்தல், மடம் படாமை, நோக்கல், நுழைதலென ஆறு பொருளமைந்து கிடத்தல் காண்க. யாத்தல்-கட்டுதல்; அது விட்டுப் பிரியாமை. மேற்கூறிய ஆறு செயலும், அவற்றை மேற்கொண்டு நடப்பவனை நெருங்கி

யிருப்பவர்களுக்கும் அவை தாமே வந்து அடையு மென்பது. உடன்றார் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; உடல் - பகுதி, ற்-இறந்தகால இடைநிலை, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, லகரம் றகரமானது சந்தி, அது னகரமாதல் மெலித்தல்; இடம் - விரிவு. யாக்குமவர் - ஈறு திரிந்த எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்; யா-பகுதி, க்-சந்தி, கு-சாரியை, உம்-எதிர்காலவிடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அ-சாரியை, வ்-சந்தி, அர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி; இதனை யாக்கும் அவர் எனப் பிரித்து இரண்டு சொல் என்பாரு முளர்; ஆய், மேய் இவ் வினையெச்சங்களில் விகுதியாய் நின்ற யகரமெய் ஆயான், மேயா னென்பவற்றில் இடைநிலையாய் நிற்றல் போல உம் விகுதி இடைநிலையான தென்க.

9. கற்றாரைக் கற்ற துணரா ரெனமதியார்
உற்றாரை யன்னணை மோராமல்—அற்றார்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவையீந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

(ப - ரை) கற்றாரை-கற்று வல்லாரை, கற்றது-(தாம்) கற்ற கல்விப்பொருளை, உணரார் என-அறியமாட்டா ரென்று, மதியார்-எண்ணார்; உற்றாரை - நட்பினரை, அன்னவண்ணம் - அப்படி, (நாம் அவர்மேல் அன்பு வைத்திருத்தல்போல நம்மேல் வைத்தில ரென்று) ஓராமல்-மதியாமல், அற்றார்கட்கு - துறவிகளுக்கு, உண்டி - உணவும் மருந்தும், உறையுள்-இருப்பிடமும், உடுக்கை-ஆடையும், இவை-ஆகிய இவற்றை, ஈந்தார்-கொடுப்பவர், பண்டிதர் ஆய் - (உலகரால்) பண்டிதரென மதிக்கப்பட்டு, பயின்று-(யாவரோடும்) பகை யில்லாமல், வாழ்வார் - உயிர் வாழ்வார்.

(வி-ரை) கற்றது - வினைமுதல்வினையைச் செயப்படுபொருளின்மே லேற்றிக் கூறிய வினையாலணையும் பெயர்; கல்-பகுதி, ற்-

இறந்தகால இடைநிலை, அ-சாரியை, து - ஒன்றன் படர்க்கை விகுதி. அன்னவண்ண மென்பது அன்னணமென மரீஇயது; இன்னண மென்பது மிது. அற்றூர் - யான், எனது எனனு மிரு வகைப் பற்றும் நீங்கினர்; இதற்குப் பொருளற்றூரென வறியார்மே லேற்றிக் கூறினும் பொருந்தும். உண்டி உண்ணப்படுவதென் னும் பொருளில் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; உண் - பகுதி, து-சாரியை, இ-செயப்படு பொருண்மை விகுதி, தகரம் டகரமாத லும், உகரக்கேடும் சந்தி. மருந்தும் உண்ணப்படுவதாதலின் உண்டி யெனப்பட்டது. உடுக்கை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். உடு-பகுதி, க்-சந்தி, கு - சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி; கை விகுதி யெனின் தொழிற்பெய ரென்க. உறையுள்-உள் புடை பெயர்ச்சி விகுதி யெனக்கொண்டு தொழி லாகுபெய ரென்க; இருமொழியாகக் கொள்ளின், உள் இடப் பெயராக வைக்கின், இத் தொடரை வினைத் தொகைநிலைத் தொட ரென்க.

10. செங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் செல்வமுஞ் சீரிலா
வெங்கோலான் கீழ்க்குடிகள் வீந்துகவும்-வெங்கோல்
அமைச்சர் தொழிலு மறியல்மொன் றூற்ற
எனைத்து மறியாமை யான்.

(ப-ரை) செங்கோலான்-முறை செய்யும் அரசனது, செல்வ மும்-செல்வப்பொருள் வளர்தலும்; கீழ்க்குடிகள்-(அவனது ஆணை யின்) கீழ் வாழுங்குடிகளது, செல்வமும்-செல்வப்பொருள் வளர்த லும்; சீர் இல்லாத-புகழில்லாத, வெம்கோலான் செல்வம் - முறை தவறுகின்ற அரசனது செல்வம், உக்கு வீவும்-அழிந்தொழிதலும்; கீழ்க்குடிகள்-(அவனது ஆணையின்) கீழ் வாழுங் குடிகள் செல்வம், உக்கு வீவும்-அழிந்தொழிதலும்; வெங்கோல்-முறை தவறுதலும்; அமைச்சர் உக்கு வீவும்-மந்திரிமார் அழிந்தொழிதலும்; தொழில்

உக்கு வீவும்-எடுத்த தொழில் முடியாமலொழிதலும், ஒன்று-(இவ் வாறுக்கும்) ஒரு காரணத்தை, எனைத்தும் - எவ்வளவும், அறி யாமையான் - அறியாமையினால், ஆற்ற - மிகுதியும், அறியலம்- அறியமாட்டோம்.

(வி - ரை) செல்வமு மென்பதைச் செங்கோலா னென்பத னோடும், உம்மையை நீக்கி வெங்கோலான் கீழ்க்குடிக ளென்பவற் றோடும், வீந்துகவு மென்பதை அமைச்சர்தொழி லென்பவற்றோ டுங் கூட்டுக. இத் தொடரில் நிலைமொழி வருமொழிகளைப் பின் முன்னாக நிறுத்தி விகுதிகளைப் பிரித்துக் கூட்டி உரைக்க. அரசன் செய்யு முறை ஒரு பக்கத்தில் சாயாமல் செவ்விய கோல்போலுத லால் செங்கோல் உவமை யாகுபெயர்; வெங்கோல் அதற்கு மாறு கிய கோல். உகவு-தொழிற்பெயர்; உகு-பகுதி, அ - சாரியை, வு புடைபெயர்ச்சி விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. அமைச்சர் - பக்கத்தி லுள்ளார்; இது அமாத்திரிய மென்னும் வடமொழி. ஒன்று எண்ணலளவையாகுபெயர். எனைத்தும்-உம்மை முற்றும்மை; எனை த்து-எத்தனைத்தென்பதன் மரூஉ. செங்கோலும், வெங்கோலுமே காரணமா யமைதலால், அறியல மொன்றென்றது புறம்பாகிய காரணத்தை.

11. அவாவறுக்க லுற்றான் றளரானவ் வைந்தின்
அவாவறுப்பி னாற்ற வமையும்—அவாவறான்
ஆகு மவனாயி னைங்களிற்றி னாட்டுண்டு
போகும் புழையுட் புலந்து.

(ப - ரை) அவா - விருப்பினை, அறுக்கல் உற்றான்-முற்று தலையத் தொடங்கினவன், தளரான் - கலங்குதலில்லாதவனாகி அவ் ஐந்தின்-அப்பொறிகளினது ஐம்புலங்களின், அவா-விருப்பை அறுப்பின் - களைவானானால், ஆற்ற-மிகுதியும், அமையும் - (துற

ஒழுக்கம்) நிரம்புவான்; அவன் - அத் தொடங்கியவன், அவா - விருப்பு, அறான் ஆகும் ஆயின் - நீங்கானானால், ஐங்களிற்றின் - ஐம்பொறிகளாகிய யானைகளினால், ஆட்டு உண்டு - அலைப்புண்டு, புழையுள் - (நரகத்தின்) வாயிலில், புலந்து போகும் - துன்பமுற்றுச் செல்லுவான்.

(வி - ரை) இது துறவியைக் குறித்ததாதலால், அவா என்பது முன் துறந்து ஐம்புலன்களின்மேல் பழைய பழக்கத்தினால் மீளவும் செல்லும் விருப்பம். அவ் - பலவின் படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர்; பொறிகள் செய்யுங் கொடுமையைப்பற்றி அவற்றின் பெயர்கூற அஞ்சி 'அவ்' என்றார். பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. ஐம்புலன்களாவன: - ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை. அவ்வைந்தின் என்பதற்குப் 'புலன், களவேசம் (பெண்ணின்பம்), உடல், செல்வப்பொருள், மேம்பாடு என்பாரு முளர். ஐந்தின் அவாவறுத்த லாகிய தொழில் ஐந்தும், ஐங்களிற்றி னால் புழையுட் போகுத லொன்றுமாகிய ஆறு பொருள் இச் செய்யுளி லமைந்துகிடத்தல் காண்க. ஆட்டு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். உண்ணல் - அநுபவித்தல். ஆட்டுண்டு, கொலையுண்டு, அடியுண்டு, கடியுண்டு என விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயரோடும், முதனிலைத் தொழிற்பெயரோடும் உண்ணென்பது வரலால் இத் தொடரை இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடரென்னாது, ஒரு சொல்லெனக் கொண்டு செயப்பாட்டுவினை யென்னற்க.

12. கொலைக்களம் வார்குத்துச் சூதாடு மெல்லை
அலைக்களம் போர்யானை யார்க்கு — நிலைக்களம்
முச்சா ரிகையொதுங்கு மோரிடத்து மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

(ப-ரை) கொலைக்களம் உம் - போர் செய்து கொல்லுமிடம் [illegible] இடமும், வார்க்குத்து [illegible] நிலத்தைப் பிளக்கும்

இடத்தும், சூதாடும் எல்லை உம்-சூதாடுகின்ற இடத்தும், அலைக் களம் உம் - வருத்துகின்ற சிறைச்சாலை யிடத்தும், போர் யானை - போர் செய்யவல்ல யானைகளை, ஆக்கு - கொலை கற்பிக்கின்ற, நிலைக்களம் உம் - நிலையாகிய இடத்தும், முச்சாரிகை ஒதுங்கும் - யானை தேர் குதிரை இம் மூன்றும் சாரிகை யோடுகின்ற, ஓர் இடத்தும் - ஓரிடத்தும், இன்னவை-கொல்லுதல்முதல் சாரிகை யோடலீறாகிய இவற்றை, நச்சாமை - விரும்பாமையும், நோக்காமை - போய்ப் பார்க்காமையும், நன்று - நன்மையைத் தரும்.

(வி-ரை) சென்று நோக்கினால் கொலைக்களத்தினிடத்தும், வாள் பயிலுமிடத்தும், யானைக்குக் கொலை பயிற்றுமிடத்தும், முச் சாரிகை யொதுங்குமிடத்தும் உடற்கு ஊறுண்டாம்; சூதாடுமிடத் துப் பழியும், பொருளிழவுக்குக் காரணமாகிய விருப்பும், சிறைச் சாலையினிடத்துப் பழியு முண்டாம்; ஆதலால் விரும்பாமையும், அதன் காரியமாகிய நோக்காமையும் நலந்தருவன வாயின. நன்று- பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று; நல் - பகுதி, று - ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, லகரம் றகரமானது சந்தி, அது னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்; இது பன்மையி னொருமை வந்த வழுவமைதி. உம்மை கடைநிலைத் தீவகமாதலால் மேலவற்றோடுங் கூட்டுக. அலை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வார்க்குத்தென்பதில் குத்து என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் தொழிலாகுபெயர்.

13. விளையாமை யுண்ணாமை யாடாமை யாற்ற
உளையாமை யுட்குடைத்தா வென்று—களையாமை
நூற்பட்டார் பூங்கோதாய் நோக்கி னிலையாரும்
பாற்பட்டார் கொண்டொழுகும் பண்பு.

(ப-ரை) நூல் - நூலில்; பட்டு - சேர்ந்து, ஆர் நிரம்பிய பூ-மலரை அணிந்த, கோதாய்-கூந்தலையுடையாளே!, நோக்கின்

ஆராயின், விளையாமை - பயிர் விளைக்காமையும், உண்ணாமை - (ஊறு முதலிய ஐம்புலன்களை) அநுபவியாமையும், ஆடாமை - (பயனில் சொற்களைப்) பேசாமையும், ஆற்ற உளையாமை - (பிறர் கடுஞ் சொல்லுக்கு) மிக வருந்தாமையும், உட்கு உடைய - நாணுத லுடைய, தா - வருத்தத்தை, வென்று - வெல்லுதலும், களையாமை - (மேற்கொண்ட ஒழுக்கங்களை) விட்டுவிடாமையும், இவை ஆறும் - (ஆகிய) இவை யாறுசெயலும், பால் பட்டார் - துறவில் சேர்ந்த வர், கொண்டு - பூண்டு, ஒழுகும் பண்பு - நடக்கும் இயல்புகளாம்.

(வி-ரை) ஒருவன் மேற்கொண்டொழுகல் இல்லறம், துற வறமென இரண்டு பகுப்புடைமையால் பாலென்பது விளையாமை முதலிய செயலால் துறவறத்துக்காயிற்று. விளையாமை - தன் வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினை. உட்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அது மனக்கிளர்ச்சியின்றி மடங்குதல். உடை - உடையவென்னுங் குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. உட்குடைத்தா ஆவது காமத்தினுல் வருந்தும் வருத்தம். காமவொழுக்கத்தை இவர்களிடத்துண்டா யின் காமுகர்களும் பழிப்பா ராதலால், அவ் வருத்தத்துக்கு உட் குடைய என விசேடணம் தந்தார். வென்று - தொழிற்பெயர்; வெல் - பகுதி, து - புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விகுதி, லகர தகரங்கள் றகரமாதல் சந்தி, பகுதி யீற்று றகரம் னகரமாதல் மெலித்தல். நூலில் கோக்கப்படுகையில் பொரும்பாய்ப் பின் மலர்த லின் 'நூற்பட்டார் பூ' என்னலாயிற்று.

14. பொய்யான் புலாலொடு கட்போக்கித் தீயன
செய்யான் சிறியா ரினஞ்சேரான்—வையான்
கயனியலுள் கண்ணுய் கருதுங்கா லென்றும்
அயலறி வயலவர் நூல்.

(ப - ரை) கயல் - சேல் மீனைப்போல, இயல் - பிறழ்கின்ற, உண் கண்ணாய்-மையை யணிந்த கண்களை யுடையாளே!, என்றும்- எப்போதும், பொய்யான் - ஒருவன் பொய் சொல்லாமல், புலா லோடு - ஊனுண்ணலையும், கள் - கள்ளுண்ணலையும், போக்கி - நீக்கி, தீயன-தீமையைத தருஞ் செயல்களை, செய்யான்-செய்யா மல், சிறியார் இனம்-சிறியாருடைய இனத்தை, சேரான்-சேரா மல், வையான்-(பிறரை) நிந்தியாமல் நடப்பானாயின், (அவனுக் குக்) கருதுங்கால் - நோக்குமிடத்து, நூல் - (பிறராய்ந்துணரும்) நூல்கள், அயலவயல - வேண்டுவனவே அல்ல.

(வி-ரை) இந்த ஆறு தொழில்களையு மியல்பா யுடையானு க்கு, இத் தொழில்களை யியல்பா யில்லாதவர்கள் ஆராய்கின்ற நூல்கள் ஆராய்ந்துணர வேண்டுவன அல்ல என்பது கருத்து. அயல்-அந்நியம்; அது வேண்டாமைமேல் நின்றது. அடுக்குத் துணிவுப்பொருளது. ஒடு வுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளது. ஒடு வை எண்ணுப்பொருளதாம் இடைச்சொ லெனினும் பொருந்தும்; கள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. கருதுங்கால் - இறந்தகால வினை யெச்சம்; கருது - பகுதி, உம் - சாரியை, கால்-இறந்தகால வினை யெச்ச விகுதி, உகரக்கேடும் மகரத்திரிபுஞ் சந்தி. சிறியாரினம் - இருவினைப்பயனு மில்லையென்பாரும், காமநூலுணர்ந் தொழுகு வாரும், மோசஞ் செய்வாரும் முதலானோருடைய கூட்டம்.

15. கண்போல்வார்க் கர்யாமை கற்றா ரினஞ்சேர்தல்
பண்போல் கிளவியார்ப் பற்றாமை—பண்போலும்
சொல்லார்க் கருமறை சோராமை சிறிதெனினும்
இல்லார்க் கிடர்தீர்த்த னன்று.

(ப - ரை) கண் போல்வார் - கண்ணைப்போல நன்னெறியில் நடத்தவல்ல பெரியோரை, கர்யாமை - கோபியாமையும், கற்றார் -

கல்வி யறிவுடையாரையும், இனம் - பெரியாரினத்தையும், சேர்தல் - விட்டுப் பிரியாமையும்; பண்போல் - யாழினரம்பி னிசை போன்ற, கிளவியார் - சொற்களைப் பேசுகின்ற மாதரை, பற்றுமை - நம்பாமையும்; பண்போலும் - யாழினரம்பிசையை ஒக்கும், சொல்லார்க்கு - சொற்களை யுடைய மாதர்க்கு, அருமறை - (பிறருக்குத் தெரிவித்தல் கூடாத) இரகசியததை, சோராமை - மறந்து சொல்லாமையும்; சிறிது எனினும் - சிறிது பொருளாயினும், இல்லார்க்கு - இல்லாத வறியவர்க்கு, இடர் தீர்த்தல் - (நேர்ந்த) ஆபத்தை ஒழித்தலும், நன்று-நன்மையைத் தருவன ஆம்.

(வி-ரை) கற்றார்-கல்வியறிவுடையார். பெரியாரினம்-காமம், சினம், உலோபம், களிப்பு, செருககு, பொறாமையாகிய ஆறு குற்றங்களு மில்லாாது கூட்டம். பண்போலுஞ் சொல்லார்-சுட்டுப் பொருளது; இதற்கு இவவாறன்றி இரகசிய இடத்தில் வைத்து யாழினரம்பை மெல்லெனத் தடவினும், உடனே தடவுதலைப் பிறர்க்கு ஓசையால் உணர்ததல்போல, பிறாது இரகசியத்தைச் சொல்லுத லுடையாரென உரைத்தலுமாம். சொல்லார் - தொழிலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். கிளவி-தொழிற்பெயர்; கிள-பகுதி, வி - புடைபெயர்ச்சி விகுதி; இம் முதனிலையடியாகக் கிளந்தான், கிளந்த, கிளந்து என வினை விகற்பங்கள் பிறக்கும். மறை-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; மறு-பகுதி, ஐ - செயப்படு பொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. போல்வார்-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்; போல்-பகுதி, வ்-எதிர்கால இடைநிலை, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி; போல்கின்றார், போன்றார் என மற்றுக் காலங்களில் வரும். போல்வார்க் காயாமை-இத்தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராதலாலும், நிலைமொழி உயர்திணைப்பெயராதலாலும், (நன்-உயிர்-கு-சு) ஆல் இயல்பாகு

மல், (உருபு-சூ-கக) ஆல் இயல்பின் விகாரமாயிற்று. இடர் தீர்த்தல்-இத் தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராயினும், நிலைமொழி அஃறிணைப்பெயராதலால், (நன் - மெய் - சூ-உக) ஆல் மிகாது, (உருபு-சூ-கக) ஆல் விகாரத் தியல்பாயிற்று.

16. துறந்தார்கட் டுன்னித் துறவார்க் கிடுதல்
இறந்தார்க் கினிய விசைததல்—இறநதார்
மறுதலை சுற்ற மதித்தோம்பு வானேல்
இறுதலில் வாழ்வே யினிது.

(ப-ரை) துறந்தார்கண்-துறவியரிடத்து, துன்னி - சார்ந்து அறங்களைக் கேட்டு, துறவார்க்கு - துறவாமல் இரப்பவர்க்கு, இடுதல்-(வேண்டுவனவற்றைக்) கொடுத்தலையும், இறந்தார்க்கு-(கல்வியறிவில்) மிகுந்தவர்க்கு, இனிய-இனிய சொற்களை, இசைத்தல்-சொல்லுதலையும், இறந்தார்-(ஒருவரு மில்லாமல் வந்து) இறந்தவரையும், மறுதலை - (தனக்குப்) பொல்லாங்கு செய்பவரையும், சுற்றம்-உறவினரையும், மதித்து-நன்குமதித்து, ஓம்புவானேல்-(ஒருவன்) காப்பானாயின், இறுதல்-அழிதலையுடைய, இல்வாழ்வே-இல்வாழ்க்கையே, இனிது-(துறவறத்தினும்) நல்லது.

(வி-ரை) ஐம்பொறிகளுக்குரிய அநுபவப்பொருளைப் பெருமையாலாயினும் துறவு பூணவேண்டுமாதலால் அக்காலத்தும் அது செய்யாமையைப்பற்றி வறியவரைத் 'துறவார்' என்றார்; "உடாஅது முண்ணாதுந் முடம்பு செற்றும், கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்" என்பதனாலு முணர்க. மறுதலை பகைமை; இது பண்புப்பெயர்; மறு-பகுதி, தலை - பகுதிப்பொருள் விகுதி, இங்குப் பண்பாகுபெயராயிற்று. சுற்றம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; சுற்று-பகுதி, அம் - வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள் - சூழவிருப்ப தென்பது; "சுற்றத்திற் சுழகு சூழவிருத்தல்" என்பதனையு முணர்க.

17. குடியோம்பல் வன்கண்மை நூல்வன்மை கூடம்
மடியோம்பு மாற்ற லுடைமை—முடியோம்பி
நாற்றஞ் சுவைகேள்வி நல்லா ரினஞ்சேர்தல்
தேற்றானேற் றேறு மமைச்சு.

(ப-ரை) குடி ஓம்பல் - குடிகளைப் பாதுகாத்தலையும், வன்கண்மை - (தொழில் செய்தலில்) அசைவின்மையையும், நூல் வன்மை-பல நூற்புலமையில் கலங்காத அறிவையும், கூடம் - வஞ்சனையும், மடி-சோம்பலும், ஓம்பும்-(தன்னிடத்து வாராமல்) காக்கும், ஆற்றல் உடைமை-வலியுடைமையையும், முடி ஓம்பி - (தன் அரசனது) முடியையும் காத்து, நாற்றம்-நன்மணத்தையும், சுவை-வாய்க்கினிய உணவையும், கேள்வி-நல்லிசையைக் கேட்டலையும், நல்லார் இனம் சேர்தல் - அழகிய மாதர் கூட்டத்தையும் விரும்பி அநுபவித்தலை, தேற்றானேல்-நன்மை தருவனவென்று உணரானானால், அமைச்சு - (அவன்) மந்திரியாக, தேறும் - (அரசனால்) நம்பப்படுவான்.

(வி-ரை) முடி யென்றது தன்னைக் கவித்துச் செய்யும் ஆளுகையை. உடைமை - செயப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்புத தொழிற்பெயர். நல்லாரினம் - ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத தொகைநிலைத்தொடர். ஐம் புலன்களின் அநுபவங்களை மிகவுஞ் செய்யாதா னென்னுங் கருத்தால் 'நாற்றஞ் சுவை கேள்வி நல்லா ரினஞ்சேர்தல், தேற்றான்' என்றார். அமைச்சு - மந்திரித்தன்மை; இது பண்பாகுபெயர்; பொருள்: பக்கத்தி லுள்ளவன்; அமா என்னும் வடமொழிக்கும் பொருள் அருகு.

18. போகம் பொருள்கேடு மான்வேட்டம் பொல்லாக்கள்
சோகம் படுஞ்சூதே சொல்வன்மை—சோகக்

கடுங்கதந்துத் தண்ட மடங்காமை காப்பின்
அடுங்கதமி லேலா னரசு.

(ப-ரை) போகம் எ-சிறந்த சுகங்களில் இச்சையும்; பொருள் கேடு எ-தேடிய பொருளை வீணே அழித்தலும்; மான் வேட்டம் எ - (பலமுறை) விலங்குகளை வேட்டையாடுதலும்; பொல்லா கள் எ - பொல்லாங்கைத் தருகின்ற கள்ளுண்ணலும்; சோகம் படும் - துன்பம் விளைகின்ற, சூதே - சூதாடுதலும்; சொல் வன்மை-கடுஞ் சொல் சொல்லலும், சோகம்-பின் துன்பத்தைத் தருகின்ற, கடும் கதத்து - பெருங் கோபத்தினால், தண்டம் எ - பகைத்துப் போர் செய்தலும், அடங்காமை எ-தன்னிடத்துத் தங்காமல், காப்பின் - (அவற்றைத் தடுப்பானாயின், எனை அரசு-மற்ற அரசர்கள், அடும் கதம் - (இவ்வரசனோடு) போர் செய்யும் கோபம், இல் - இலர்.

(வி - ரை) எண்ணேகாரத்தை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. பொருள் கேடு - எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர்; பொருட் கேடென வரின் தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராம்; அவ் வாறுவதும் வினைமுதற்பொருளின்கண் வந்ததாகும். மான் என்பதில் னகரம் சாரியை. மான் வேட்டம்-தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப்பொருள் தாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராயினும், இவ் வாறுவது செயப்படுபொருளின்கண் வந்தது. வேட்டம்-முதனிலை யில்லாத தொழிற்பெயர். இல்-இல்லையென்பது கடைகுறைந்தது. அரசு - பண்பாகுபெயர். எனை - பிறிதென்னும் பொருளதாகிய இடைச்சொல். ஏலாதி ஆறு மருந்து கூடியதன்றே; இஃது எழு பொருளை அடக்கியிருப்பது அம் மருந்தோடு கண்டசருக்கரையுங் கூட்டுத லொன்மையா லென்க. பின் வருஞ் செய்யுளுக்கும் இஃதொக்கும்.

19. கொல்லான் கொலைபுரியான் பொய்யான் பிறர்பொரு
செல்லான்சிறியாரினஞ்சேரான்-சொல்லும் [ண்மேல்
மறையிற் செவியிலன் றீச்சொற்கண் மூங்கை
இறையிற் பெரியாற் கிவை.

(ப-ரை) கொல்லான் - (ஒருயிரையும்) கொலை செய்யான்; கொலை புரியான்-(பிறர் செய்யும்) கொலையை விரும்பான்; பொய்யான்-பொய் சொல்லான்; பிறர் பொருள்மேல்-பிறர் பொருளின் மேல், செல்லான்-(தன் மனத்தால்) செல்லான்; சிறியார் இனம்-கீழ்மக்களுடைய கூட்டத்தை, சேரான் - சேர்தலிலான்; சொல்லும்-(ஒருவரோடொருவர் சொல்லுகின்ற, மறையில்-இரகசியச் செய்தியில், செவி இலன்-கேட்குங் காதிலன்; தீச்சொற்கள்-தீச் சொற்களைச் சொல்வதில், மூங்கை-ஊமை; இவை - ஆகிய இவ் வேழு செயலும், இறையில் - முதன்மைப்படுதலில், பெரியாற்கு - மிக்கவனுக்கு உரியவையாம்.

(வி - ரை) பிறர் பொருண்மேற் செல்லாமையாவது பிறருடைய பொருளை வெளவக் கருதாமை. சிறியாரினம்-கங-ம் பாட்டுரையிற் காண்க. பிறர் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர்; பிற-பகுதி, அர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, பகுதி யீற்று அகரங் கெட்டதெனின் கடைக்குறை, விகுதிமுதல் அகரங் கெட்டதெனின் முதற்குறை யென்க; இவ்வாறன்றி, ரகர மெய் விகுதி யெனினும் பொருந்தும். மறை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; மறு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, பிறரறியாதபடி மறுக்கப்பட்டதென்பது பொருள். 'பிறர் மனைமேல் செல்லான்' எனவும், 'பல்லார் மறையில்' எனவும் பாட முண்டு.

20 பின்னை ரிடையாற்சொற் றேறுன் விழைவோரான்
கொன்னே வெகுளான் கொலைபுரியான்—பொன்னே

உறுப்பறுத் தன்ன கொடையுவப் பான்றன்னின்
வெறுப்பறுத்தான் விண்ணகத்து மில்.

(ப-ரை) பொன்னே - திருமகளை ஒத்தவளே!, மின்-மின்னலை, நேர்-ஒத்த, இடையார் சொல்-இடையையுடைய மாதர்களது சொல்லை, தேறான் - நம்பான்; விழைவு - (அவர்களது) விருப்பத்தை, ஓரான் - கருதான்; கொன்னே - பயனில்லாமலே, வெகுளான்-(ஒருவரையும்) கோபியான்; கொலை புரியான் - கொல்லுந் தொழிலை விரும்பான்; உறுப்பு-தன் உடலை, அறுத்தால் அன்ன - அறுத்துக் கொடுத்தாலொத்த, கொடை உவப்பான் - கொடைத் தொழிலை விரும்பிச் செய்வான்; தன்னின் - தன் மனத்தில், வெறுப்பு - (பிறன்மேற் கொண்ட) வெறுப்பை, அறுத்தான் - நீக்கினாகிய ஒருவன், விண் அகத்தும் - விண்ணுலகத்திலும், இல் - இல்லை.

(வி-ரை) உறுப்பு அறுத்தீந்த கொடையாவது சிபிச்சக்கரவர்த்தி தன்னை யடைந்த புறாவுக்காகத் தன்னுடலை யரிந்து வேடனுக்கீந்த கொடை. கொன் - பயனின்மைப் பொருளதாகிய இடைச்சொல். ஏ - பிரிநிலை. அறுத்தன்ன என்பவற்றை அறுத்தால் அன்ன, அறுத்தது அன்ன எனப் பிரிக்க; முன்னது வினையெச்சத்திறு தொகுத்ததெனவும், பின்னது தொழிற்பெயரீறு தொகுத்ததெனவுங் கொள்க. உறுப்பு - சினையாகுபெயர். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. 'விண்ணகத்து மில்' என்றது இப்படிப்பட்டவன் உலகத்துண்டா யிருத்தலி னருமை குறித்தது.

21. இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்
வளமை வலியிவை வாடும்—உளநாளால்
பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினாய்
வீடே புரிதல் விதி.

(ப - ரை) பால் போலும் - பாலையொக்கும், சொல்லினுய்-சொல்லை யுடையாளே!, இளமை-இளம்பருவம், கழியும்-நிலைபெறாமல் ஒழியும்; பிணி மூப்பு - நோயும் கிழத்தனமும், இயையும் - வந்தடையும்; வளமை - செல்வமும், வலி-(உடலின்) வலியும், இவை வாடும் - ஆகிய இவை தேயும்; உள நாளால் - தான் உடலோடு வாழும் நாளில், பாடே புரியாது-துன்பத்தை அநுபவிக்க விரும்பாமல், வீடே - வீடடைதலொன்றேயே, புரிதல் விதி - விரும்புதல் (ஒருவர்க்குக்) கடமை.

(வி-ரை) பாடாவது இல்வாழ்க்கைக்குரிய பொருள்தேடுதல் முதலியவற்றால் வருந் துன்பம். இளமையில் மேலெழ வலியில்லாதடங்கியிருந்த நோய் இளமை கழிந்தமாத்திரத்திலே மேலெழுதலால் பிணியை மூப்பொடுவைத் தெண்ணினார். இளமை மூப்பென்னும் பெயர்கள் உயிர் உடலோடு கூடி வாழ்நாளின்மேல் நின்றன. மூப்பு - தொழிற்பெயர்; மூ-பகுதி, ப்-சந்தி, பு - புடைபெயர்ச்சி விகுதி. பிணி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; பிணி (கட்டு) - பகுதி, இ - வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. நாளால் - வேற்றுமை மயக்கம். பாடே, வீடே இவ்விரண்டனுள் ஒன்றனில் ஒன்றைப் பிரித்தலால் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை.

22. வாளஞ்சான் வன்கண்மை யஞ்சான் வனப்பஞ்சான்
ஆளஞ்சா னய்பொருடா னஞ்சான்—நாளெஞ்சாக்
காலன் வரவொழிதல் காணின்வீ டெய்திய
பாலினூ லெய்தப் படும்.

(ப-ரை) வாள் அஞ்சான்-(ஒருவன் பகைவனுடைய) கூரிய வாளை அஞ்சான்; வன்கண்மை அஞ்சான் - இரக்கமின்மையை அஞ்சான்; வனப்பு அஞ்சான் - (பிறரஞ்சத்தகும்) தோற்றத்தை அஞ்சான்; ஆள் அஞ்சான்-வெற்றியாண்மையை அஞ்சான்; ஆய்-

குற்றமற்ற, பொருள் அஞ்சான் - செல்வப்பொருளை அஞ்சான்; (ஆயினும்) நாள் எஞ்சாத - (தான் கொண்டுபோகும்) நாள் குறை யாது வரும், காலன் - காலனானவன், வரவு - (தன்மேல்) வருந் தொழில், ஒழிதல் - நீங்குதலை, காணின்-காண விரும்புவானாயின், வீடு-முத்தியுலகு, எய்திய - அடையும்படி, பாலின் - அத்தன்மை யையுடைய, நூல் எய்தப்படும்-நூலிற் கூறிய ஒழுக்கத்தை அடை தலே தகுதி.

(வி-ரை) வாள் முதலிய ஐந்துக்கும் அஞ்சுதல் அச்சமன்று; காலன் வரவுக் கஞ்சுதலே அச்ச மெனப்படுமென்பது கருத்து. காலன் வரவென்றது மரணத்தை ஆதலால், அதனை இனி ஒழித் தற்கு உபாயமாவது வீட்டுநெறி அடைதலாமென வுணர்க. எஞ்சா என்பதை ஈறு தொகுக்கப்பட்ட பெயரெச்சமாகக் கொள்ளாமல் எதிர்மறை வினையெச்சம் மல் விகுதி தொகுக்கப்பட்டதெனக் கொண்டு, அது வரவென்னும் தொழிற்பெயர் கொண்டதெனக் கொண்டு உரைப்பினும் பொருந்தும். காலன்-காலக்கடவுள். குற்ற மற்ற பொருள் - நல்வழியிற் றேடிய பொருள்.

23. குணநோக்கான் கூழ்நோக்கான் கோலமு நோக்கான்
மணநோக்கான் மங்கலமு நோக்கான்—கணநோக்கான்
கால்காப்பு வேண்டான் பெரியார்நூல் காலற்கு
வாய்காப்புக் கோடல் வனப்பு.

(ப-ரை) கால் காப்பு - காலுக்குத் தளைபோன்ற இல்வாழ்க் கையை, வேண்டான்-வேண்டாத ஒருவன், குணம்-நற்குணத்தைப் பெற, நோக்கான்-மதியாமலும்; கூழ்-செல்வத்தைப் பெற, நோக் கான் - மதியாமலும்; கோலமும்-அலங்காரத்தைப் பெறுதலையும், நோக்கான் - மதியாமலும்; மணம் - கல்யாணத்தைப் பெற, நோக் கான்-மதியாமலும்; மங்கலமும் - புண்ணியத்தைப் பெறுதலையும்,

நோக்கான் - மதியாமலும்; கணம்-சுற்றத்தைத் தழுவ, நோக்கான்-மதியாமலும்; பெரியார் நூல் - பெரியாரால் கூறப்பட்ட நூற்பொருளை, காலற்கு-காலனுடைய, வாய்-வருவழியை, காப்புக்கோடல்-தடுப்பதாகக் கொள்ளுதல், அழகு - அழகாம்.

(வி-ரை) கால் காப்பு வேண்டாதான் செயலைக் கூறியதாகலால் குணநோக்காமைமுதல் வாய்காப்புக்கோடலீறாகக் கிடந்த ஏழும் இச் செய்யுள் கூறியதெனக் கொண்டு, பதினெட்டாஞ் செய்யுட் குரைத்தாங் குரைக்க. பெரியார் நூற்பொருளைக் காலற்கு வாய்காப்புக் கோடலாவது-பெரியார் கூறிய நூற்பொருளை, நன்குணர்ந்து, அது கூறியபடி துறவுபூண் டொழுகுவானுயின் அவ்வொழுக்கம் காலனைத் தன்னிடம் வாராமல் தடுத்தல். காதலற்கு வாய்காப்புக் கோடல் எனவும் பாட முண்டு. அதில் கால் காப்பு வேண்டா னென்பதைப் பிதாவெனக் கொண்டு, நோக்கானென்னும் வினைகளை அவன்மே லேற்றிக் கோட லென்பதில் விவ் விகுதி தொகுத்த லெனக் கொண்டு பிறவினைத் தொழிற்பெயராக்கிப் பொரு ளுரைக்க. உம்மைக ளிரண்டும் உயர்வு சிறப்போடு இறந்தது தழீஇய பொருளின்கண் வந்தன.

24. பிணிபிறப்பு மூப்பொடு சாக்காடு துன்பம்
தணிவினிரப் பிவை தாழா—அணியின்
அரங்கின்மே லாடுநர்போ லாகாம னன்றும்
நிரம்புமேல் வீட்டு நெறி.

(ப - ரை) பிணி ஒடு - நோயும்; பிறப்பு ஒடு - பிறத்தலும்; மூப்பொடு-மூப்பும்; சாக்காடு ஒடு-சாவும்; துன்பம் ஒடு - (பொருளைத் தேடுதல் முதலியவற்றால் வரும்) துன்பமும்; தணிவு இல்-(போதுமெனத்) திருப்தி யின்மையாகிய, நிரப்பு ஒடு-வறுமையும், இவை-ஆகிய இவ்வாறும், தாழா-தாமதியாமல் (ஒருவனை) அடை

யும்; (ஆதலால்) அரங்கின்மேல் - நர்த்தன சபையில், அணியின் (மாறி மாறித்) தரிக்கும் வேடத்தினுல், ஆடுநர்போல-ஆடுகின்றவ ரைப்போல, ஆகாமல் - மாறிமாறிப் பிறந்திறவாமல், வீட்டு நெறி வீட்டுலகத்தை யடைதற்குரிய துறவு ஒழுக்கம், நிரம்புமேல்-நிர புவானுயின், நன்று ஆம்-(ஒருவனுக்கு) இன்ப முள்ளதாகும்.

(வி-ரை) எண்ணுப் பொருளதாகிய ஒடுவை முன்னும் பி னும் கூட்டுக; (நன்-இடை-சூ-௧௦) சாக்காடு-தொழிற்பெயர்; சா பகுதி, காடு-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விகுதி, க்-சந்தி; வே காடு, நோக்காடு என்பவற்றாலு முணர்க. குறையை நிரப்பென்ற மங்கலவழக்கு; நிரம்பென்னுந் தன்வினைப் பகுதியோடு த ல்விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில், அம் முதனிலை நிர பெனத் திரிந்தமையினுல் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெய ரென் வீடு-முற்றவிடுதல் காரணமாக உண்டாம் மீளாப்பதத்துக்காதலா காரணவாகுபெயர்; இதுவும் அத் தொழிற்பெயர். ஆடுநர்-பலர்பா படர்க்கை நிகழ்கால வினையாலணையும் பெயர்; ந்-நிகழ்கால இடை நிலை; "அறிஞனுண்டிருக்குநன்" என்பதனுலு முணர்க.

25. பாடகஞ் சாராமை பாத்திலார் தாம்விழையும்
நாடகஞ் சாரர்மை நாடுங்கால்—நாடகம்
சேர்ந்தாற் பகைபழி தீச்சொல்லே சாக்காடே
தீர்ந்தாற்போற் றீரா வரும்.

(ப-ரை) பாத்திலார்-ஒருவகைப்படாத வேசியர், பாடு அகம் படர்கின்ற இடத்தை, சாராமை-(ஒருவன்) சாராமலொழியக்க வன்; தாம் விழையும்-அவர்கள் விரும்பி யாடுகின்ற, நாடகம்-நா கத்தை, சாராமை-சேர்ந்து காணுதொழியக்கடவன்; நாடுங்கால் (அப் பாட்டைக்) குறிப்பாகக் கேட்பானுயினும், நாடகம்-அந் நா த்தை, சேர்தால்-சேர்ந்து காண்பானுயினும், பகை ஏ-பகையு

பழி எ - பழியும், தீச்சொல்லே - கடுஞ்சொல்லும், சாக்காடே-(இடையில் நேரும்) சாவும், தீர்ந்தால்போல - இல்லாதனபோலத் தோன்றி, தீரா வரும்-நீங்காதனவாய் வந்து சேரும்.

(வி - ரை) பாடகஞ் சார்தலும், நாடகஞ் சார்தலும் கீழ்மக்களது செயலாதலால், அங்குச் சார்ந்தானுக்குப் பகைமுதலிய நான்கும் தான் எதிர்பாராதபோதும் வந்து சேர்தல் துணிவென்பது கருத்து. பாத்திலார்-இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; பகு என்பதன் மரூஉவாகிய பா-பகுதி, த்-சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, செயலையும், காலத்தையும் மறுக்க வந்த இல் எதிர்மறை விகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி. பகை-தொழிற்பெயர்; பகு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. தீரா-பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; இங்கு வினையெச்சமாயிற்று; மல் விகுதி தொகுத்தல் பெற்ற வினையெச்ச மெனினும் பொருந்தும்.

26. மாண்டமைந்தா ராய்ந்த மதிவனப்பே வன்கண்மை
ஆண்டமைநத கல்வியே சொல்லாற்றல்-பூண்டமைந்த
கால மறிதல் கருதுங்காற் றூதுவர்க்கு
ஞால மறிந்த புகழ்.

(ப-ரை) மாண்டு - (நல்லொழுக்கத்தில்) மாட்சிமைப்பட்டு, அமைந்து-அடங்கி நடந்து, ஆராய்ந்த - (நீதி நூல்களை) ஆராய்ந்தடைந்த, மதி எ - அறிவுடையாதலும்; வனப்பே - தோற்றப் பொலிவுடையாதலும்; வன்கண்மை எ-(பகைவர்க்கு) அஞ்சாமையுடையாதலும்; ஆண்டு - மறவாமல் காத்து, அமைந்த - (அதனால் தம்மில்) நிரம்பிய, கல்வியே - கல்வியறிவுடையாதலும்; சொல் ஆற்றல் எ - (பகைவரை உடன்படுத்தும்) சொல்லுதலின் வன்மையுடையாதலும்; பூண்டு - (தாம் சொல்லுதலை)" மேற்கொண்டு,

அமைந்த - (அதனைப் பகைவர் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்குத்) தகுந்த காலம் அறிதல்-காலத்தை அறியவல்லராதலும், கருதுங்கால்-ஆராயின், தூதுவர்க்கு - தூதர்களுக்கு, ஞாலம் - உயர்ந்தோர், அறிந்த புகழ்-அறிந்த புகழைத் தருவன ஆம்.

(வி-ரை) தாம் வகுத்துச் சொல்லுவோர், பிறர் சொல்லியதைச் சொல்லுவோர் எனத் தூதுவர் இருவகைப்படுவோர். இது முன்னவரைக் குறித்தது. புகழ்தருவனவற்றைப் புகழெனக் காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறினர்; இது மரபுவழுவமைதி. தூதுவர்: பகுதி வடமொழியாதலால், குற்றியலுகரங் கெடாமல் வந்தது; தூதரெனக் கெட்டும் வருதலுண்டு. ஞாலம் தனக்குக் கண்ணாகவுடைய உயர்ந்தோர்க்கு இடவாகுபெயர்.

27. அஃகுநீ செய்ய லெனவறிந் தாராய்ந்தும்
வெஃகல் வெகுடலே தீக்காட்சி—வெஃகுமான்
கள்ளத்த வல்ல கருதி னிவைமூன்றும்
உள்ளத்த வாக வுரை.

(ப-ரை) வெஃகல் - (பிறர் பொருளைக்) கவர விரும்புதல் அஃகு-குறை, வெகுடல்-கோபித்தலை, நீ-விடு; தீக்காட்சி - தீமையைத் தரும் பொருளைக் காண்கையை, செய்யல் - செய்யாதை எனவு-என்று (அறிவுடையார்) சொல்லுதலை, ஆராய்ந்து -(நூல்களினால்) எண்ணி, அறிந்தும் - துணிந்தும், வெஃகுமான் - (ஒருவன்) விரும்புவானாயின், இவை மூன்றும் - வெஃகல் வெகுடல் தீக்காட்சியாகிய மூன்றும், கருதின் - ஆராயின், கள்ளத்த அல்ல (புறத்தில் செய்யப்படாமையால்) வஞ்சமுள்ளன அல்ல, உள்ளத்த ஆக-அகத்தில் உள்ளனவாக, உரை - நீ சொல்.

(வி-ரை) வெஃகல், வெகுடல், தீக்காட்சி இம்மூன்றும் நடவாமையையும், நடந்தமையையுங் கூறியதாதலால் இச் செய்யல்

ஆறு பொரு ளமைந்த தென்க. இம் மூன்றும் உள்ளத்தின்மட்டில் நின்றதே அன்றி, அவற்றின் காரிய நிகழ்ந்து பிறனைத் துன்பப் படுத்தில ஆதலால் 'கள்ளதத அல்ல' என்றார். அஃது, நீ, செய்யல் இம மூன்றும் ஏவலொருமை வினையாயினும் பின்னதொன்றும் எதிர்மறை யென்க; செய்-பகுதி, ய் - சந்தி, அல்-ஏவலொருமை எதிர்மறை விகுதி; செயக எனப் பொருள்படின், உடன்பாட்டு வியங்கோளாகும்; இதுவே எதிர்மறை வியங்கோளெனின், ஐம் பால் மூவிடங்களில் செல்லாமையால் குற்றமென்னுக; செய்யற்க வென்பது எதிர்மறை வியங்கோ ளென்க. ஆராய்தலின் காரியம் துணிதலாதலால் ஆராய்ந்தறிகதெனப் பின்முன்னாகக் கூட்டுக. உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. ஆயினென்பதன் மரூஉ ஆன். அஃது, நீ, செயயல், வெஃகல், வெகுடல், தீக்காட்சி அது முறைநிர னிறைப் பொருள்கோளும், அவவணியும் படவந்த தென்க.

26. மையேர் தடங்கண் மயிலன்னாய் சாயலே
மெய்யே யுணர்ந்தார் மிகவுரைபபர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற பயனிலசொ னான்கும
மறலையின் வாயினவா மற்று.

(ப-ரை) மை - மையிட்ட, ஏர்-அழகுள்ள, தடங்கண்-பெரிய கண்களையுடைய, மயில் அன்னாய்-மயிலை ஒத்தவளே!, உணாந்தார்- (நன்மைகளைப்) பகுத்துணர்ந்தவர், சாயலே - மேம்பாடாகிய சொல்லையும், மெய்யே - மெய்யையும், மிக உரைப்பர் - பெருமை யாகச் சொல்வார்; பொய்யே-பொய்யும், குறளை ஏ-புறங் கூறலும், கடு சொல் ஏ-வன்சொல்லும், பயனில சொல் ஏ - ஒரு பயனையுந் தாராத சொற்களைச் சொல்லுதலும், நான்கும் - ஆகிய நான்கும், மறலையின் - புல்லறிவுடையானது, வாயின - வாயினிடத்தன.

(வி-ரை) மேம்பாடாகிய சொல்-உயர்ந்தபொருளைத் தருஞ் சொல். பெருமையாகச் சொல்லல்-அறம் பொருள் இன்பங்களுள்

ஒன்றனைத் தருஞ் சொல்லையே சொல்லுவாராதலால் அதனை அச்ச மின்றிச் சொல்லல். இல - பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப் பெயர். மறல் - பெரியோரால் மறுக்கப்பட்ட அறியாமை; அது பண்பாகுபெயராய்ப் பேதையரை உணர்த்தியது; ஐ - சாரியை. வாயின - இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று. ஆம், மற்று - அசை.

29. நிலையளவி னின்ற நெடியவர்தா நேரா
கொலைகளவு காமத்தீ வாழ்க்கை—அலையளவி
மையெனநீள் கண்ணாய் மறுதலைய விம்மூன்றும்
மெய்யள வாக விதி.

(ப-ரை) அலை அளவி - அலைக்குந் தொழிலை அடைந்து, மை என - (கருமையால்) மையென்று சொல்ல, நீள் கண்ணாய் - (கடை வரையும்) நீள்கின்ற கண்களையுடையாளே!, நிலை அளவின் நின்ற - (தமக்குச் சொல்லிய) ஆச்சிரமத்தினளவில் தவறுமலுள்ள, நெடியவர் - பெரியவர், கொலை - (ஒருயிரைக்) கொல்லுகையும், களவு - களவு செய்தலும், காமம் - காம இன்பத்தை விரும்புகின்ற, தீ வாழ்க்கை - தீய வாழ்க்கையும், நேரா - செய்ய உடன்படாதன; மறுதலைய - இவற்றிற் கெதிராகிய கொல்லாமை கள்ளாமை காமத் தீவாழ்க்கை செய்யாமை என்னும், இம் மூன்றும் - இந்த மூன்று செயலும், மெய் அளவு ஆக - (உயிருள்ள) உடலின் தொழிலாக, விதி - நீ விதிப்பாயாக.

(வி-ரை) மெய்யள்வாக விதி - (ஒருவனுடைய) உண்மையை அளக்குங் கருவியாக விதிப்பாயாக என்னலுமாம். நெடியவரென்றது பிரமசரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், துறவறம் ஆகிய நிலைகளில் வழுவாதாரை; காமவாழ்க்கை இந்நால்வருள் இல்லறத்தா ருக்குரியதாயினும், தீவாழ்க்கை என்றமையால் அயல் மாதர்பால்

செல்லலை விலக்கற்கென்க. நோா - வினைமுதல் வினையைச் செயப்படு பொருளின்மே லேற்றிக் கூறிய பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; நோ - பகுதி, ஆ-பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை விகுதி. விதி - ஏவலொருமை; இதில் ஆய் ஏவலொருமை எதிர்கால விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. மறுதலைய என்பதில் மறுமை என்னும் பண்பு ஈறு கெட்டு, தலைய என்னும் இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சத்தின் பகுதியாகிய தலையென்னும் பெயரோடு பண்புத் தொகைநிலையாக நின்றது.

30· மாண்டவர் மாண்ட வறிவினன் மக்களைப்
பூண்டவர்ப் போற்றிப் புரக்குங்கால்—பூண்ட
ஔரதனே கேத்திரசன் கானீனன் கூடன்
கிரிதன்பௌ நற்பவன் பேர்.

(ப-ரை) மாண்டவர் - குணமும் செயலும் மாட்சிமைப்பட்டவர், மாண்ட அறிவினல் - சிறந்த அறிவினால், மக்களை - புத்திரர்களை, பூண்டு-(காத்தற் ருெழிலை) மேற்கொண்டு, அவர் போற்றி-அம் மக்களை (உண்டி முதலியவற்ருல்) ஆதரித்து, புரக்குங்கால் - காப்பாற்றுகையில், பூண்ட பேர் - (அம் மக்கள்) அடைந்த பேர், ஔரதனே-ஔரதனும், கேத்திரசன் ஏ - கேத்திரசனும், கானீனன் ஏ - கானீனனும், கூடன் ஏ - கூடோத்துபன்னனும், கிரிதன் ஏ - கிரீதனும், பௌநற்பவன் - பௌநற்பவனும் என்பன.

(வி-ரை) ஔரதன் - கணவனுக்கு மனையாள் பெற்றவன். கேத்திரசன் - கணவனிருக்கையில் மனையாள் பிறனுக்குப் பெற்றவன்; இதனைக் குந்தியின்பாற் காண்க. கூடோத்துபன்னன்-களவினுல் பிறந்தவன்; "நாமைகதேசே நாமக்கிரகணு" என்னும் நியாயத்தால் இப் பெயர் ஈறுகெட்ட தென்பர் வடநூலார்; தமிழ் நூலார் கடைக்குறை யென்பர். கிரீதன்-விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன். பௌ

நற்பவன் - கணவ னிறந்தபின் இரண்டாமுறை மணஞ் செய்து கொண்டு பெற்ற பிள்ளை. மாண்டவர் - உரியடியாகப் பிறந்த ஈறு திரிந்த வினையாலணையும் பெயர்; மாண் - பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விகுதி; இவ் விகுதி அர் எனத் திரிந்தபோது அ-சாரியை, வ்-சந்தி பெற்றது.

31. மத்த மயிலன்ன சாயலாய் மன்னியசீர்த்
தத்தன் சகோடன் கிருத்திரமன்—புத்திரி
புத்ரனப வித்தனொடு பொய்யி லுபகிருதன்
இத்திறத்த வெஞ்சினார் பேர்.

(ப-ரை) மத்த மயில்-களிப்பு மிக்க மயிலை, அன்ன சாயலாய்-ஒத்த மேன்மையுடையாளே!, எஞ்சினார் பேர் - (மேற் கூறினவருள்) குறைந்து நின்றவரது பேர், மன்னிய சீர்-நிலைத்த சிறப்பையுடைய, தத்தன் - தத்தனும், சகோடன் - சகோடனும், கிருத்திரமன் - கிருத்திரமனும், புத்திரி புத்திரன் - தௌகித்திரனும், அபவித்தனொடு-அபவித்த னென்பதனோடு, பொய் இல்-உண்மையுடைய, உபகிருதன் - சுவயந்தத்தனும், இத்திறத்த - ஆகிய இவ் வகையன.

(வி-ரை) தத்தன்-தாய்தந்தைய ரிருவராலாயினும், ஒருவராலாயினும் மற்றொருவருக்கு விதி முறையில் கொடுக்கப்பட்டவன். சகோடன் - கலியாணத்தின்போதே கருப்ப மிருந்து பின் பெற்ற மகன். கிருத்திரமன் - திக்கில்லாமையே யன்றி, நன்னடக்கையையுங் கண்டு வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவன், புத்திரி புத்திரன்-மகள் மகன். அபவித்தன்-தாய்தந்தையர்களால் காக்க முடியாமையினால் விடப்பட்டு, ஒருவனால் வளர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவன். உபகிருதன் - காணிக்கைபோல வந்து சேர்ந்தவன்; இவனைச் சுவயந்தத்தனெனவுங் கூறுவர்; பொருள் தானே வந்து ஒளாதனோ டொத்த

லின், ஒருவருக்குப் பிள்ளையானவன். மகள் மகனை நீக்கி சௌத்தி ரனைக் கூட்டுவாருமுளர்; பொருள் அந்தணனை அல்லது அரசனைச் சூத்திரப்பெண் புணர்ந்து பெற்ற பிள்ளை. ஔரதன், கேத்திரசன், தத்தன், கிருத்திரமன், கூடோத்துபன்னன், அபவித்தன். அன்றி, மகள் மகன் இவ் வறுவருமே தாய் பாகம் பெருதற் குரியார்.

32. உரையான் குலன்குடிமை யூனம் பிறரை
உரையான் பொருளொடுவாழ் வாயு—உரையர்ணுய்ப்
பூவாதி வண்டுதேர்ந் துண்குழலா யீத்துண்பான்
தேவாதி தேவனுத் தேறு.

(ப-ரை) பூ ஆதி - மலர்முதலியவற்றை, வண்டு - வண்டுகள், தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, உண் குழலாய் - மொய்த்துண்ணுகின்ற கூந் தலையுடையாளே!, குலன் - தன் குலத்தின் உயர்வையும், குடிமை- குடிப்பிறப்பின் உயர்வையும், உரையான்-சொல்லாமல், பிறரை - அவ் விரண்டு மில்லாத மற்றவர்மேல், ஊனம் உரையான்-குற்றங் கூருமல், பொருளொடு - தனது பொருளி னளவோடு, வாழ்வு - அநுபவிக்கும் செல்வத்தையும், ஆயு-ஆயுளையும், உரையான் ஆய் - வெளிப்படுத்தாளுகி, ஈந்து உண்பான்-(இறப்பவர்க்குக்) கொடுத் து (த்தானும்) அநுபவிப்பவன், தேவ அதி தேவன் ஆக - தேவர்க ளில் சிறந்த தேவனுக, தேறு - தெளியாய்.

(வி - ரை) குலன், குடிமை - பொருளாகுபெயர். பிறரை- உருபு மயக்கம். ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. பூவாதியாவன-பூ, மரு, குரு வேர் பூசிய கஸ்தூரி, மயிர்ச்சாந்தென்பன. இவற்றைத் தேர்ந் துண் குழ லென்பதனில் உண்ணுதற்குப் பூவாதியைச் செயப்படு பொருளாகக் கொண்டால் குழலை நிலப்பெயராகவும், பூவாதியை ஆராய்ந்து அவற்றினும் மணமுடையதென்று குழலை யுண்ணு மெனக் கருத்துக்கொண்டால் குழலைச் செயப்படு பொருளாகவுங் கொள்க; இதனை "நனைசின்னமு நீத்தநல்லார் - வெறுங்கூந்தன்

மொய்க்கின்றன வேண்டல வேண்டுபோதும்" என்பதனாலு முண ர்க. தேவாதிதேவ னென்பதைத் தேவ ஆதிதேவ னெனப் பதம் பிரித்து, தேவர்களுக்கு முதன்மைத் தேவனென வுரைத்தலு மாம். தேவாதிதேவனாதல் - நூறு அசுவமேதப் புண்ணியமடைந்து இந்திரனாதல். கீழ்ப் பாட்டில் விண்ணோர்க்கு வேந்த னென்பது மிது.

33. பொய்யுரையான் வையான் புறங்கூறான் யாவரையும்
மெய்யுரையா னுள்ளனவும்விட்டுரையான்-எய்யுரையா
கூந்தன்மயி லன்னாய் குழீஇயவான் விண்ணோர்க்கு[ன்
வேந்தனா மிவ்வுலகம் விட்டு.

(ப - ரை) கூந்தல் - கூந்தலானது, மயில் அன்னாய்-மயில் போன்றவளே!, பொய் உரையான் - பொய்யைச் சொல்லான்; வையான் - (ஒருவரையும்) இகழான்; யாவரையும் - (தனக்குத்) தீமை செய்தவரையும், புறம் கூறான் - புறத்தில் அவமதித்துப் பேசான்; மெய் உரையான்-(ஒருவருக்கு நேர்ந்த இடுக்க ணொழிப் பதற்கு) நடந்த உண்மையைச் சொல்லான்; உள்ளனவும் - (தன் பால்) உள்ள பொருள்களையும், விட்டு உரையான் - வாய்விட்டுச் சொல்லான்; எய் உரையான் - (தன் சிநேகனிடத்தும்) தன் வறுமைத் துன்பத்தைச் சொல்லான்; (ஆகிய இவன்) இவ் வுலகம் விட்டு - இந்த உலகத்தை விட்டு, வான் - சுவர்க்கத்தில், குழீஇய- கூடியுள்ள, விண்ணோர்க்கு-தேவர்களுக்கு, வேந்தன் ஆம் - அரச னாகிய இந்திரனாவான்.

(வி-ரை) எய்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உள்ளன-பண்படி யாகப் பிறந்த பலவின்படர்க்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர்; உண்மை- பகுதி, அ-பலவின் படர்க்கை விகுதி, மை யீறு கெடுதலும் ளகரம் இரட்டலும் சந்தி, அன்-சாரியை. உள்ளன விட்டுரையாமை மெய்

யுரையாமையோ டொக்குமாதலால் உள்ளனவு மென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை.

34. சிதையுரையான் செற்ற முரையான்சீ றில்லான்
இயல்புரையா னீன முரையான் -நசையவர்க்குக்
கூடுவ தீவானைக் கொவ்வைபோல் செவ்வாயாய்
நாடுவர் விண்ணோர் நயந்து.

(ப - ரை) கொவ்வைபோல்-கோவைக்கனி ஒக்கின்ற, செவ் வாயாய்-சிவந்த வாயையுடையாளே!, சிதை உரையான்-கீழ்மையா கிய சொற்களைப் பேசாமலும்; செற்றம் உரையான்-(பிறர்) கோப த்துக்குக் காரணமாகிய சொற்களைப் பேசாமலும்; சீறு இல்லான்-(பிறர்மேல்) சீறுத லில்லாமலும்; இயல்பு உரையான் - (தனது) நற்குணத்தைப் புகழாமலும்; ஈனம் உரையான்-(பிறரது) குற்றங் களைச் சொல்லாமலும், நசையவர்க்கு-விரும்பி வந்தடைந்தவர்க்கு, கூடுவது-(தன்னால்) கூடிய பொருளை, *ஈவானை-கொடுக்கு மியல் புடையானை, விண்ணோர்-தேவர்கள், நயந்து - மகிழ்ந்து, நாடுவர் - (உடனிருக்க) விரும்புவார்.

(வி - ரை) கீழ்மையாகிய சொற்கள்: பொய், குறளை, வன் சொல், பயனில ஆயினும், வன்சொல் செற்ற முரைப்பதிலும், குறளை ஈன முரைப்பதிலும் அடங்குதலால் மற்ற இரண்டுமெனக் கொள்க. சிதை - பண்பாகுபெயர். செற்றம் - காரியவாகுபெயர்; செறு-பகுதி, அம்-புடைபெயர்ச்சி விகுதி, உகரக்கேடும் தன்னொற் றிரட்டலும் சந்தி. சீற்றம், உருக்கம், நெருக்கம், ஒற்கமென வன் றொடர், ஆய்தத்தொடரல்லாத குற்றியலுகரப் பகுதிகளும் அம் விகுதிப் புணர்ச்சியில் விகாரப்படும். சீறு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கூடுவது-ஒன்றன் படர்க்கை எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர், கொவ்வை - முதலாகுபெயர்.

35. துறந்தார் துறவார்தார் துப்பிலார் தோன்றா
திறந்தா ரீடற்றா ரிளையார்—சிறந்தவர்க்கும்
பண்ணாளுஞ் சொல்லாய் பழியிலூண் பாற்படுத்தான்
மண்ணாளு மன்னனாய் மற்று.

(ப - ரை) பண்-இசையை, ஆளும்-(தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தி) ஆளுகின்ற, சொல்லாய்-சொல்லையுடையாளே!, துறந்தார்க்கு-ஆதரிப்பவர்களால் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கும், துறவாதார்க்கு-விருந்தினர்களுக்கும், துப்பிலார்க்கு - வறியவர்களுக்கும், இறந்து தோன்றார் - இறந்து காணப்படாதவர்களுக்கும், ஈடு அற்றார்க்கு-(செல்வப்பொருள் தொலைந்தமையினால்) பெருமை யிழந்தவர்களுக்கும், இளையர்க்கு-(காப்பா ரில்லாத) சிறுவர்களுக்கும், சிறந்தவர்க்கும்-(ஆச்சிரமங்களில்) சிறந்த துறவாச்சிரமத்தவர்களுக்கும், பழி இல் ஊண் - (அறிவுடையோரால்) பழிக்கப்படுதலில்லாத உணவை, பால் படுத்தான் - பகுப்புச் செய்து பின் உண்டவன், மன்னன் ஆய்-(மறு பிறப்பில்) அரசனாகி, மண் ஆளும்-பூமியை ஆளுவான்.

(வி-ரை) துறந்தார்-செயப்பாட் டிறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; துற - பகுதி, க்-சந்தி, கு: அ - சாரியை, உகரக்கேடும் பகரத்தோற்றமுஞ் சந்தி, படு - செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மை விகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர்-பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதும், உகரக்கேடும் சந்தி, இரட்டிய ஒற்று இறந்தகாலங் காட்டியது; படு விகுதி தொகுக்கப்பட்டது. துறவாமல், துறந்தார் போன்று இல்லறத்தார் மனையிற்சென் றுண்ணலால் விருந்தினரைத் 'துறவார்' என்றார். துப்பு - தொழிற்பெயர்; து-பகுதி, ப்-சந்தி, பு - புடைபெயர்ச்சி விகுதி; பொருள் உண்ணல்; அது ஐம்பொறிகளால் உண்ணும் இனிய பொருள்களுக்குத் தொழிலாகுபெயர். தோன்றாதிறந்தா ரென்பதைப் பின்முன்னாக

நிறுத்தி விகுதி பிரித்துக் கூட்டி உரைக்க. துறந்தார் முதலிய அறுவர் கண்ணுக்குத் தோன்றுவா ராதலின் இறந்தாரைத் 'தோன்ற திறந்தார்' என்றார். இவர்க்கு ஊண்பாற்படுத்தலாவது அவரை நோக்கித் தான தருமங்களைச் செய்தல். பழியில்லாமை யென்னும் காரணத்தின் அடை ஊணென்னுங் காரியத்தின்மேல் நின்றது. மண் - கருவியாகுபெயர். சிறந்தவர்க்கென்னும் நான்க னுருபை மேலவற்றோடுங் கூட்டுக.

36· காலில்லார் கண்ணில்லார் நாவில்லார் யாரையும்
பாலில்லார் பற்றிய நூலில்லார்—சாலவும்
ஆழப் படூஉ ணமைத்தா ரிமையவரால்
வீழப் படுவார் விரைந்து.

(ப - ரை) கால் இல்லார் - காலில்லார்க்கும்; கண் இல்லார் - குருடர்க்கும்; நா இல்லார்-ஊமைகளுக்கும்; யாரையும் - எவர்களை யும், பால் இல்லார்-தம் பக்கம் இல்லாதவர்களுக்கும்; பற்றிய-(தம் அறிவில்) பதியும்படி, நூல் இல்லார் - நூலறிவில்லாதவர்க்கும்; சாலவும் - மிகவும், ஆழப்படூம் - (உண்டபின் வயிற்றில்) தங்குதற் குரிய, ஊண் அமைத்தார்-உணவைச் சமைத்து ஈந்தவர், இமையவ ரால் - தேவர்களால், விரைந்து-விரைவாக, வீழப்படுவார் - விரும் பப்படுவார்.

(வி - ரை) காலில்லா ரெனவே "ஒருமொழி யொழிதன், இனங்கொளற் குரித்தே" என்பதனுல் கையில்லாரையுங் கொள்க. பேசுதற்கு இதழ், நா, பல், அண்ணம் இவற்றில் சிறந்த கருவி நா ஆதலால் ஊமைகளை 'நாவில்லார்' என்றார். கண் கட்புலனுக் காத லால் பொருளாகுபெயர். யாரையும் பாலில்லா ரென்றது யாரு மற்றவரை. ஆழப்படூ மூணாவது கண்ணுக்கு அருவருக்கத்தக்கதும், மூக்குக்கு நறுமண மில்லதும், நாவுக்குச் சுவை யில்லது மல்லாமை

யால், உண்டபின் வயிற்றில் தங்குதற்குரிய ஊண். பற்றிய - காரியப்பொருட்டாகிய செய்யிய வென்னும் வாய்பாட் டெதிர்கால வினையெச்சம்; இதில் விகுதி இய. இல்லார் - செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையும், செயப்படுபொருள் குன்றா வினையுமாகிய குறிப்பு வினைமுற்று; இதனை இச் செய்யுளிற் காண்க. ஆழப்படும்- செய்வினையாகிய செய்யுமென் பெயரெச்சம்; ஆழ் - பகுதி, அ - சாரியை, ப்-சந்தி, படு-பகுதிப்பொருள் விகுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, உம்-எதிர்காலப் பெயரெச்ச விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இமைத்த வில்லாதவரை இமையவரென்றது மங்கலவழக்கு. ஊண்- உண்ணப்படுவதென்னும் பொருளில் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; உண்-பகுதி, ஐ-செயப்படு பொருண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் முதனீண்டது; தல் விகுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரத்தில் முதனீண்டதெனக் கொண்டு தொழிலாகுபெய ரெனினும் ஒக்கும்.

37. *அழப்போகா னஞ்சா னலறினுற் கேளான்*
எழப்போகா னீடற்றா ரென்றும—தொழப்போகான்
என்னேயிக் காலநீ டோரான் றவமுயலான்
கொன்னே யிருத்தல் குறை.

(ப - ரை) ஈடு அற்றார் - வரி கட்டுந் திற மில்லாத குடிகள், அழ-(வரி கட்டுதற்கு நிர்வாக மில்லாமையால்) அழுதுகொண்டிருக்க, போகான் - போய் என் என்று கேளான்; அஞ்சான் - (மிக்க வரியை விதிப்பதற்கு) அஞ்சான்; அலறினால்-(இடுக்கண் நேரிட்டு) அலறிக் கூவினால், கேளான்-செவி சாய்க்கான்; எழப் போகான் - (அவ் விடுக்கண்) நீங்கும்படிச் சென்று நோக்கான்; தொழ-தன் குடிகள் தொழும்படி, என்றும் - எக்காலத்திலும், போகான்-புறத்தில் உலாவான்; என்னே - யாது காரணமோ, இக்காலம் நீடு - இந்த காலம் (வீணே) கழிதலை, ஓரான் - அறியாமல், தவம் முயலான்-

தவஞ் செய்ய முயற்சி செய்யாமல், கொன்னே-(பிறர்க்கும் தனக்கும்) பயன்படாமலே, இருத்தல்-(அரசன்) உயிர் வாழ்தல் குறை - குற்றமாம்.

(வி-ரை) அழப்போகுதல், அஞ்சுதல், அலறினுல் கேட்டல், எழப்போகல், தொழப்போகல் இவ் வைந்தும் பிறர்க்கும்: காலக் கழிவை ஓர்தல், தவமுயன்றிருத்தல் இவ் விரண்டும் தனக்கும் பயன் தருவன. தொழப்போகுவானுனல் ஆங்காங்குள்ளார் தங் குறைகளைச் சொல்லுதலைக் கேட்டறிதலே யன்றித் தன் கண்ணுல் காணலுங் கூடுமாதலால், அதுவும் பிறர்க்குப் பயன் தருதலாக எண்ணப்பட்டது. ஈடு-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; இடு-பகுதி, ஐ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரையில் முதனீண்டது; தொழிலாகு பெயருமாம். நீடு-காலத்தின்மேல் நின்ற முதனிலைத் தொழிற் பெயர். கொன் - இடைச்சொல்.

33. எழுத்தினு னீங்காதெண் ணுனொழியா தேத்தி
வழுத்தினுன் மாறுது மாண்ட—ஒழுக்கினுல்
நேராமை சால வுணர்வார் பெருந்தவம்
போகாமை சாலப் புலை.

(ப-ரை) சால - மிகுதியாக, உணர்வார்-(ஞான நூல்களை) உணர்ந்தவர், எழுத்தினுல் - மந்திர எழுத்தினின்றும், நீங்காது - நீங்காமலும், எண்ணுல் - தியானத்தினின்றும், ஒழியாது - ஒழியாமலும், ஏத்தி வழுத்தினுல் - துதிசெய்தலினின்றும், மாறுது - மாறுமலும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, ஒழுக்கத்தினுல் - அறவொழுக்கத்தில், நேராமை - சேராமையும், பெரு தவம் - பெரிய தவ வழியில், போகாமை - செல்லாமையும், சால - மிகவும், புலை - இழிவைத் தருவன ஆம்.

(வி - ரை) முதலிலுள்ள மூன்றனுருபுகள் மூன்றையும் நீங்கற்பொருளவாகிய ஐந்தனுருபுகளாகவும், இறுதியிலுள்ள ஒன்றையும் இடப்பொருளதாகிய ஏழாவதாகவும் திரித்துக்கொள்க. நீங்காது, ஒழியாது, மாருது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சங்கள் நேராமை யென்னும் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயரின் முதனிலை கொண்டன. எத்தி என்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம் வழுத்தென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது; இது ஒரு பொருட் பன்மொழி. எழுத்து: எழுதப்படுவதென்னும் பொருளில் எழுது-பகுதி, ஐ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, விகுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரத்தில் தன்னொற்றிரட்டியது, இது கருவியாகுபெயராய் ஒலிவடிவை யுணர்த்தியது; இங்ஙனமன்றி, தல் விகுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரையில் தன்னொற்றிரட்டிய முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் எழுதலாலுண்டாகிய வரிவடிவிற்குக் காரணவாகுபெயராய், ஒலிவடிவிற்குக் கருவியாகுபெய ராயிற்றெனினும் பொருந்தும்; வரிவடிவிற்குத் தொழிலாகுபெய ரென்பாரு முண்டு. பின்னின்ற சால என்னும் உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த செயவென் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்துக்குப் பயனிலையாகிய ஆம் என்னும் வினை சொல்லெச்சமாய் நின்றது. புலை-பண்புப்பெயர்; ஐ-பகுதிப்பொருள் விகுதி.

39. சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது
மேவ லெளிதரிது மெய்போற்றல்—ஆவதன்கண்
சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியராய்
வேற லெளிதரிது சொல்.

(ப - ரை) சாவது - உயிர் விடுகை, எளிது - (அறிவுடையார்க்கு) எளியதாம்; சான்று-(கல்வி யறிவு கேள்வி ஒழுக்கங்களினால்) நிறைந்து, ஆண்மை-அவற்றை ஆளுந் தன்மை, அரிது-அரியதாம் நல்லது - அறத்தில், மேவல் - சார்தல், எளிது - எளியதாம்; மெய்

போற்றல் - உண்மையாக அதனை வழுவாமல் காத்துக்கொள்ளல், அரிது - அரியதாம்; ஆவதன்கண்-(தன்னுயிர்க்கு) நன்மை தரும் துறவறத்தில், சேறல் - செல்லுதல், எளிது - எளியதாம்; நிலை - குற்றம் வாராமல் நிற்றல், அரிது - அரியதாம்; சொல்-(ஐம்பொறிகளை வெல்லுவோமென்று) சொல்லுதல், எளிது - எளியதாம்; தெள்ளியர் ஆய்-குற்றமற்ற அறிவுடையாராய், வேறல்-ஐம்பொறிகளையும் வெல்லுதல், அரிது-அரியதாம்.

(வி-ரை) அறிவுடையார் சான்றாண்மையைக் காத்தலை அரிதாகக் கருதுவாரே அன்றி, அதற்கு ஊழினால் குறைபாடு நேர்ந்தால் உயிர் விடுகையை அரிதாகக் கருதாராதலின் அவர்க்குச் சாவ தெளிதாயிற்று. உயிர் வீட்டுலகை யடைந்து பேரின்பம் உண்ணுதற்குரியதாதலால் துறவறத்தை 'ஆவது' என்றார்; இது வினைமுதல் வினையைக் கருவியின்மே லேற்றிக் கூறும் எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். சேறல் - தொழிற்பெயர்; செல்-பகுதி, தல்-புடை பெயர்ச்சி விகுதி, பகுதி முதல் நீண்டது நீட்டல் விகாரம், லகரக்கேடும் தகரத் திரிபும் சந்தி.

40. உலையாமை யுற்றதற் கோடி யுயிரை
அலையாமை யையப் படாமை—நிலையாமை
தீர்க்கும்வாய் தேர்ந்து பசியுண்டி நீக்குவான்
நோக்கும்வாய் விண்ணி னுயர்வு.

(ப-ரை) உற்றதற்கு - நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்குதற்கு, ஓடி-(பல இடங்களிலும்) விரைந்து சென்று, உலையாமை - வருந்தாமலும்; உயிரை-பிறவுயிர்களை, அலையாமை-வருத்தாமலும்; ஐயப்படாமை-(மறுமை யுளதோ இலதோ என்று) சந்தேகப்படாமலும்; நிலையாமை - பிறப்பை, தீர்க்கும் வாய் - நீக்கவல்ல வழியை, தேர்ந்து-ஆராய்ந்து துணிந்து, பசி-ஐம்பொறிகளின் விருப்பத்தையும்,

உண்டி-விடயங்களையும், நீக்குவான்-நீக்கவல்லவன், நோக்கும்வாய் (தான் தங்குதற்கு) ஆராயும் இடம், விண்ணின் உயர்வு-விண்ண ருலகத்துக்கு மேலாகிய வீட்டுலகம்.

(வி-ரை) நேர்ந்த துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிற வுயிர்களை வருத்தாமல், 'இருவினையும் அவ் வினைப்பயனாக உளதாகும் மறு மையுமுள' என்று துணிந்து, இனிப் பிறவாத வழியாகிய துறவ பூண்டு ஐம்புல விருப்பை நீக்கினவன் வீட்டுலகை அடைவா னென்பது கருத்து. உலையாமை, அலையாமை, ஐயப்படாமை எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். நிலையாமை - எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர். நிலையாமையுடைய பிறப்பை நிலையாமை யென்றது ஒரு மரபுவழுவமைதி. அலையாமை தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினையாய் நின்றது. பசுமை யில்லத னைப் பசி யென்றது மங்கலவழக்கு; பசுமை-ஈரம். உண்டி-உண்ணப் படுவது; உண் - பகுதி, டு - சாரியை, இ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி, தகரத் திரிபும் உகரக்கேடும் சந்தி. விண்ணி னுயர்வு நில மிசை யென்பதுபோல நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். ஐம்புலன்க ளாவன - ஒலி, பரிசம், உருவம், சுவை, மணம்.

41. குறுகான் சிறியாரைக் கொள்ளான் புலால்பொய்
மறுகான் பிறர்பொருள் வெளவான்—இறுகானாய்
ஈடற் றவர்க்கீவா னுயி னெறிநூல்கள்
பாடிறப்ப பன்னு மிடத்து.

(ப - ரை) சிறியாரை - சிறியவரை, குறுகான் - (ஒருவன்) நெருங்காமலும்; புலால்-ஊனுண்ணுதலை, கொள்ளான்-விரும்பாம லும்; பொய் - பொய்ச் சொல்லை, மறுகான் - மறந்து சொல்லாம லும்; பிறர் பொருள்-பிறர் பொருளை, வெளவான்-கவர விரும்பாம

யும், இறுகான் ஆய் - (செல்வப்பொருளை) இறுகப் பிடியாமல், ..டு அற்றவர்க்கு-மீண்டு கொடுக்கும் வலி யில்லாதவர்க்கு, ஈவான் ஆயின்-கொடுப்பானானால், (அவனுக்குப்) பன்னுமிடத்து - உத்தேசித்தால், நெறி நூல்கள் - அறத்தின் வழியை யுணர்த்தும் நூல்கள், பாடு இறப்ப - பயன்படுதலல்லன.

(வி-ரை) அற நூல்கள் ஒருவனுக் கிருக்கவேண்டிய செயல்கள் இவையாமெனக் கூறலால், அவை மேற்கொண் டொழுகுவானுக்கு அறநூற்பொருள் சொல்லவேண்டுவதன்றென்பது கருத்து. ஈடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இடுதல்-கைம்மாறு செய்தல். பாடு - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; படு-பகுதி, இ-வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, விகுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்திரத்தில் முத னீண்டது; படுதல் உண்டாதல் ஆதலால் இது பயனுக்காயிற்று. பன்னுமிடத்து - இறந்தகால வினையெச்சம்; பன்-பகுதி, ன்-சந்தி, உம்-சாரியை, இடத்து - இறந்தகால வினையெச்ச விகுதி. இறப்ப - பலவின் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று; இற-பகுதி, ப்-சந்தி, ப் - எதிர்கால இடைநிலை, அ - பலவின் படர்க்கை விகுதி; பகர வுயிர்மெய் விகுதியாயின், பல்லோர் படர்க்கை முற்றென்க. இறத்தல் - அப்புறப்படுதல்.

42. கொல்லா னுடன்படான் கொல்வா ரினஞ்சேரான்
புல்லான் பிறர்பாற் புலான்மயங்கல்—செல்லான்
குடிப்படுத்துக் கூழீந்தான் கொல்யானை யேறி
அடிப்படுப்பான் மண்ணாண் டரசு.

(ப-ரை) கொல்லான்-(பிறிதோருயிரைக்) கொலை செய்யாமலும்; உடன்படான்-(பிறர் கொல்வதற்கு)உடன்படாமலும்; கொல்வார் இனம் - கொல்லுதல் உடன்படுதலுடையாரது இனத்தை, சேரான்-சேராமலும்; பிறர்பால் - அயலவராகிய புதியவரிடத்து,

புல்லான்-நட்புக் கொள்ளாமலும்; புலால்-ஊனுண்ணலோடு, மட கல் - கலத்தலில், செல்லான் - செல்லாமலும்; குடி உம் - (ட ருடைய) குடும்பங்களையும், படுத்து-(நல்ல நிலைமையில்) நிறுத், கூழ் ஈந்தான்-(வேண்டிய அளவு) பொருளை ஈதலைச் செய்தவ மண் ஆண்டு - பூமி முழுவதையும் ஆண்டு, கொல் யானை ஏ (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல யானையின் மேலேறி, அரசு - மந அரசர்களை, அடி படுப்பான்-தன் காலின் கீழ் அடங்கச் செய்ப வான்.

(வி - ரை) நற்குணம் நற்செயல் உடையார், உடையரல் ரென ஆராயாமல் பிறரோடு நட்புச் செய்யின், பின் தீக்குணந் தீ செய லுடையாராயின் அவரால் தனக்கும் தீமை நேருமாதலா 'புல்லான் பிறர்பால்' என்றார். படுத்து, படுப்பான் இரண்டும் பி வினை; படு-தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும், இ குப் பிறவினைப் பகுதி, த்-சந்தி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விகுதி; படுத்தி யெனவரின் படுத்து பகுதி யென்க படுப்பான் படுத்துவான் என வரும்; தன்வினை பட்டு, படுவா என வரும். மண் - கருவி யாகுபெயர். அரசு - பண்பாகுபெயர் இது சாதியொருமை.

43. சூதுவவான் பேரான் சுலாவுரையர்ன் யார்திறத்தும்
வாதுவவான் மாதரார் சொற்றேறான்—காதுதாழ்
வான்மகர வார்குழையாய் மாதவர்க் கூணீந்தான்
தான்மகர வாய்மாடத் தான்.

(ப-ரை) காது தாழ் - (தாங்கப் பொறுமையால்) காது தாழ் கின்ற, வான்-பெரிய, மகரம்-முதலையி னுருவாகச் செய்த, வார்- நீண்ட, குழையாய்-குண்டலங்களை யணிந்தவளே!, சூது உவவான்- சூதாட்டத்தை விரும்பாமலும், பேரான்-(நன்னிலையினின்று) நீங்

காமலும், சுலாவு உரையான்-(பிறர் மனம்) கலங்குஞ் சொற்களைச் சொல்லாமலும்; யார் திறத்தும் - தன்னின் பெரியாரிடத்தும் சிறியாரிடத்தும், வாது உவவான்-வாது பேசுதலை விரும்பாமலும்; மாதரார் சொல் - பெண்மக்களுடைய சொற்களை, தேறான் - (உண்மையென) நம்பாமலும்; மாதவர்க்கு-பெருந் தவத்தினர்க்கு, ஊண் ஈந்தான்-உண்டியைக் கொடுத்தலைச் செய்தவன், மகரவாய்-முதலையின் உருப்போலத் தொழில்செய்த வாயிலையுடைய, மாடத்தான்-சிறந்த மனையிலிருந்து செல்வங்களை அநுபவிப்பான்.

(வி-ரை) சுலாவல் - சுழலல்: அது இங்கு மனங் கலங்குதல். யார்-யாவரென்னும் வினைப்பெயரின் மரூஉ; முற்றும்மை சார்ந்து நின்றமையினால் யா எஞ்சாமைப்பொருளது. மாதரார்: மாது (விருப்பம்)-பகுதி, காரியவாகுபெயராய்க் காரணமாகிய பெண்ணை யுணர்த்தியது, அர் சுரும்பர் என்பதிற்போலப் போலி, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விகுதி; ஒருமையில் மாதாள் என வரும்.

44. பொய்யான்பொய் மேவான் புலாலுண்ணான் யாவரையும்
வையான் வழிசீத்து வாலடிசில்—நையாதே
ஈத்துண்பா னாகு மிருங்கடல்சூழ் மண்ணரசாய்ப்
பாத்துண்பா னேத்துண்பான் பாடு.

(ப - ரை) பொய்யான் - பொய் சொல்லாமலும்; பொய் மேவான் - (பிறர் சொல்லும்) பொய்க்கு உடன்படாமலும்; புலால் உண்ணான் - ஊனை உண்ணாமலும்; யாவரையும் - உயர்ந்தோரையும் இழிந்தோரையும், வையான்-இகழாமலும்; வழி சீத்து-(பலர் நடக்கும்) வழியைத் திருத்தி, வால் அடிசில்- தூய்மையாகிய உண்டியை, நையாது-(விருந்தினர் முதலியோர் பசியினால்) வருந்தாமல், ஈந்து உண்பான் - அவர்க்குப் பகுத்தீந்து உண்பவன், இரு கடல் சூழ் - பெரிய கடலால் சூழப்பட்ட, மண் அரசு ஆய்-பூமிக்கு அரசனாகி,

பாத்து - (குறைவின்றி) ஐம்புலங்களை, உண்பான் - அநுபவிப்பவனும், ஏத்து-(பிறரால் கூறப்படும்) துதியையும், பாடு - மேம்பாட்டையும், உண்பான்-உரியனவாக அடைபவனும், ஆகும் - ஆவான்.

(வி - ரை) வால்- வெண்மை; அது தூய்மைக்காயிற்று. ஏ - ஈற்றசை. பாத்து - உணவின் பொதுப்பெயர்; அது பரிசமுதலிய ஐம்புலங்களுக்காயிற்று. ஏத்து-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பாடென்பதும அது. சீத்தல் - தூய்தாக்கல்.

45. இழுக்கா னியனெறி யின்னாத வெஃகான்
வழுக்கான் மனைபொருள் வெளவான்—ஒழுக்கத்தால்
செல்வான் செயிரிலூ ணீவா னரசாண்டு
வெல்வான் விடுப்பான் விரைந்து.

(ப-ரை) இயல் நெறி-தான் நடக்கின்ற விரதவழியினின்று, இழுக்கான் - வழுவி நடவாமலும்; இன்னாத-(பிறர்க்குத்) துன்பந்தருவனவற்றை, வெஃகான் - (செய்ய) விரும்பாமலும்; மனை - இல்லற ஒழுக்கினின்று, வழுக்கான்-தவறாமலும்; பொருள் - பிறர் பொருளை, வெளவான் - கவர்தல் செய்யாமலும்; ஒழுக்கத்தால் - நல்ல நடையில், செல்வான்-விடாமல் சென்று, செயிர் இல் ஊண்-குற்றமற்ற உணவை, ஈவான் - (விருந்தினர் முதலியோர்க்குக்) கொடுத்தலைச் செய்பவன், அரசு ஆண்டு - அரசாட்சி செய்து, விரைந்து விடுப்பான்-விரைவாய் நீங்கும்படி, வெல்வான் - (பகைவரை) வெற்றி கொள்வான்.

(வி-ரை) இழுக்கான்-ஆண்பாற் படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; இழுக்கு-பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. ஆன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விகுதி, விகுதி ஆகாரக்கேடு முதற்குறை; வழுக்கா னென்பதும் இது. மனைதன்னிலிருந்து இல்லானோடு செய்யும் அறத்துக்காதலால் இடவாகுபெயர். இன்னாத -

பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைப்பெயர்; இன் று - பகுதி, த் - விரித்தல் விகாரம், அ - பலவின் படர்க்கை விகுதி; இதில் இன - பகுதி; ன் - சந்தி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி எனின், எதிர்மறை விகுதி தெரிநிலைக் கல்லாமல் குறிப்புக்கு வாராமையால் அது குற்றமென்க. ஒழுக்கத்தால்-உருபுமயக்கம்.

46. களியான்கள் ளுண்ணுன் களிப்பாரைக் காணுன்
ஒளியான் விருந்திற் குலையான்—எளியாரை
எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணுண்டு
கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

(ப-ரை) களியான்-செருக்காமலும்; கள் உண்ணுன்-மதுவை யுண்ணுமலும்; களிப்பாரை - மதுவெறி கொள்பவரை, காணுன் - காண விரும்பாமலும்; விருந்திற்கு-விழுந்தினனுக்கு, ஒளியான் - பொருளை மறைத்து இல்லை என்னுமலும்; உலையான்-ஒழுக்கத்துக் குத் தளராமலும்; எளியாரை-வறியவரை, எள்ளான்-அவமதியாம லும், ஈந்து உண்பானேல் - (இரப்பவர்க்குக்) கொடுத்துத் தானும் உண்பானுனல், ஏதம் இல்-குற்ற மில்லாத, மண் கொண்டு-தேயத் தைப் பெற்று, ஆள்வான் - ஆள்பவனும், குடி கூர்ந்து - குடும்பம் பெருகி, வாழ்வான் - வாழ்பவனும் ஆவான்.

(வி - ரை) எனி லென்பதன் மரூஉ ஆகிய ஏல் தானடுத்த வினைமுற்றை வினையெச்ச மாக்குவது. உண்பன தின்பன எனப் பிரித்துக் கூறும்போது உண்ணல் சிறப்பு வினையாயினும், பசி நீங்க உட்கொள்வன எல்லாம் உணவெனப்படுதலின், பருகப்படுவ தாகிய கள்ளுண்ணு னென்பதில் உண்ணலைப் பொதுவினை யென்க. ஏத மின்மையாவது குறையாத விளைவுடைமையும், பன்றி புலி கரடி முதலியவும், வழி பறிக்குங் கள்வரும் இன்மையும் முதலிய வை யுடையதாதல். கூர்ந்து-உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்த கால வினையெச்சம். மண் ஆண்டு கொள்வான் என்பதை மண் கொண்டு ஆள்வான் என மாற்றிப் பொருள் கொள்க.

47. பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது நின்று
பரியா வடியார்ப் பறியான்—கரியார்சொல்
தேறா னியையான் றெளிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறான்மண் ணாளுமா மற்று.

(ப - ரை) பெரியார் சொல் - (அறிவு ஒழுக்கங்களில்) பெரியவரது சொற்பொருளை, பேணி-மறமாவல் காத்து, பிறழாது-தப்பாமல், நின்று - (அந் நெறியில்) நடந்து, அடியார் - தன் ஆணைக் கடங்கி வாழ்வாரை, பரியா - விரும்பாமல், பறியான் - நீக்குதல் செய்யாதவனாகி, கரியார் சொல் - வஞ்சகர் சொல்லை, தேறான் - நம்பாமல், இயையான் - (அவரோடு) நட்புக்கொள்ளாமல், தெளிந்து - (இம்மை மறுமைப் பயனை) ஆராய்ந்துணர்ந்து, அடிசில் - உணவை, ஈந்து உண்பான்-(விருந்தினர் முதலியவர்க்குக் கொடுத்துத் தானும்) உண்பவன், மாறான் - ஒழியாமல், மண் ஆளும் - பூமியை ஆளுவான்.

(வி-ரை) பெரியார்-பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பிறழாது - எதிர்மறை வினையெச்சம்; பிறழ் - பகுதி, ஆ-எதிர்மறை விகுதி, அனைத்து மொருபகுதி; த் - எழுத்துப் பேறு, உ-வினையெச்ச விகுதி. பரியா-பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினையெச்சம்; இதில் மல் விகுதி தொகுத்தல் பெற்றது. கரியா ரென்பதில் பகுதிக் கருமை பிறரால் உணரப் படாத வஞ்சத்துக்காயிற்று. 'மாறாமை மண்ணாளுமற்று' எனவும் பாட முளது. மாறாமை-எதிர்மறை வினையெச்சம்; மை - உடன்பாட்டு வினையெச்சத்துக்கு முரிய விகுதி.

48. வேற்றரவஞ் சேரான்விருந்தொளியான் றன்னில்லுள்
சோற்றரவஞ் சொல்லியுண் பானயின்—மாற்றரவம்
கேளான் கிளையோம்பிற் கேடி லரசனாய்
வாளான்மண் டாண்டு வரும்.

(ப - ரை) வேறு அரவம் - பழி பாவங்களைத் தரும் சொற்களைப் பேச, சோரான்-மனம் ஒருமியாமலும்; விருந்து-விருந்தினர்க்கு, ஒளியான் - பொருளை மறைத்து இல்லையெனச் சொல்லாமலும்; தன் இல்லுள் - தன் மனையில், சோறு அரவம் - சோறிடுதற்குரிய சொல்லை, சொல்லி - வறியவர்க்குச் சொல்லி அழைத்து, உண்பான் ஆயின் - முன் அவர்க்கிட்டு உண்பானானாலும்; மாறு அரவம் - பகைவருடைய புகழை, கேளான் - கேளாமல், கிளை ஓம்பின்-தனது சுற்றத்தாரைப் பாதுகாப்பானாயினும், கேடு இல் - (அவன் நடுவே)அழித லில்லாத, அரசன்ஆய்-அரசனாகி, வாளால்-வாள் வெற்றியினால், மண் ஆண்டு வரும் - பூமியை ஆண்டு வருவான்.

(வி - ரை) ஒருவன், இம்மைக்குப் புகழையும், மறுமைக்கு அறத்தையும் அடையவேண்டுதலால், பழி பாவங்களைத் தருஞ் சொற்கள் அவற்றின் வேற்றரவமாயின. அரவம் - ஒலி; அது ஒலி வடிவாகிய சொல்லுக்காயிற்று. சோறிடுதற்குரிய முகமலர்ந்து கூறும் இனிய சொல் சோற்றரவம். மாறு-பண்பாகுபெயர். அரவம் புகழ்மேலது. பகைவர் புகழைக் கேட்டல் கூடாதென்றது கேட்ட மாத்திரத்தில் உண்டாகின்ற பொறாமை இம்மையில் செல்வத்தை அழித்து, மறுமையில் நாகத்தில் செலுத்தலால். கிளை-உவமையாகுபெயர். வாள்-காரணவாகுபெயர். ஆண்டுவரும்-எதிர்காலச் செய்யுமென் முற்று; ஆள்-பகுதி, து-சாரியை, ளகர தகரங்கள் டகரமான து சந்தி, பகுதி யீற்று டகரம் ணகரமான து மெலித்தல், வா - தொழி லிடையறாமையை யுணர்த்தும் விகுதி, அனைத்துமொரு பகுதி, உம்-எதிர்கால முற்று விகுதி,ரு-விரித்தல் விகாரம், பகுதி ஆ அவ்வாதல் குறுக்கல் விகாரம்; இது பெயரெச்சமே வினைமுற்றாதலால் திணைபால்களுக்குப் பொதுவாயினும், சோரான் முதலிய வினைமுற்றுகளால் அப் பொதுமை நீங்கி உயர்திணை ஆண்பாலுக் குரியதாயிற்று.

49. யானை குதிரைபொன் கன்னியே யானிரையோ
டேனை யொழிந்த விவையெல்லாம்—ஆனெய்யால்
எண்ணனாய் மாதவர்க் கூணீந்தான் வைசிர
வண்ணனாய் வாழ்வான் வகுத்து.

(ப-ரை) எண்ணன் ஆய் - ஆராய்ச்சியுடையானாகி, (தவசிக ளல்லாதவர்க்கு) யானை ஏ - யானையும், குதிரை ஏ - குதிரையும், பொன் ஏ-பொன்னும், கன்னி ஏ-கன்னிகையும், ஆன் நிரையோடு- பசுவின் கூட்டத்தோடு, ஏனை ஒழிந்த ஏ-மற்ற தானப்பொருள்க ளும், இவை எல்லாம் - ஆகிய இப்பொருள்க ளெல்லாவற்றையும், மாதவர்க்கு-பெருந் தவத்தினர்க்கு, ஆன் நெய்யால் - பசுவினெய் யோடு, ஊண்-உணவையும், ஈந்தான் - கொடுத்தவன், வைசிரவண் ணன் ஆய் - குபேர சம்பத்துடையானாகி, வகுத்து - (அறிவுடை யார்களால் மக்களுள்) பிரித்து மதிக்க, வாழ்வான் - வாழ்பவ னாவான்.

(வி-ரை) ஏ - எண்ணுப்பொருளதாதலால் முன்னும் பின் னும் எண்ணப்பட்டனவற்றோடுங் கூட்டுக. மாதவர்க்கு யானை முதலியன வேண்டப்படாதன ஆதலால் தவசிக ளல்லாதவர்க் கென ஏற்றுக்கோடற்பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. தீயொழுக்க முடையார்க்குக் கொடுத்தல், அத்தானம் தீமையைத் தந்தே விடு மாதலால் நல்லொழுக்க முடையாரை ஆய்ந்து கொடுக்க என்பார் 'எண்ணனாய்' என்றார். எண்ணன்-தொழிலடியாகப் பிறந்த ஆண் பாற் படர்க்கை ஆக்கவினைக் குறிப்புமுற்று. விசிரவசுவினுடைய குமாரனாதலால் குபேரனுக்கு வைசிரவணனெனப் பெயராயிற்று. இராவணனும் அவனுடைய குமாரனாயினும், கேசினி யென்னும் இராக்கதப் பெண் வயிற்றிற் பின் பிறந்தவனாதலால் இப் பெயர் வழங்கிலதாயிற்று. ஏனை ஒழிந்தவை - வெள்ளி, செம்பு, நிலம் ஆடை முதலியவை.

50. எள்ளே பருத்தியே யெண்ணெ யுடுத்தாடை
வள்ளே துணியே யிவற்றொடு—கொள்ளென
அன்புற் றசனங் கொடுத்தான் றுணையினோ
டின்புற்று வாழ்வா னியைந்து.

(ப - ரை) எள்ளே - எள்ளும், பருத்தியே - பஞ்சினாலாகிய பூணூலும், எண்ணெய் (ஏ)-எண்ணெயும், உடுத்து ஆடை-கட்டிக் கொள்ளுதற்குரிய ஆடையும், வள்ளே - படுக்கையும், துணியே - துணியுமாகிய, இவற்றொடு - இவற்றுடன், அசனம் - உணவை, கொள் என்ன-கொள்ளுவீர் என்று சொல்லி, அன்புற்று - அன்பு கொண்டு, கொடுத்தான் - கொடுத்தவன், துணையினோடு - மனைவி முதலிய சுற்றத்தாரோடு, இயைந்து-கூடி, இன்புற்று வாழ்வான்- சுகமாய் வாழ்வான்.

(வி-ரை) ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருளன. வெல்லங் கலந்த எள்ளைக் கொடுத்துப் பிறகு தேய்த்துக்கொள்ள எண்ணெய் கொடுக்கவேண்டும் என்பது பண்டைய தருமநூல் வழக்கு. பருத்தி-கருவியாகுபெயராய்ப் பூணூலை யுணர்த்தியது. உடுத்து ஆடை-வினைத்தொகை; உடுத்த ஆடை எனக் கொண்டு இல்லறத்தார் தம்பால் வந்த சந்நியாசிகளுக்குத் தாம் உடுத்துக் களைந்த ஆடையைக் கொடுக்கவேண்டும் எனக் கொள்ளுதலு முண்டு; இப் பொருளில் நிலைமொழியின் ஈற்றகரந் தொக்கதெனக் கொள்க, துணை-பண்பாகுபெயர். இச் செய்யுளில் எள், பருத்தி, எண்ணெய், ஆடை, படுக்கை, உணவு ஆகிய ஆறு பொருள் கூறப்பட்டன.

51. உண்ணீர் வளங்குளங் கூவல் வழிப்புரை
தண்ணீரே யம்பலந்தான் பாற்படுத்தான்—பண்ணீர
பாடலொ டாடல் பயின்றுயர் செல்வனுய்க்
கூடலொ டோடுளான் கூர்ந்து.

(ப - ரை) உள்-நாட்டினுள், நீர்வளம் (ஏ)-நீர்வளத்தினையும், குளம் (ஏ)-குளத்தையும், கூவல் (ஏ) - கிணற்றையும், வழி - (பலருஞ் செல்லுதற்குரிய) வழிகளில், புரை (ஏ)-அவர்கள தங்குதற்குரிய சிறு வீடுகளையும், தண்ணீரே - தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும், அம்பலம்-மண்டபங்களையும், பாற்படுத்தான் - (தக்க) வகையினால் அமைப்பித்தவன், செல்வனாய் - (சிறந்த) செல்வமுடையவனாய், பண் நீர - சுருதியினோடு பொருந்திய நீர்மையினையுடைய, பாடல் ஒடு - பாடலையும், ஆடல் ஒடு - ஆடலையும், பயின்று - (பலகாலும் கேட்டுக் கண்டு) அநுபவித்து, ஊடலொடு கூடல் - (உள்ளன் புடைய மாதர்களை அவர்களின்) ஊடலோடு கூடுதலை, கூர்ந்து உளான் - மிக்குள்ளவன் ஆவான்.

(வி-ரை) உள்-நாட்டினுள் என்க. தண்ணீரே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. இவ் வேகாரம் எண்ணுப் பொருளது. உண்ணீர்வளமே, குளமே, கூவலே, வழிப்புரையே, தண்ணீரே, அம்பலமே எனக் கொண்டு இச் செய்யுளில் ஆறு பொருள்கள் வந்தமை யறிக. தண்ணீர் என்பது தானியாகுபெயராய்த் தண்ணீர் வார்க்கும் இடத்தை யுணர்த்தியது. பால் என்பது பகல் என்பதன் மரூஉ; இது தொழிற்பெயர்; பகுத்தல் என்பது பொருள். பண் என்றது ஈண்டுச் சுருதியை யுணர்த்தியது. நீர என்பது குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; இதில் ஈற்றகரம் பலவின் படர்க்கை விகுதி. நீரப் பாடல் என்பது நீரனவாகிய பாடல்கள் என்றுதலின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடர். பாடலொடு ஆடலொடு என இயைக்க. இவ்வொடு எண்ணிடைச்சொல்.

கூடலொடேடல் என்பதை ஊடலொடு கூடல் என இயைக்க. ஊடலானது கூடலின்பத்தை மிகச் செய்வதாகலின் அறிஞர் அவ் ஊடலை விரும்புவர். அதனை,

"புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து." எனவும்,

"ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா." எனவும்,

"ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்." எனவும்,

திருக்குறளில் காமத்துப்பாலில் ஊடலுவகை என்னும் அதிகாரத்திற் கூறப்பட்டனவற்றா லறிக.

52. இல்லிழந்தார் கண்ணிழந்தாரீண்டியசெல் வம்மிழந்தார்
நெல்லிழந்தா ரானிரை தானிழந்தார்க்—கெல்லுழந்து
பண்ணியூ ணீய்ந்தவர் பல்யானை மன்னராய்
எண்ணியூ ணார்வா ரியைந்து.

(ப-ரை) இல் இழந்தார்க்கு - (தம்) வீட்டை இழந்தவர்களுக்கும்; கண் இழந்தார்க்கு - கண்ணை இழந்தவர்களுக்கும்; ஈண்டிய - (தொகையாய்ச்) சேர்ந்திருந்த, செல்வம் இழந்தார்க்கு - செல்வத்தை இழந்தவர்க்கும்; நெல் இழந்தார்க்கு-விளைந்த நெல்லை இழந்தவர்க்கும்; ஆன் நிரை இழந்தார்க்கு-பசு மந்தையை இழந்தவர்க்கும், எல் உழந்து - (பகலிலே வருந்தி உழைத்தலேயன்றி) இரவினும் வருந்தி முயன்று பொருளை யீட்டி, ஊண் பண்ணி - உணவுகளைச் சமைத்து, ஈய்ந்தவர்-கொடுத்தவர், பல் யானை-பலவாகிய யானைச் சேனையையுடைய, மன்னராய்-அரசர்களாய், எண்ணி-(யாவராலு மிக மேலானவர்களாய்) மதிக்கப்பட்டு, இயைந்து - மனை மக்கள் முதலியவர்களோடு கூடி, ஊண் ஆர்வார்-(இனிய) உண்பொருள்களை யுண்பர்.

(வி-ரை) இச் செய்யுளில் இல்லிழந்தார் முதலிய ஐந்து பொருளும் அவர்களுக்கு ஊண் ஈய்ந்தவர் மன்னராய் இயைந்து

ஊண் ஆர்தல் ஒன்றும் ஆக ஆறு பொருள் கூறப்பட்டனவெனக் கொள்க. ஆன் நிரை இழந்தார்க்கு என்பதிலுள்ள குவ்வுருபை இல் லிழந்தார் முதலிய மற்றப் பொருளோடுங் கூட்டுக. இல்லிழந்தார் முதலிய ஐந்திலும் எண்ணும்மை தொக்கது செய்யுள் விகாரம். எல் என்பதில் இறந்தது தழுவிய எச்சவம்மை தொக்கது எனக் கொள்க; இதுவுஞ் செய்யுள் விகாரமே. இழந்தார் என்னும் ஐந் தும் விகுதி விகாரப்படாமல் வந்த வினையாலணையும் பெயர்கள். ஈய்ந்தவர் என்பது விகுதி விகாரப்பட்டு வந்த வினையாலணையும் பெயர். ஆன் என்பதின் னகர மெய் சாரியை; இதற்கு விதி (நன்-உரு-இ-கூ-ம் சூ) "ஆமா கோனவ வணையவும் பெறுமே" என்பது. பண்ணி ஊண் ஈய்ந்தவர் என்பதை ஊண் பண்ணி ஈய்ந்தவர் என மாற்றுக. உழந்து பண்ணி ஊண் ஈய்ந்தவர் என்பதற்கு, உழந்து-வருந்தி, பண்ணி-பொருளைச் செய்து (பொருளையீட்டி என்பது), ஊண் ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தார் என்றுரைத்தலுமாம். உரை யில் முதலியோர் என்றதனால் சுற்றத்தார் நட்பினர் முதலியவர்க ளைக் கொள்க. இயைந்து என்பதற்கு எல்லாச் செல்வங்களும் பொருந்தி என்றுரைத்தலுமாம். ஈய்ந்தவர் என்பதில் ஈ - பகுதி, யகரமெய்-விரித்தல் விகாரம் என்க. செல்வம்மிழந்தார் என்பதின் மகர மெய்யும் விரித்தல் விகாரமாய் வந்ததே. தான் - அசை. எண்ணப்பட்டு என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினை எண்ணி எனச் செய் வினையாக நின்றது.

53. கடம்பட்டார் காப்பில்லார் கைத்தில்லார் தங்கான்
முடம்பட்டார் மூத்தார் மூப்பில்லார்க்—குடம்பட்
டுடையரா யில்லுறு ணீத்துண்பார் மண்மேல்
படையராய் வாழ்வார் பயின்று.

(ப - ரை) கடம் பட்டார்க்கு - கடன்பட்டவர்களுக்கும்; காப்பு இல்லார்க்கு - தம்மைக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லாதவர்களுக்

தம்; கைத்து இல்லார்க்கு - பொருள் இல்லாதவர்களுக்கும்; தம் கால்-தமது கால், முடம் பட்டார்க்கு-முடமாய்விட்டவர்களுக்கும்; மூத்தார்க்கு - (வயதில்) முதிர்ந்தவர்களுக்கும்; மூப்பு இல்லார்க்கு-பெற்றோர் முதலிய பெரியவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும், உடம்பட்டு - (அவர்களைக் காக்க) மன மியைந்து, உடையராய் - அன்புடையவர்களாய், இல் உள் - தமது வீட்டில், ஊண் ஈத்து - உணவு கொடுப்பித்து, உண்பார் - (பிறகு தாம்) உண்பவர், மண் மேல் - பூமியின்மீது, படையராய் - நால்வகைச் சேனைகளையுமுடைய மன்னவர்களாய், பயின்று - (மனை மக்கள் முதலியவர்களுடன்) கூடி, வாழ்வார் - (இன்பமுடன்) வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை) கைத்து - கையி லிருப்பது; கை - பகுதி, த் - சந்தி, து-ஒன்றன்படர்க்கைப்பெயர் விகுதி. கால் முடம்பட்டார்-இதிற் சினைவினை முதலின்மே லேற்றிக் கூறப்பட்டது. உடையராய் என்றதில் அன்பு என்பது சொல்லெச்சமாய் வருவிக்கப் பட்டது. ஈத்து - பிறவினை வினையெச்சம்; இதற்குத் தன்வினை ஈந்து என்க. மண்மேல் , இதில் மேல் ஏழனுருபு.

54. பார்ப்பார் பசித்தார் தவசிகள் பாலர்கள்
கார்ப்பார் தமையாதுங் காப்பிலார்—தூப்பால
நீண்டார ா லெண்ணாது நீத்தவர் மண்ணாண்டு
பண்டாரம் பற்றவாழ் வார்.

(ப-ரை) பார்ப்பார் - பார்ப்பாரும்; பசித்தார் - பசித்தவர்களும்; தவசிகள் - (ஐம்பொறிகளையும் புலன்கள்மேற் செல்ல விடாமற் றடுத்து உடல் வாடத்) தவஞ் செய்கின்றவர்களும்; பாலர்கள் - குழந்தைகளும்; கார்ப்பார் - (நோய் முதலியவற்றால் உடம்பை) வெறுக்கின்றவர்களும்; தமை - தங்களை, காப்பு - காத்தற்குரிய ஆதரவு, யாதும் இல்லார் - எதுவும் இல்லாதவர்களும்,

தூப்பால - தூய்மையாகிய தன்மையை யுடையனவாகிய அற
நெறிகளில், நீண்டார் - மிக்கவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய துன்
பங்களை, எண்ணாது - யாதொரு பயனையும் விரும்பாமல், நீத்தவர்-
போக்கினவர்கள், மண் ஆண்டு - பூமியை ஆண்டு, பண்டாரம்
பற்ற - செல்வம் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்க, வாழ்வார் - (இன்புடன்)
வாழ்வார்கள்.

(வி-ரை) பார்ப்பார் - உண்மைப் பொருளைத் தமது ஞானக்
கண்ணாற் பார்ப்பவர்; இது காரணங் கருதியவழி அத் தன்மையை
யுடையார் யாவரையுங் குறிப்பதாகவும், காரணங் கருதாதவழி ஒரு
வகுப்பினரைக் குறிப்பதாகவும் இருத்தலின் காரண இடுகுறிப்
பெயர். பசித்தார், கார்ப்பார், இல்லார், நீண்டார், நீத்தவர் என்பன
வினையாலணையும் பெயர்கள். இவற்றுள் கார்ப்பார் என்பதில் கார்-
பகுதி, ப்-சந்தி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, இஃது ஈண்டுத் தன்மைப்
பொருளை யுணர்த்தி நின்றது, ஆர்-விகுதி; இப் பகுதியினடியாகக்
கார்த்தல், கார்த்த, கார்த்து, கார்த்தது என வினை விகற்பங்கள்
உண்டாதலறிக. இப் பகுதி புவ் விகுதி பெற்றுக் கார்ப்பு என்றான
போது அச் சுவையை யுணர்த்தும் தொழிற் பண்புப்பெயராம்.
கார்த்தல்-உறைத்தல் (அதாவது காரமாயிருத்தல்); அஃது ஈண்டு
வெறுப்பை யுணர்த்தியது. தவமாவது ஐம்பொறிகளையும் புலன்க
ளின்மேற் செல்லவிடாமற் றடுத்து உடலைத் தபிக்கச் செய்வதாக
லான் தவசிகள் என்பதற்கு அங்ஙனம் பொருள் கூறப்பட்டது;
இதனை "ஊன்வாட வுண்ணாதுயிர் காவலிட், டுடலிற் பிரியாப்
புலனைந்து நொந்து, தாம் வாடவாடத் தவஞ்செய்ய வேண்டா"
என்று பெரியார் பணித்தருளியதனு லறிக. தமையாதுங் காப்பில்
லார் என்பதைத் தமைக் காப்பு யாதுமில்லார் என இயைக்க. தூப்
பால என்பது தூய்மையாகிய பான்மையை யுடையன என்றாத
லின் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். ஆல் - அசை.

55. ஈன்றாரீன் காற்றளர்வார் சூலார் குழவிகள்
மான்றார் வளியான் மயங்கினார்க்—காணுரென்
றூணீய்த் துறுநோய் களைந்தார் பெருஞ்செல்வம்
காணீய்த்து வாழ்வார் கலந்து.

(ப - ரை) ஈன்றார்க்கு - பிள்ளையைப் பெற்றவர்களுக்கும்; ஈன் கால்-பிள்ளையைப் பெறுங்காலத்தில், தளர்வார்க்கு - வருந்து கின்றவர்களுக்கும்; சூலார்க்கு - கருவுற்றிருப்பார்க்கும்; குழவி கட்கு-குழந்தைகளுக்கும்; மான்றார்க்கு - புத்தி மயங்கினவர்களுக் கும்; வளியால் மயங்கினார்க்கு-வாதநோயால் புத்தி கெட்டவர்களுக் கும், ஆனார் என்று-அவர்களைக் காத்தற்கு அமைந்தவர்கள் என்று பாவருஞ் சொல்லும்படி, ஊண் ஈய்த்து - உணவைக் கொடுத்து, உறு நோய்-(அவர்களுக்கு) உண்டாகிய துன்பங்களை, களைந்தார்-நீக்கியவர்கள், பெருஞ் செல்வம்-மிக்க பொருளை, ஈய்த்து-பிறருக் குக் கொடுத்து, கலந்து - (தம் உறவினர் முதலியவர்களுடன்) கூடி, வாழ்வார் - (சுகமாய்) வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை) ஈன்கால் - வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். மான் றார் என்பது பண்புப்பெயரடியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர்; மால்-பகுதி, ற் - இடைநிலை, ஆர் - விகுதி, லகரம் றகர மானது சந்தி, அது னகரமானது மெலித்தல் விகாரம். வளி - வாதம்; இஃது இப்பொருளுடையதாதலை "மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர், வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று" என் னுங் குறளானும் அதற்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரையானு முணர்க; வளி என்பது அதனாலாகு நோயைக் காரணவாகுபெய ராய் உணர்த்தியது. ஆனார்-ஆயினவர்கள்; அதாவது, காத்தற் கமை ந்தவர்கள்; இதில் ஆ-பகுதி, இன்-இறந்தகால இடைநிலை, அதில் இகரங் கெட்டது முதற்குறை, ஆர்-விகுதி. ஈய்ந்து என்பது வலித்

தல் விகாரமும் விரித்தல் விகாரமும் பெற்று ஈய்த்து என்றாயிற்று. காண் - முன்னிலை யசை.

56. தளையாளர் தாப்பாளர் தாழ்ந்தவர் பெண்டீ
ருளையாள ரூணொன்று மில்லார்—கிளைஞராய்
மாவலந்த நோக்கினா யூணீய்ந்தார் மாக்கடல்சூழ்
நாவலந்தீ வாள்வாரே நன்கு.

(ப-ரை) மா அலந்த-மான்கள் வருந்துதற்குக் காரணமாகிய, நோக்கினாய் - கண்களையுடைய மாதே!, தளையாளர்-(குற்றத்திற் காகக் காவில்) தளையிடப்பட்டவர்களும்; தாப்பாளர் - (தனக்குச் சோறிடுவார்)குறித்த நேரத்தை எதிர்பார்ப்பவர்களும்; தாழ்ந்தவர்-(தமது உயர்நிலையினின்று தாழ்வடைந்தவர்களும்; பெண்டீர் - மாதர்களும்; உளையாளர் - (நோய் முதலியவற்றால்) வருந்துதலை யுடையவர்களும்; ஊண் ஒன்றும் இல்லார்-உணவு சிறிதும் இல் லாதவர்களுமாகிய இவர்களுக்கு, கிளைஞராய்-உறவினராய், ஊண் ஈய்ந்தார் - உணவு கொடுத்தவர்கள், மா கடல் சூழ் - பெரிய கட லாற் சூழப்பட்ட, நாவலந்தீவு-(இந்தச்) சம்பூத்துவீப முழுமையும், நன்கு ஆள்வார் - நன்றாய் ஆள்வார்கள்.

(வி - ரை) உளையாளர் - வருத்தத்தை யாளுத லுடையவர் கள்; உளை - வருத்தம்; இது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; உளைதல்- வருந்துதல். ஈய்ந்தார் என்பதில் யகரமெய் விரித்தல் விகாரம். மாக்கடல் - உரிச்சொற்றொடர்.

57. கருஞ்சிரங்கு வெண்டொழுநோய் கல்வளி காயும்
பெருஞ்சிரங்கு பேர்வயிற்றுத் தீயார்க்—கருஞ்சிரம
மாற்றியூ ணீத்தவை தீர்த்தா ரரசராய்ப்
போற்றியூ ணுண்பார் புரந்து.

(ப - ரை) கருஞ்சிரங்கு நோய் - கருஞ்சிரங்கு நோயும்; வெள் தொழு நோய் - வெள்ளைக் குட்டைநோயும்; கல் நோய் - கல்லெரிப்பு நோயும்; வளி நோய் - வாதநோயும்; காயும் - வருத்து கின்ற, பெரும் சிரங்கு நோய் - கழலை (கட்டி) நோயும், பேர் வயிற்றுத்தீ நோயார்க்கு - மிக்க வயிற்றெரிச்சல் நோயுமாகிய இந் நோயை யுடையவர்களுக்கு, அரும் சிரமம் - (அவர்களது) பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தை, ஆற்றி - தணியச்செய்து, ஊண் ஈந்து - (அவர்களுக்கு) உணவைக் கொடுத்து, அவை தீர்த்தார் - அந்நோய்களை நீக்கியவர்கள், அரசராய் - மன்னவராய், போற்றி - யாவராலும்) போற்றப்பட்டு, புரந்து - (உலகை) ஆண்டு, ஊண் உண்பார் - (விரும்பிய) உணவுகளை யுண்பார்கள்.

(வி-ரை) நோய் என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக, கல் நோய் என்பதற்குக் கல்லெரிப்பு நோய் எனப் பழைய வுரையிற் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அது கல்லடைப்பு நோய் எனவும் வழங்குதல் உண்டு. சிறுநீர்த் துவாரத்தில் கல்போலும் ஏதோ அடைத்துக் கொள்ளுதலால் உண்டாகும் ஒருவகை நோய். புரந்து என்பதற்குப் பதிலாகப் புரிந்து எனவும் பாடமுண்டு; அதற்கு விரும்பி எனப் பொருள் கூறுக. ஈந்து என்பது ஈத்து என்றனது மலித்தல் விகாரம். போற்றி என்பது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினையாகிய வினையெச்சம்.

8. காமாடார் காமியார் கல்லா ரினஞ்சேரா
ராமாடா ராய்ந்தார் நெறிநின் று—தாமாடார்
தேற்றுரை யின்புற வீய்ந்தார்முன் னிம்மையான்
மாற்றுரை மாற்றி வாழ்வார்.

(ப-ரை) இம்மையான்-இப் பிறப்பில், மாற்றுரை - பகைவரை, மாற்றி - (போரில்) முதுகிடச்செய்து, வாழ்வார்-அரசர்க

ளாய் வாழ்பவர்கள் (யாரெனின்), முன் - முற்பிறப்பில், காம் ஆடார் - (தீவழியிலாகும்) காமத்தை நுகராமல்; காமியார் - பிறர் பொருளை விரும்பாமல்; கல்லார் இனம் - படிக்காதவர்களுடைய கூட்டத்தில், சேரார்-சேராமல்; ஆம் ஆடார்-நீரில் விளையாடாமல், ஆய்ந்தார் - நூற்களை ஆராய்ந்துணர்ந்த பெரியோர்களது, நெறி நின்று தாம் ஆடாது-வழியிலிருந்து தாம் வழுவாமல் ஒழுகி, ஏற்ருரை-(தம்மை யடுத்து) ஏற்பவருக்கு, இன்புற - (அவர்கள்) மகிழும்படி, ஈய்ந்தார் - (அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்தவர்களேயாவர்.

(வி-ரை) காமம் என்பது கடைக்குறையாய்க் காம் என நின்றது. ஆடார் என்பன மூன்றும், காமியார் சேரார் என்பனவு முற்றெச்சங்கள். ஆய்ந்தார், ஈய்ந்தார், வாழ்வார் என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். ஆய்ந்தார் நெறி - இடப்பிறிதின்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறன்ருெகை. நெறிநின்று-இதில் நின்று என்பது நீக்கப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு, ஆய்ந்தார் நெறிநின்று தாம் ஆடார் என்பதை இரண்டு பொருளாகக் கொண்டு, ஆய்ந்தார் நெறி-ஆய்ந்தாரது வழியில், நின்று - நிலைத்திருந்து, தாம் ஆடாது-தாம் தப்பாதொழுகி என்று பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. இப் பொருளில் நின்று என்றதனுனே ஆய்ந்தார் நெறியில் தப்பாமலிருந்தொழுகுதல் அமைதலின் மீண்டும் தாம் ஆடார் - தாம் தப்பாமல் ஒழுகி என்று கூற வேண்டுவது மிகையாமாதலின் அஃது அவ்வளவு சிறப்புடையதன்றெனக. இம்மையான் என்பதில் ஏழனுருபில் மூன்றனுருபும், ஏற்ருரை என்பதில் நான்கனுருபில் இரண்டனுருபும் வந்த உருபுமயக்கங்கள். இம்மையான் மாற்ருரை மாற்றி வாழ்வார் இங்ஙன மொழுகி ஈய்ந்தவர் என முடித்துக்கொள்க.

59. வணங்கி வழியொழுகி மாண்டார் சொற்கொண்டு
நுணங்கிய நூனோக்கி நுழையா—விணங்கிய

பாரோக்கி வாழ்வான் பழியில்லா மன்னனாய்
நூலோக்கி வாழ்வா னுனித்து.

(ப - ரை) வணங்கி-(இம்மையிற்) பெரியோரைப் பணிந்து, வழி ஒழுகி-(நல்ல) வழியிலே நடந்து, மாண்டார் - (கல்வி, ஒழுக்க முதலியவற்றால்) மாட்சிமைப்பட்டவர்களது, சொல் கொண்டு - சொற்களைக் கேட்டு, நுணங்கிய நூல்-நுட்பமான பொருளுடைய நூற்களை, நோக்கி-ஆராய்ந்து, நுழையா-அந் நூல்களிலே நுழைந்து (தன்னறிவைச் செலுத்தி), இணங்கிய - (இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை செய்வனவாகப்) பொருந்திய, பால் நோக்கி - பகுதிகளை ஆராய்ந்து, வாழ்வான் - வாழ்கின்றவன், பழி யில்லா(த) - (மறுமையில் பழித்தற்குரிய) குற்ற மில்லாத, மன்னனாய் - அரசனாகி, நூல் - பல நூற்களையும், நுனித்து நோக்கி-நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, வாழ்வான்-வாழ்வான்.

(வி-ரை) மாண்டார் என்பது மாண் என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினையாலணையும் பெயர். நுணங்கி யாராயவேண்டிய பொருளை நுணங்கிய வென்றது காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசார வழக்கு. நுழையா-செய்யா என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். பால் - பகல் என்பதன் மரூஉ; இது தொழிற்பண்புப் பெயர். பழிக்குக் காரணமாகிய குற்றத்தைப் பழி என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறிய உபசாரம். நூல்நோக்கி வாழ்வானுனித்து என்பதை நூல் நுனித்து நோக்கி வாழ்வான் என இயைக்க.

60. பெருமை புகழறம் பேணுமை சீற்றம்
அருமைநூல் சால்பில்லார் சாரி—னிருமைக்கும்
பாவம் பழிபகை சாக்காடே கேடச்சம்
சாபம்போற் சாருஞ் சலித்து.

(ப-ரை) பெருமை - பெருமையும், புகழ் - புகழும், அறம் - அறமும், சீற்றம் பேணமை-கோபத்தை விரும்பாமையும், அருமை நூல் - அரிய நூலுணர்ச்சியும், சால்பு - (இவைபோன்ற பிற) மேலான குணங்களும், இல்லார் - இல்லாதவர்கள், சாரின் - (ஒருவனை வந்து) சேர்ந்தால், இருமைக்கும் - (அவனுக்கு இம்மை மறுமை என்னும்) இரண்டிலும், பாவம் (ஏ)-பாவமும், பழி (ஏ) - பழியும், பகை (ஏ) - பகையும், சாககாடு (ஏ) - மரணமும், கேடு (ஏ)-(பொருள் முதலியவற்றின்) அழிவும், அச்சம் (ஏ)-பயமும், சாபம்போல் - பெரியோர்களா லிடப்படும்) சாபத்தைப்போல, சலித்து - (அவனைக்) கோபித்து, சாரும் - (தவறாமல்) வந்தடையும்.

(வி - ரை) பேணமை சீற்றம் என்பதைச் சீற்றம் பேணமை என இயைக்க. பேணத சீற்றம் என்பது பாடமாயின் விரும்பாத கோபம் என்க; இதற்கும் கோபத்தை விரும்பாமை என்பதே கருத்தென்க; இப் பாடம் அவ்வளவு சிறப்புடைய தன்று; இது தமிழ்நடை யன்று, வடமொழி நடை. சாக்காடே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை முன்னுள்ள சாபமுதலிய மூன்றனோடும், பின்னுள்ள கேடு முதலிய இரண்டனோடுங் கூட்டுக. இச்செய்யுளில் முன் இரண்டனோடுங் கூட்டுக. இச் செய்யுளில் முன் னிரண்டடியில் ஆறு பொருளும், பின்னிரண்டடியில் ஆறு பொருளுங் கூறப்பட்டன. அங்ஙனங் கூறப்படினும் ஆறுபொருள் கூறப்பட்டனவெனவே கொள்க. இல்லார் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். 'இல்லார்ச் சாரின்' என்பது படமாயின் 'இல்லாரை ஒருவன் சார்ந்தால் அவனைப் பழிமுதலிய அவவாறு திறத்தனவும் சாரும்' எனக் கொள்க.

61· ஆர்வமே செற்றங் கதமே யறையுங்கால்
ஓர்வமே செய்யு முலோபமே—சீர்சாலா

மானமே மாய வுயிர்க்கூன மென்னுமே
ஊனமே தீர்ந்தவ ரோத்து.

(ப - ரை) ஊனம் தீர்ந்தவர் - குற்றத்தினின்று நீங்கிய பெரியோர்களுடைய, ஒத்து - நூற்கள்; ஆர்வம் ஏ - (அறம் பிறழ்ந்து மாதர்கள்மேல் வைக்கும்) அன்பும்; செற்றம் (ஏ) - பகை பாராட்டுதலும்; கதம் ஏ - கோபமும்; அறையுங்கால் - (நியாயங்) கூறுமிடத்து, ஓர்வம் ஏ - ஒருபாற் சார்தலும்; செய்யும் - (மனத்தால்) செய்யப்படும், உலோபம் ஏ - உலோபமும்; சீர்சாலா (த) - சிறப்பு வளராத, மானம் ஏ - பெருமையும் ஆகிய இவ்வாறு திறத்தனவும், மாய உயிர்க்கு - (இவ் வுலகத்தின்) மாயத்துட்பட்டுள்ள மாந்தர்க்கு, ஊனமே - கெடுதியைச் செய்வனவே யாகும், என்னும் - என்று சொல்லும்.

(வி-ரை) ஊனந் தீர்ந்தவர்-ஐந்தன் ருெகை; குற்றம் நீங்கியவர் எனக் கொண்டு அல்வழிப் புணர்ச்சி எழுவாய்த்தொடர் என்றலுமாம். ஆர்வம் என்பதன் ஏகாரத்தைச் செற்றம் என்பதனோடுங் கூட்டுக. என்னுமே என்பதில் ஏகாரம் அசை. ஊனமே என்பதன் ஏகாரம் தேற்றப்பொருளது. மற்ற ஏகாரங்கள் எண்ணுப்பொருளன. ஆர்வம் - சுற்றத்தார்மேல் அன்பு என்பது பழைய வுரை. ஓர்வம்-ஒருபாற் சார்தல்; இதனைப் பாங்கோடுதல் என்ருர் பழைய உரைகாரர். ஓர்வம் என்பதே இக் காலத்து ஓரம் என வழங்குகின்றதுபோலும். உலோபம் - ஈயாமை; ஈயாமைக்குப் புறக்காரணங்களின் செய லின்மையின் செய்யும் உலோபம் என்பதற்கு 'மனத்தாற் செய்யப்படும் உலோபம்' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. சீர் - சிறப்பு. சாலுதல் - வளர்தல், மிகுதல். மானம் - பெருமை. சிறப்பு வளராத பெருமையாவது - கல்வி, நல்லொழுக்க முதலிய உயர்ந்த தன்மைகள் பிறர் மதிக்கும்படி தன்னிடம் வளரப்பெறாத ஒருவன் குலமுதலிய சிறப்பிலாத தன்மைகளால் தன்னை

உயர்ந்தவன் என்று பாராட்டிக் கொள்ளுதல். அத்தகைய பெரு மை பெருமையாகா தென்பதனை,

"கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்." எனவும்,

"மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு." எனவும்,

"நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று." எனவும்,

"மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்." எனவும்

வருவனவற்றா லறிக.

கல்வி முதலிய உயர்ந்த குணங்கள் தங்கண் பிறர் மதிக்கும் படி வளரப்பெறுமற் சிறிது வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளுதலுங் குற்றமாம் என்பார் 'சீர்சாலா'என்றார். அவை அங்ஙனம் வளரப் பெற்றோர் பெருமை பாராட்டிக்கொள் ளுதலாமோ எனின், அவர் அது புரியாராதலால் அவர்க்கு அது வேண்டாம் என்க. அவர் அது புரியார் என்பதனை,

"பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாந் தன்னை வியந்து."

என்பதனாலறிக.

இயல்பிலேதானே தம்மைக் கெடுக்கவுள்ள இவ் வுலக மாய் கைக் குட்பட்டுள்ள உயிர்கட்கு இவ்வாறு திறத்தனவும் கூடின் தீயோடு கூடிய காற்றெனை மேன்மேலுந் துன்பஞ் செய்வனவாம் என்பார் 'மாய உயிர்க் கூனம்' என்றார். உயிர் என இரு திணையுங்

கொள்ளக் கூறினாரேனும் இவற்றையெல்லாம் பகுத்துணர வல்லார் மாந்தர்களே யாதலின் உயிர்க்கு என்றதற்கு மாந்தர்க்கு எனப் பொருள் கூறப்பட்டது.

62. கூத்தும் விழவு மணமுங் கொலைக்களமு
மார்த்த முனையுள்ளும் வேறிடத்து—மோத்து
மொழுக்கு முடையவர் செல்லாரே செல்லி
னிழுக்கு மிழவுந் தரும்.

(ப-ரை) ஓத்தும்-நூலுணர்ச்சியும், ஒழுக்கும் - (நல்ல) நடக்கையும், உடையவர்-உடைய பெரியோர்கள், கூத்து (உள்) உம் கூத்தாடும் இடத்திலும், விழவு (உள்) உம் - திருவிழா நடக்கும் இடத்திலும், மணம் (உள்) உம் - கலியாண நடக்கும் இடத்திலும், கொலைக் களம் (உள்) உம்-(பிறரைக் கொலை புரிந்த குற்றவாளிகளைக்) கொல்லுதலைச் செய்யும் இடத்திலும், ஆர்த்த - (போர் வீரர்களாற்) சூழப்பட்ட, முனை உள் உம்-போர்க்களத்திலும்,வேறு இடத்தும்-இவற்றைப் போன்ற மற்ற இடங்களிலும், செல்லார்-போகார்; செல்லின் - போவார்களானால், (அங்ஙனம் போதலானது), இழுக்கும் - தாழ்வையும், இழவும் - (பொருள்) அழிவையும், தரும் - உண்டாக்கும்.

(வி - ரை) ஆர்தல் - கட்டுதல்; இச் செய்வினை கட்டப்படுதல் என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளதாய் இலக்கணையால் போர்வீரர்களாற் சூழப்படுதலை யுணர்த்தியது. ஆர்த்த என்பதற்குப் போர்வீரர்கள் ஆரவாரிக்கின்ற என்றுரைப்பாரு முண்டு. முனையுள்ளும் என்பதிலுள்ள உள் ஏழனுருபு; அதனை அதன் முன்னுள்ள மற்றைய நான்கனோடுங் கூட்டுக. உம்மை யாவும் எண்ணும் பொருளன. ஓது என்னும் முதனிலை திரிந்த ஓத்து என்னும செய்வினைத் தொழிற்பெயர் ஓதப்படுதல் என்னுஞ் செயப்பாட்டு

வினைப் பொருளதாய்ப் பிறகு அவ் வாகுபெயராய் ஓதப்படும் நூற்களை யுணர்த்தியது. ஒழுக்கம் - தொழிற்பெயர்; ஒழுகு-பகுதி, க்-விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, அம்-விகுதி. உடையவர் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். இழுக்கு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இழுகுதல் - பின்போதல். இழவு - விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்; இழ - பகுதி, வு - தொழிற்பெயர் விகுதி. செல் லின் என்பதினின்று செல்லுதல் என்பதைக் கொண்டு செல்லு தல் தரும் என வினை முடிக்க. 'சொல்லார்' எனவும் 'சொல்லின்' எனவும் பாடமுண்டு.

63. ஊணொடு கூறை யெழுத்தாணி புத்தகம்
பேணொடு மெண்ணு மெழுத்திவை—மாணொடு
கேட்டெழுதி யோதிவாழ் வார்க்கீய்ந்தா ரிம்மையான்
வேட்டெழுத வாழ்வார் விரிந்து.

(ப-ரை) இம்மையான் - இப் பிறப்பில், வேட்டு எழுத-(பிறர் தமது ஆணையை) விரும்பி எழுத, விரிந்து - (உறவு, செல்வம் முதலியவற்றிற்) பெருகி, வாழ்வார் - (மன்னர்களாய்) வாழ்பவர் (யாரெனில்), பேண் ஒடும் - விருப்பத்துடனும், மாண் ஒடும் - (மாணக்கர்க்குரிய) மாட்சிமையான தொழில்களுடனும், எண் ணும் - கணிதமும், எழுத்தும் - இலக்கணமுமாகிய, இவை-இவை களை, கேட்டு - (உபாத்தியாயர்களைக்) கேட்டு, எழுதி - (ஏட்டில்) எழுதி, ஓதி - (அவற்றைப்) படித்து, வாழ்வார்க்கு - வாழ்கின்ற மாணவர்களுக்கு, ஊண்ஒடு - உணவையும், கூறை (ஒடு) - உடையையும், எழுத்தாணி (ஒடு) - எழுத்தாணியையும், புத்தகம் (ஒடு)- புத்தகத்தையும், ஈய்ந்தார் - கொடுத்தவரே யாவர்.

(வி - ரை) இங்ஙனம் வாழ்வார் இவற்றை இவர்க்கு ஈய்ந் தாரே யாவர் என முடிக்க. பேணொடு மாணொடு என்பவற்றில்

உள்ள ஒடுக்கள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளன. ஊடுறொடு என்பதி லுள்ள ஒடுவை கூறை முதலிய மற்றைய மூன்றனோடுங் கூட்டுக; அஃது எண்ணிடைச்சொல. பேடுறொடும் என்பதிலுள்ள உம்மை யை மாடுறொடு என்பதனோடும், எண்ணும் என்பதிலுள்ள உம்மை யை எழுத்து என்பதனோடுங் கூட்டிப் பேடுறொடும் மாடுறொடும் எண்ணும் எழுத்தும் கேட்டெழுதி ஓதி வாழ்வார் என இயைக்க. வாழ்வார் விரிந்து என்பதனை விரிந்து வாழ்வார் என இயைக்க. இம்மையான் என்பதில் ஆன் எழனுருபில் மூன்றனுருபு வந்து பொருந்திய உருபுமயக்கம். மாண்-மாட்சிமை; அஃது இலக்கணை யால் மாணவர்க்குரிய தொழில்களை யுணர்த்தியது; மாணவர்க்குரிய தொழில்களாவன:— பொழுதொடு செல்லுதலும், வழிபாடாற்ற லில் முனிவின்மையும், ஆசிரியனது குணத்தொடு பழகுதலும், அவன் குறிப்பிற் சார்தலும், இருவென இருத்தலும், சொல் லெனச் சொல்லுதலும், சித்திரப்பாவையின் அத்தகவு அடங்கி யிருத்தலும், செவிவாயாக நெஞ்சு களனாகக் கொண்டு கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்தலும், போவெனப் போதலும், அவ் வினையாளரொடு பயிலுதலுமாகிய இவையும் இவற்றைப் போல்வன பிறவுமாம்.

64. உயர்ந்தான் றலைவனென் றொப்புடைத்தா னோக்கி
உயர்ந்தா னூலோதி யொடுங்கி—உயர்ந்தான்
அருந்தவ மாற்றச் செயின்வீடா மென்றார்
பெருந்தவஞ் செய்தார் பெரிது.

(ப - ரை) பெருந்தவம் - மேலான தவங்களை, பெரிது - மிகவு முயன்று, செய்தார்-செய்து முடித்த பெரியோர், ஒப்புடைத் தால் - (ஒருவன்) தகுதியாகிய வழியினாலே, நோக்கி - ஆராய்ந்து, உயர்ந்தான்-(எல்லா வகையிலும் இயல்பாகவே) உயர்ந்திருப்பவன்,

தலைவன் - கடவுள், என்று - என்றுட்கொண்டு, உயர்ந்தான்-(அங்ஙனம் எல்லா வகையிலும் உயர்ந்துள்ள) கடவுளால் அருளப்பட்ட, நூல் - நூற்களை, ஓதி - கற்றுணர்ந்து, ஒடுங்கி - (அந் நூற்களிற் கூறியபடி) மனமடங்கி, உயர்ந்தான் - (அங்ஙனம்) உயர்ந்துள்ள கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட, அருந்தவம் - அருமையாகிய தவங்களை, ஆற்ற - மிகுதியும், செயின் - செய்வானாுல், வீடு ஆம்-அவனுக்கு முத்தி யுண்டாம், என்றார் - என்று கூறியருளினார்.

(வி-ரை) பெருந்தவம் பெரிது செய்தார் (இத்தகையற்கு வீடாம்) என்றார் என வினை முடிக்க. இச் செய்யுளில் ஒருவன் ஒப்புடைத்தால் நோக்குதலும், உயர்ந்தான் தலைவன் என்றுட் கொள்ளுதலும், உயர்ந்தானருளிய நூலை யோதுதலும், ஒடுங்குதலும், உயர்ந்தானருளிய அருந்தவம் ஆற்றச் செய்தலும், அவற்றால் அவன் வீடு எய்தலும் ஆகிய ஆறு பொருள்கள் கூறப்பட்டன எனக் கொள்க. உயர்ந்தான் என்பன மூன்றும் வினையாலணையும் பெயர்கள். ஒப்புடைத்து - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; இதில் ஒப்பு - தொழிற்பெயர்; ஒ - பகுதி, ப் - சந்தி, பு-தொழிற்பெயர் விகுதி, இங்ஙனமாகிய இத் தொழிற் பெயர் உடை என்னுங் குறிப்பு வினைப்பகுதியோடு கூடி ஒப்புடை என அமைந்து மொருபகுதி யாயிற்று, த் - சந்தி, து - ஒன்றன் படர்க்கை விகுதி; இஃது ஈண்டு ஒருசொல்; இரண்டு சொல்லாகக் கொள்ளின் தகுதியை யுடையதாகிய வழி என்றுரைக்க. ஆல் - மூன்றனுருபு; ஆன் எனப் பிரித்துக் கொள்ளுதலுமாம். வீடு - முதனிலை திரிந்த பெயர். பெரிது செய்தார் - குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்.

65. காலனை ரீடறுத்தல் காண்குறின் முற்றுணர்ந்த
பாலனார் நூலமர்ந்து பாசாது—வாலிதா

ஊறுபா டில்லா வுயர்தவந்தான் புரியின்
ஏறுமா மேலுலக மோர்ந்து.

(ப - ரை) காலனுர் - எமனது, ஈடு - வலிமை, அறுத்தல் - அறுத்தற்குரிய வழியை, காண்குறின் - அறிய விரும்பினுல், முற்றுணர்ந்த - முழுவதுமறிந்த, பாலனுர் - பான்மையை யுடையவராகிய கடவுளுடைய, நூல் - நூற்களை, அமர்ந்து - விரும்பி, பாராது - (நூற்களைக் கற்றல் முதலிய உளவாகும் வருத்தங்களைக்) கவனியாமல், ஓர்ந்து - அவற்றிற் கூறியவற்றை) உணர்ந்து, வாலிது ஆ (க) - (மனத்தைத்) தூய்மையுடையதாக வைத்து, ஊறு பாடு இல்லாத - கெடுதி யில்லாத, உயர் தவம் - உயர்வாகிய தவத்தினை, புரியின் - ஒருவன் செய்வானுனல், மேல் உலகம்-(எவற்றினும்) மேலாகிய உலகமாகிய முத்தியுலகத்தில், ஏறும் - (அவன்) ஏறுவான்.

(வி - ரை) முத்தியுலகத்தில் ஏறுதலாவது முத்தி யுலகத்திற்குப் போதல். உயிர்களின் காலத்தைக் கணித்திடுபவனுதலின் எமனுக்குக் காலன் என்பது பெயராயிற்று; ஆர் - அன் விகுதிமேல் மரியாதைபற்றி வந்த விகுதி. முற்றுணர்ந்த என்னும் விசேடணத்தால் முற்றுணர்ந்த பாலனுர் என்பதற்கு முழுது முணர்ந்தவராகிய கடவுள் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. என்னை? முழுது முணர்ந்தவர் அவரே ஆதலின். பாலன் - பான்மையையுடையவன்; இதிலும் ஆர் - விகுதி மரியாதை பற்றிவந்த விகுதிமேல் விகுதியேயாம் என்க. ஆக என்னும் வினையெச்சம் ஈறு கெட்டு ஆ எனநின்றது. ஊறுபாடு என்பதில் ஊறு என்பது உறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; பாடு என்பது படு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இவற்றுள் ஊறு என்பது ஒரு காரியத் தடையாகப் பொருந்துதல் என்னும் பொருளது; இவ்விரண்டுங் கூடி ஒருசொல்லின் தன்மை யெய்திக் கெடுதி என்

னும் பொருளினவாயின. உயர் தவம் என்பது உயர்வாகிய தவம் என்றுதலின் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர் என்க; உயர்ந்த தவம் என வினைத்தொகையாகக் கொள்ளலாகாதோ வெனின், தவம் முன் உயர்வின்றியிருந்து பின் உயர்ந்ததெனக் கொள்ள வேண்டி வருமாதலாலும், தவம் எக்காலத்தும் உயர்வுடைய தாத லாலும் அங்ஙனங் கொள்ளலாகா தென்க. இங்ஙனமன்றி ஆன் மாக்கள் உயர்தற்குக் காரணமாகிய தவம் எனக் கொண்டு வினைத் தொகை எனின், அஃது அமைவுடையதாம். மேல் உலகம் - பண் புத் தொகைநிலைத்தொடர். ஓர்ந்து: ஓர் - பகுதி.

66. பொய்தீர் புலவர் பொருள்புரிந் தாராய்ந்த
மைதீ ருயர்கதியின் மாண்புரைப்பின்—மைதீர்
சுடரின்று சொல்லின்று மாறின்று சோர்வின்
றிடரின் றினிதுயிலு மின்று.

(ப - ரை) பொய் தீர் - பொய்யினின்று நீங்கிய, புலவர் - அறிவினையுடைய பெரியோர்கள், பொருள் புரிந்து - உண்மைப் பொருளை அடைய விரும்பி, ஆராய்ந்த-ஆய்ந்துணர்ந்த, மை தீர் - குற்றத்தினின்று மியல்பி னீங்கிய, உயர் கதியின் - (எவற்றினும்) மேன்மையாகிய கதியாகிய முத்தியுலகினது, மாண்பு - மாட்சிமை யை, உரைப்பின் - சொல்லுமிடத்து, மை தீர்-இருளைப் போக்கு கின்ற, சுடர் இன்று - சூரியன் இல்லை, சொல் இன்று - பேச்சு இல்லை, மாறு இன்று - (தன்னிலையினின்று) மாறுதல் இல்லை, சோர்வு இன்று - தளர்ச்சி இல்லை, இடர் இன்று-துன்பம் இல்லை, இனிது துயிலும் இன்று-இனிமையாகிய தூக்கமும் இல்லை.

(வி-ரை) இனிது துயில் எண்ணும் தொடர் நிலைமொழி ஈற் றுத் து-கெட்டு 'இனி துயில்' என்றாயிற்று; இது இனிமையாகிய துயில் என்றுதலின் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். தமிழ் நூற்

கள் வீட்டின் இலக்கணத்தை இங்ஙனமே கூறினர். இவ்வாறே புறப்பொருள் வெண்பாமாலை - பொதுவியற்படலத்தில் கரந்தைப் பொதுவியற்பால என்னும் பகுதியில் "புலவ ரேத்தும் புத்தேளுடு" என்னுந் துறையில் வீட்டின் இலக்கணங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது,

"பொய்யில் புலவர் புரிந்துறை மேலுலகம்
ஐயமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின்—வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று." என்பது.

இங்ஙனமே கம்பநாடரும் இராமாயணத்தில் ஆரணியகாண்டத்தில் சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குபடலத்தில் இருபதாஞ் செய்யுளில்

"சிறுகா லையிலா நிலையோ திரியா
குறுகா நெடுகா குணம்வே றுபடா
உறுகால் கிளர்பூ தமெலா முகினு
மறுகா நெறியெய் துவன்வா னுடையாய்."

என்று கூறியிருத்தலையும் நோக்குக.

67. கூரம்பு வெம்மணல் ஈர்மணி தூங்கலும்
ஈரும் புகையிருளோ டிருணால்—ஆராய்ந்
தழிகதி யிம்முறையா னென்று ரைறைந்தார்
இழிகதி யிம்முறையா னேழு.

(ப - ரை) கூர் அம்பு (உம்) - கூர்மையாகிய பாணங்கள் உள்ள இடமும, வெம் மணல் (உம்) - வெப்பமாகிய மணல் உள்ள இடமும், ஈர் மணி (உம்) - குளிர்ச்சியாகிய மணிகளிருக்கும இடமும், தூங்கல் உம்-(மயங்கித்) தூங்கிக் கிடக்கும் இடமும், ஈரும்-(பிராணிகளைத்) துன்பப்படுத்தும், புகை (ஓடு)-புகையுள்ள இடமும், இருள் ஓடு-(சாதாரணமாகிய) இருள் உள்ள இடமும், இருள் (ஓடு) - பேர் இருள் உள்ள இடமும் (என), இழி கதி ஏழு - இழி

வாகிய ஏழு நரகங்களை, இம்முறையான்-இந்த வரிசையில் வைத்து, நூல்-(உயர்ந்தான் அருளிய) நூற்களை, ஆராய்ந்து - ஆய்ந்து, அழி கதி - (பிராணிகள்) அழிதற்குக் காரணமாகிய இந் நரகங்களி னுடைய, இம் முறையான்-இந்த வரிசையினின்று, ஆன்றார் - நீங் கிய பெரியோர்கள், அறைந்தார் - கூறினார்கள்.

(வி - ரை) கூரம்பு முதலிய ஏழும் அவைகள் உள்ள இடங் களை யுணர்த்தலின் தானியாகுபெயர்கள் என்க. ஆன்றார் என் பது அகன்றார் என்பதன் மரூஉ; அகல் - பகுதி, அதில் லகர மெய் றகர மெய்யானது சந்தி, அது னகரமெய்யானது மெலித் தல் விகாரம், ற்-இறந்தகால இடைநிலை; ஆர்-விகுதி; இது வினையா லணையும்பெயர்; ஆல் என்பதே பகுதி எனக் கொண்டு ஆன்றார் என்பதற்குக் கல்வி கேள்விகளில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என் றுரைப்பாரு முண்டு; அப் பொருள் ஈண்டு இடர்ப்பா டுடைய தாகும். இம் முறையான் என்பன இரண்டனுள் முதலதிலுள்ள ஆனுருபு ஐந்தனுருபில் வந்து மயங்கியது எனவும், இரண்டாவதி லுள்ள ஆன் உருபு ஏழனுருபில் வந்து மயங்கியது எனவுங் கொள்க. 'வெண்மணல்' எனவும் பாடமுண்டு. ஈரம் என்பது கடைக் குறை ந்து ஈர் என நின்றது. தூங்கலும் என்றதிலுள்ள உம்மையை அதன் முன்னுள்ள மூன்றனோடுங் கூட்டுக. இருளோடு என்பதி லுள்ள ஓடு என்பதைப் புகை என்பதனோடும், பின்னுள்ள இருள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. இவ் விரண்டும் எண்ணிடைச்சொற்கள். இழிகதி ஏழு இம் முறையான் நூல் ஆராய்ந்து அழிகதி இம் முறையான் ஆன்றார் அறைந்தார் என இயைக்க.

68. சாதல் பொருள்கொடுத்த லின்சொற் புணர்வுவத்தல்
நோதற் பிரிவிற் கவறலே—ஓதலின்
அன்புடையார்க் குள்ளன வாறு குணமாக
மென்புடையார் வைத்தார் விரித்து.

(ப - ரை) சாதல் (ஏ) - (தம் நண்பர்கள் இறந்தால் தாமும்) இறத்தலும்; பொருள் கொடுத்தல் (ஏ) - (அவர்கட்கு வேண்டிய) பொருள்களைக் கொடுத்தலும்; இன்சொல் (ஏ) - இனிமையாகிய சொற்களைச் சொல்லுதலும்; புணர்வு உவத்தல் (ஏ)-அவர்களோடு கூடியிருக்க விரும்புதலும்; நோதல் (ஏ) - அவர்கள் வருந்தினால் தாமும்) வருந்துதலும், பிரிவில்-(அவர்களை விட்டுப்) பிரிகையில், கவறல் ஏ - மனங் கலங்குதலும் ஆகிய, ஆறு குணம் - இவ்வாறு குணங்களும், அன்பு உடையார்க்கு - (உண்மையான) அன்பை யுடையவர்களிடத்தில், உள்ளனவாக-இருப்பன என்று, ஓதலின் - (உண்மை நட்பினர் தன்மையை ஆய்ந்துணர்ந்த அறிஞர்கள்) கூறுதலால், மென்புடையார்-மென்மைத் தன்மையைத் தம்மிடங் கொண்டுள்ள புலவர்கள், விரித்து - விளக்கி, வைத்தார் - (தம் முடைய நூற்களிற்) கூறிவைத்தார்.

(வி - ரை) கவறலே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை அதன் முன் னுள்ள ஐந்தனோடுங் கூட்டுக. (இவை) ஆறுகுணம் அன்புடை யார்க்குள்ளன ஆக ஓதலின் மென்புடையார் விரித்து வைத்தார் என இயைக்க. வருவிக்கப்பட்ட சொற்கள் இசை யெச்சங்கள். ஓதலின் என்பதில் ஓதல் தொழிற்பெயர்; இன் - சாரியை, ஆல் உருபு தொக்கது எனக் கொள்க. மென்புடையார் எனப் பொதுப் படக் கூறினமையின் அன்புடைய நாயகன் நாயகிக்குங் கொள்க. அன்பின் தன்மையை இவ் வாசிரியர் நன்கு விளக்கிக் கூறினார்; இதனால் இவ் வாசிரியர் அத்தகைய அன்பின் தன்மையை உடைய வரா யிருந்திருப்பர் எனத் தோன்றுகின்றது.

69. எடுத்தன் முடக்க னிமிர்த்த னிலையே
படுத்தலோ டாடல் பகரின்—அடுத்துயிர்
ஆறு தொழிலென் றறைந்தா ருயர்ந்தவர்
வேறு தொழிலாய் விரித்து.

(ப - ரை) உயிர் அடுத்த-பிராணிகளைச் சார்ந்த, தொழில் - தொழில்களை, பகரின் - சொல்லுமிடத்து, எடுத்தல் (ஏ)-(உறுப்புக்களை) எடுத்தலும், முடக்கல்(ஏ)-முடக்குதலும், நிமிர்த்தல்(ஏ)-நிமிரச்செய்தலும், நிலை ஏ-நிலைக்கச் செய்தலும் (நிறுத்தலும்), படுத்தல் ஓடு-படுத்தலும், ஆடல் (ஓடு) - ஆடலும் (ஆகிய), ஆறு என்று - ஆறுகும் என்று, உயர்ந்தவர் - (அறிவிற்) சிறந்தவர்கள், வேறு தொழில் ஆய் - இவற்றை வெவ்வேறு தொழில்களாக, விரித்து - விளக்கி, அறைந்தார் - கூறினார்கள்.

(வி - ரை) நிலை என்பது நிற்பித்தல் என்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினைத் தொழிற்பெயர்; அதைச் சார்ந்த ஏகாரத்தை அதன் முன்னுள்ள எடுத்தல் முதலிய மூன்றனோடும், படுத்தல் என்பதைச் சார்ந்த ஓடு என்பதை ஆடல் என்பதனோடுங் கூட்டுக. அடுத்த உயிர் என்பது நிலைமொழியின் ஈற்றகரந் தொக்கு அடுத்துயிர் என்றாயிற்று. ஆக என்னும் வினையெச்சம் ஆய் எனத் திரிந்து நின்றது. உயிர் அடுத்த தொழில் பகரின் (இவை) ஆறு என்று உயர்ந்தவர் வேறு தொழிலாய் விரித்து அறைந்தார் என இயைக்க.

70. ஐயமே பிச்சை யருந்தவர்க் கூணாடை
ஐயமே யின்றி யறிந்தீந்தான்—வையமும்
வானும் வரிசையாற் றானாளு நாளுமே
யீனமே யின்றி யினிது.

(ப-ரை) ஐயம் ஏ-ஐயமும், பிச்சை (ஏ) - பிச்சையும், அருந்தவர்க்கு-அருமையாகிய தவத்தினைச் செய்வோர்க்கு, ஊண் (ஏ)-உணவையும், ஆடை (ஏ) - (ஆடை யில்லாதவர்களுக்கு) ஆடையும் (ஆகிய இவற்றை), ஐயம் இன்றி-சந்தேகம் இல்லாமல், அறிந்து - (அறத்தின் தன்மையை) உணர்ந்து, ஈந்தான் - கொடுத்தவன், வையமும்-பூமியையும், வானும் -சொர்க்கத்தையும், நாளும் - எப்

பாழுந்தும், ஈனம் இன்றி - குறைவு இல்லாமல், வரிசையான் - (தக்க) முறைமையோடு, இனிது ஆளும் - நன்றாய் ஆளுவான்.

(வி - ரை) தான்-அசை. இச் செய்யுளில் ஐயமுதலிய நான்கு பொருளோடு வையத்தை ஆளுதலும், வானை ஆளுதலு மாகிய இரண்டு பொருளையுங் கூட்டி ஆறு பொருள்கள் கூறப்பட்டன எனக் கொள்க. ஐயமாவது - ஏற்போரெவர்க்குங் கொடுத்தல். பிச்சையாவது - தவசிகளுக்கும், துறவிகளுக்குங் கொடுத்தல். நாளும் என்பதன் உம்மை முற்றுப்பொருளது. ஐயமே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை மற்ற மூன்றனோடுங் கூட்டுக. மற்ற ஏகாரங்கள் அசைகள்.

71. நடப்பார்க்கூ ணல்ல பொறைதாங்கி னார்க்கூண்
கிடப்பார்க்கூண் கேளிர்க்கூண் கேடின்—றுடற்சார்ந்த
வானகத்தார்க் கூணே மறுதலையார்க் கூணமைத்தான்
தானகத்தே வாழ்வான் றக.

(ப - ரை) நடப்பார்க்கு ஊண் (ஏ)-வழி நடப்பவர்க்கு உணவும்; நல்ல-மிகுந்த, பொறை-சுமையை, தாங்கினார்க்கு ஊண் (ஏ)-சுமந்து தளர்ந்தவர்க்கு உணவும்; கிடப்பார்க்கு ஊண் (ஏ) - (நோயால்) கிடப்பவர்க்கு உணவும்; கேளிர்க்கு ஊண் (ஏ) - சுற்றத்தவர்க்கு உணவும்; உடல் சார்ந்த-(தன்) உடம்பைச் சார்ந்த, வானகத்தார்க்கு ஊண் (ஏ) - வானுலகிலுள்ள பிதிர்களுக்கு உணவும்; மறுதலையார்க்கு ஊண் ஏ - வேறு நாட்டில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு உணவும், கேடு இன்றி - கெடுதல் இல்லாமல், அமைத்தான் - (கொடுக்கும்படி) அமைத்து வைத்தவன், அகத்து-தன் மனையில், தக வாழ்வான் - தகுதியாக வாழ்வான்.

(வி - ரை) பிதிர்களுக்கு உணவு அமைத்தலாவது நீர்க்கடனாற்றுதல். ஏகாரத்தை மற்ற ஊண் என்னுஞ் சொற்களோடுங்

கூட்டுக. ஊண் அமைத்தல் ஒன்றாயினும் இங்குக் கூறப்பட்ட அவ ரவரை நோக்கி வெவ்வேறாயிற் றென்க; அன்றி அவரவர் விரும் பும்வண்ணம் அமைத்தல்வேண்டும் என்பார் இங்ஙனம் வெவ்வே றாகக் கூறினர் என்றலுமாம். இங்கு வானகம் என்றது பிதிர் லோகத்தை; இஃது ஒருசொல்; இதனை வான் அகம் எனப் பிரி த்து அகம் என்பதை ஏழனுருபாகக் கொள்ளுதலுமாம். நல்ல என்ப தற்கு மிகுந்த என்னும் பொருளுளதாம் என்பதனை நல்ல வெய் யில் நல்ல பசி என்னும் உலக வழக்கா னறிக.

72. உணராமை யாற்குற்ற மோத்தான் வினையாம்
உணரான் வினைப்பிறப்புச் செய்யும்—உணராத
தொண்டிருந் துன்பந் தொடருமப் பிறப்பினான்
மண்டிலமு மாகு மதி.

(ப - ரை) உணராமையால்-அறியாமையால், குற்றம் (ஆம்)- (காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னுங்) குற்றங்கள் உண்டாகும்; ஒத்து ஆன் - நூலின் உணர்ச்சியினால், வினை ஆம்-நல்வினை (புண் ணியம்) உண்டாகும்; உணரான் - (நூற்களை) உணராதவனுடைய, வினை - செயல்கள், பிறப்புச் செய்யும் - பிறப்பை யுண்டாக்கும்; பிறப்பினால்-அப் பிறப்பினால், உணராத-அறியப்படாத, தொண்டு - ஒன்பதாகிய, இருந்துன்பம் - பெருந் துன்பங்கள், தொடரும் - தொடர்வனவாம்; (அன்றியும்) மண்டிலமும் ஆகும் - பஞ்சபரி வர்த்தனைகளும் உளவாகும், மதி - (நீ நன்றாய்) நோக்கு.

(வி-ரை) அறியாமையை அவித்தை எனவும், அஞ்ஞானம் எனவுங் கூறுவர் வடநூலார். தொண்டு-ஒன்பது; ஒன்பது பெருந் துன்பங்களாவன: உயிரும், உயிரில்லாதனவும், புண்ணியமும், பாவமும், மூற்றும், செறிப்பும், கட்டும், முதிர்ப்பும், வீடும் என் பன; இவை இங்ஙனம் பழைய உரையிற் கூறப்பட்டன. புண்ணிய

மும் பாவம்போலப் பிறவிக் கேதுவாகலின் இவற்றுடன் கூட்டப் பட்டது. வீடு - மரணம். மற்றவற்றின் விளக்கத்தை அருகநூல் வல்லார்வாய் கேட்டுணர்க. பஞ்ச பரிவர்த்தனைகளாவன:—கருமம், அவித்தை, வாசனை, உருசி, மாயாசம்பந்தம் என்பன; இவை மாறி மாறி வருதலின் பரிவர்த்தனை எனப்பட்டன; பரிவர்த்த னை - மாறி வரல். மண்டிலம் என்பது ஈண்டுப் பரிவர்த்தனை என் னுஞ் சொல்லின் பொருளைக் குறிப்பதாகும்; மண்டிலம் - வட்ட மாய் ஓடுதல்.

73. மனைவாழ்க்கை மாதவமென் றிரண்டு மாண்ட
*வினைவாழ்க்கை யாக விழைப—மனைவாழ்க்கை
பற்றுத லின்றி விடுதல்முற் சொல்லுமேல்
பற்றுதல் பாத்திற வம்.

(ப - ரை) மனை வாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையும், மா தவம்- சிறந்த தவமும், என்று இரண்டும் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டையும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வினை வாழ்க்கை ஆக - நல்வினைக்குரிய வாழ்க்கைகளாகவே கொண்டு, விழைப- (அறிவுடையோர்) விரும்புவார்கள்; மனை வாழ்க்கை - மனைவாழ்க் கையாவது, பற்றுதல்-(இவ் வுலகப்பொருள்களிற்) பற்றுடையனு யிருத்தல்; பாத்தில்-நீங்குத லில்லாத, தவம் - தவமாவது, இன்றி விடுதல்-அப் பற்று மனத்தி லில்லாதபடி அதனை விடுதலும்; முன் சொல்லும் - (மேன்மையாகிய பொருள்கள் எவற்றினு) முன்னுன தாகச் சொல்லப்படும், மேல் பற்றுதல் - (மேன்மையானதாகிய முத்தியை) விரும்புதலும் ஆகும்.

(வி - ரை) மேல்-பண்பாகுபெயர். பாத்து-பகுத்தல்; இதில் பகு என்பதன் விகாரமாகிய பா-பகுதி, து-தொழிற்பெயர் விகுதி. "மனைவாழ்க்கையும் மாதவமும் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டும் மாட்சிமைப்பட்ட நல்வினையாக விரும்புவார்கள்; அவற்றுள், மனை

வாழ்க்கையாவது பொருளின்மேற் பற்றுடையனாய் ஒழுகுதலாம்; இதன்கண் முற்சொல்லிய மாதவமாவது பொருள்கண்மேற் பற்றுதல் இன்றி நீங்குதல். இனி யோகமாகிய பாத்தில் தவமாவது உலகின் உச்சிமேற் பற்றுதலாகிய வீட்டைத் தரும் என்பது பழைய உரை; இப்பொருளில் மேல் என்பது இடவாகுபெயர்.

74. இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பும்
நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும்—புடைசால்
கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணோ
டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு.

(ப - ரை) இடை வனப்பும்-இடையினது அழகும்; தோள் வனப்பும் - தோள்களினது அழகும்; ஈடின் வனப்பும்-பெருமையினது அழகும், நடை வனப்பும் - நடையினது அழகும், நாணின் வனப்பும் - நாணத்தினால் உண்டாகும் அழகும், புடை சால்-பக்கங்கள் நன்கமைந்துள்ள, கழுத்தின் வனப்பும்-கழுத்தினது அழகும், வனப்பு அல்ல-அழகாகா; எண் (இன்) ஓடு - (ஒருவர்க்குக்) கணித நூலுணர்ச்சியும், எழுத்தின் (ஓடு) - இலக்கண நூலுணர்ச்சியுமாகிய இவற்றாலாகிய, வனப்பே - அழகே, வனப்பு - அழகாகும்.

(வி - ரை) உம்மை யாவும் எண்ணுப்பொருளன. ஓடு என்பதும் எண்ணிடைச்சொல்லே; அதை எழுத்தின் என்பதோடுங் கூட்டுக. எழுத்தின் என்பதிலுள்ள இன் சாரியை எண் என்பதனோடுங் கூட்டுக. ஈடு-பெருமை. சால் என்பது உரிச்சொல்; அஃதீண்டு வினைச்சொல்லின் தன்மை யெய்தித் தெரிநிலை வினைப் பகுதியாய்க் கழுத்து என்பதனோடு கூடி வினைத்தொகையாயிற்று. வனப்பே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் பிரிநிலைப்பொருளது.

75. அறுவர் தந்நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாறான நீக்கி—மறுவரவின்

மாசா ரியனு மறுதலைச்சொல் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு.

(ப - ரை) அறுவர் - அறுசமயத்தாருடைய, நூலும் - நூற்களையும், அறிந்து - கற்றறிந்து; உணர்வுபற்றி-(நல்ல) ஞானத்தையடைந்து, மறுவரவு ஆன - குற்றமுடையனவாகிய பொருள்களையும், மாறு ஆன - மாறுபட்ட பொருள்களையும், நீக்கி-தள்ளி; மறுவரவு இல-குற்றமில்லாத, மா-சிறந்த, சாரியன் ஆ (க)-ஒழுக்கத்தையுடையவனாக (விருந்து), மறுதலைச்சொல் - (நல்ல புகழினுக்கு) மாறாகிய பழிச் சொற்களை, மாற்றுதலே - நீக்குதலே, ஆசாரியனது - குருவினது, அமைவு - இயல்பாகும்.

(வி - ரை) அறுவர் என்பது ஈண்டு நூல் என்கிற குறிப்பால் அறுசமயத்தவர்களை யுணர்த்தலின் தொகைக்குறிப்பு. மறு - குற்றம், வரவு - அது பொருந்துதல். ஆன-பலவின்படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர். 'மறுவரவு இல் மாசாரியனு' என்பதற்கு, "மறிதலுப் பிறத்த லில்லாத பெரிய சரிதையை யுடையவனாய்" என்பது பழைய உரை. ஏ - பிரிநிலைப்பொருளது.

76. ஒல்லுவ நல்ல வுருவவேற் கண்ணினாய்
வல்லுவ நாடி வகையினால்—சொல்லின்
கொடையினாற் போகஞ் சுவர்க்கந் தவத்தால்
இடையாத் தவத்தினால் வீடு.

(ப - ரை) ஒல்லுவ-(ஒன்றோடொன்று நன்கு) ஒப்பனவும், நல்ல உருவ-அழகிய வடிவினை யுடையனவுமாகிய, வேல் கண்ணினாய் - வேல்போன்ற கண்களையுடையவளே!, வல்லுவ-(கற்றற்கு) வல்லனவாகிய (கூடியனவாகிய) நூற்களை, நாடி-ஆராய்ந்து, வகையினால் - (சொல்லுதற்குரிய) விதத்தினால், சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து, கொடையினால்-ஈகையினால், போகம் - போகமும், தவத்

தால்-தவத்தினால், சுவர்க்கம்-சுவர்க்கமும், அடையாத-(மனம் உலகப் பொருள்களிற்) செல்லுத லில்லாத, தவத்தினால் - தவத்தினாலே, வீடு - முத்தியுலகும் உளவாம்.

(வி - ரை) ஒல்லுவ, வல்லுவ - பலவின்படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள்; முன்னது தெரிநிலை, பின்னது குறிப்பு; இவற்றுள் முறையே ஒல், வல் - பகுதிகள்; முன்னதில் வரமெய் எதிர்கால இடைநிலை, பின்னதில் வகரமெய் உடம்படுமெய்; உகரம் இரண்டினுஞ் சாரியை.

77. நாற்கதியுந் துன்ப நவைதீர்த்தல் வேண்டுவான்
பாற்கதியின் பாற்பட வாராய்ந்து—நூற்கதியின்
எல்லை யுயர்ந்தார் தவமுயலின் மூன்றைந்தேழ்
வல்லை வீடாகும் வகு.

(ப-ரை) நாற்கதியும் துன்பம்-(தேவர்கதி, நரகர்கதி, விலங்கு கதி, மக்கள்கதி என்னும்) நான்கு கதிகளிலும் உள்ளது துன்பமே; (ஆகையால்), நவை - அத் துன்பத்தை, தீர்த்தல் வேண்டுவான் - நீக்குதலை விரும்புகின்றவன், பாற்கதியின் - (முற்கூறப்பட்ட) பகுதிகளையுடைய கதிகளினது, பால் - கூறுபாடுகளை, பட ஆராய்ந்து - பொருந்த ஆராய்ந்து, நூல் கதியின் - நூற்களிற் கூறப்பட்டுள்ள வழிகளினுடைய, எல்லை உயர்ந்தார் - எல்லையினின்று உயர்ந்தவர்களாகிய முனிவரர்களது, தவம்-தவத்தினை, முயலின்-(ஒருவன்) முயன்று செய்வானானால், மூன்று - (அவனுக்கு) மூன்றாம் பிறப்பிலேனும், ஐந்து - ஐந்தாம் பிறப்பிலேனும், ஏழ் - ஏழாம் பிறப்பிலேனும், வல்லை - திடமாக, வீடு ஆகும் - முத்தி உலகு உளதாகும் (என்று), வகு - விரித்துச் சொல்லு.

(வி - ரை) நவை என்றதனோடு சுட்டைக் கூட்டுக. வேண்டுவான், உயர்ந்தார் - வினையாலணையும் பெயர்கள். பால் என்பது

பகல் என்பதன் மரூஉ. படுதல்-ஈண்டுப் பொருந்துதல். நூற்கதி - ஏழாம் வேற்றுமை யுருபும்பயனு முடன்றொக்க தொகை. கதியின் எல்லை-ஆறன்றொகை. எல்லை யுயர்ந்தார்-ஐந்தன்றொகை. 'நூற்கதி யின் எல்லை யுயர்ந்தார்' என்றதற்கு "நூல்வழியான் எல்லை காண் கின்ற முனிவரர்" என்பது பழைய உரை. வீடு என்ற குறிப்பான் மூன்று, ஐந்து, ஏழ் என்பன அவ்வப் பிறப்புக்களை யுணர்த்தலின் இவை தொகைக் குறிப்புகள்.

78. தாயிழந்த பிள்ளை தலையிழந்த பெண்டாட்டி
வாயிழந்த வாழ்விஞர் வாணிகம்—போயிழந்தார்
கைத்தூண் பொருளிழந்தார் கண்ணிலவர்க் கீய்ந்தார்
வைத்து வழங்கி வாழ்வார்.

(ப-ரை) தாய் இழந்த பிள்ளை (க்கு)-தாயை இழந்த பிள்ளைக் கும்; தலை இழந்த-தலைவனை (கொழுநனை) இழந்த, பெண்டாட்டி (க்கு) - மாதினுக்கும்; வாய் இழந்த - வாயை இழந்த, வாழ்விஞர் (க்கு)-வாழ்க்கையை யுடையவர்களாகிய ஊமைகளுக்கும்; வாணி கம் போய்-வியாபாரஞ் செய்யச் சென்று, இழந்தார் (க்கு)-(முதற் பொருளை) இழந்தவர்களுக்கும்; கைத்து - கையிலுள்ளதாகிய, ஊண் பொருள் - உணவுக்கு ஆதாரவாகிய பொருளை, இழந்தார் (க்கு)-இழந்தவர்களுக்கும்; கண் இல்லவர்க்கு - கண்ணில்லாதவர்க ளுக்கும், ஈய்ந்தார்-(வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்தவர்கள், வைத்து வழங்கி - மறுபிறப்புக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து வைத்து, வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்.

(வி-ரை) நான்கனுருபைப் பிள்ளை என்பது முதலியவற்றோ டும் கூட்டுக. வாணிகம் என்றவிடத்துச் செய்ய என்னுஞ் சொல் இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. பெண்டு - பெண்தன்மை, ஆட்டி - அதனை ஆளுதலுடையவள்.

79. சாக்காடு கேடு பகைதுன்ப மின்பமே
நாக்காடு நாட்டறை போக்குமென—நாக்காட்ட
நட்டார்க் கியையிற் றமக்கியைந்த கூறுடம்
பட்டார்வாய்ப் பட்டது பண்பு.

(ப - ரை) சாக்காடு (ஏ)-மரணமும், கேடு (ஏ) - கெடுதியும், பகை (ஏ) - பகையும், துன்பம் (ஏ)-துன்பமும், இன்பமே-இன்பமும், நாக்கு ஆடு - நாவினாற் சொல்லப்படுகின்ற, நாடு அறை - நாட்டிலுள்ளவர்களுடைய சொல்லில், போக்கு (ஏ)-பொருந்துதலும், என - என்று, நாக்காட்ட - நாவினாற் சொல்லப்படும் இவை, நட்டார்க்கு - நண்பர்களுக்கு, இயையின் - வந்து பொருந்தினால், தமக்கு இயைந்த கூறு - (அவற்றுள்) தமக்கு உரிய பாகத்தை, உடம்பட்டார் - (ஏற்க) மனம் இயைந்தவர்களுடைய, வாய்-இடத்தில், பட்டது - பொருந்தியதே, பண்பு-நற்குணமாகும்.

(வி - ரை) மற்றையோரிடங் காணப்படும் நற்குணம் உண்மையாகிய நற்குணமாகாது என்பது இசையெச்சம். சாக்காடு - தொழிற்பெயர்; இதிற் சா-பகுதி, க்-சந்தி, காடு-விகுதி; நோக்காடு, வேக்காடு என வேறு தொழிற்பெயர்களும் இவ் விகுதி பெற்று வருதல் காண்க. ஏகாரம் எண்ணுப்பொருளது; அதனை முன்னும் பின்னு முள்ளவற்றோடுங் கூட்டுக. நாக்காடு - மூன்றன் தொகை; நாவினால் ஆடுதல், அதாவது பேசுதல்; அன்றி நாக்கினது ஆட்டம் எனக் கொள்ளுதலுமாம். பேசுதற்கு இதழும், நாவும், பல்லும் மேல்வாயும் ஆகிய நான்குங் கருவியாமேனும் முதன்மைபற்றி நாவைக் கூறினார். நாக்கு என்பதில் க் - சந்தி, கு-சாரியை. நாடு என்பது நாட்டிலுள்ளவர்களை யுணர்த்தலின் இடவாகு பெயர். போக்கு-தொழிற்பெயர்; போ-பகுதி, க்-சந்தி, கு-தொழிற்பெயர் விகுதி. பட்டது - ஒன்றன் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர். பழைய உரைகாரர் நாக்காட்ட என்றவிடத்து

நாக்காட்டார் எனப் பாடங்கொண்டு அதற்கு நாவாடாதா என்று பொருள் கூறினர்.

80. புலையாளர் புண்பட்டார் கண்கெட்டார் போக்கில்
நிலையாளர் நீர்மை யிழந்தார்—தலையாளர்க்
கூண்கொடுத் தூற்று யுதவினார் மன்னராய்க்
காண்கொடுத்து வாழ்வார் கலந்து.

(ப-ரை) புலையாளர் (க்கு) - (பலரும் இகழும்படியான) தாழ்வையுடையவர்களுக்கும்; புண்பட்டார் (க்கு) - உடலிற் புண்பட்டவர்களுக்கும், போக்கில் நிலையாளர்(க்கு) - தேசயாத்திரை செய்தலில் நிலைகொண்டிருப்பவர்களுக்கும்; நீர்மை இழந்தார்(க்கு) - (தங்கள் மேலாகிய) தன்மையை யிழந்தவர்களுக்கும்; தலையாளர் (க்கு) - மேன்மையாகிய குணங்களை யுடையவர்களுக்கும், ஊற்று ஆய்-ஆதரவாய், ஊண் கொடுத்து - உணவைக் கொடுத்து, உதவினார் - (அவர்களுக்கு) உதவி செய்தவர்கள், மன்னர் ஆய்-அரசர்களாய், கொடுத்து - (தம்மை அடுத்து ஏற்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக்) கொடுத்து, கலந்து - (சுற்றத்தார், நட்பினர் முதலானோருடன்) கூடி, வாழ்வார் - (இன்புற்று) வாழ்வார்கள்.

(வி - ரை) புலை - தாழ்வு, ஆளர் - அதனை ஆளுதல் உடையவர்கள். போக்கில் நிலையாளர் - தேசசஞ்சாரஞ் செய்தலில் நிலையாயிருத்தலை ஆளுதல் உடையவர்கள்; அதாவது, எப்பொழுதுந் தேசசஞ்சாரஞ் செய்துகொண் டிருப்பவர்கள். தலையாளர் - தலைமையாகிய குணங்களை ஆளுதல் உடையவர்கள்; தலை என்பது ஈண்டு மேன்மையாகிய குணங்களை யுணர்த்தியது இலக்கணை. போக்கில் என்பதில் போக்கு - தொழிற்பெயர், இல்-ஏழனுருபு. ஊண் என்பது உண் என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இஃது அத்தொழிலாகுபெயராய் உண்ணும் பொருளை யுணர்த்தியது. ஊற்று

என்பது ஊறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இதுவும் அவ் வாகுபெயராய்க் கிணறு முதலியவற்றில் ஊறும் நீரை யுணர்த்தியது; ஊறுதல் - சுரத்தல்; இது பொருளாகுபெயராய் அஃது உலகத்துப் பிராணிகளுக்கு ஆதாரவாயிருக்கும் அதன் தன்மையை உணர்த்தியது என்க. இங்ஙனமன்றி, ஊற்றாய் உதவி என இயைத்து ஊற்றுநீரைப்போல உதவி செய்து என்றுரைத்தலுமாம். இப் பொருளில் ஆய் என்பது உவமஉருபு. தலையாளர்க்கு என்பதிலுள்ள நான்கனுருபைப் புலையாளர் முதலிய முன்னுள்ள ஐந்தனோடுங் கூட்டுக. காண் - முன்னிலையசை.

ஏலாதி மூலமும் உரையும்

முற்றுப் பெற்றன.

SECOND EDITION] [1000 COPIES

ஸ்ரீ

ஏலாதியின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி முற்றிற்று.

	அ.	ப.
தேவாரதிருவாசகத்திரட்டு	8	0
சிவநாமாவளித் திரட்டு...	3	0
சிவானந்த மாலை ...	4	0
ஸ்ரீ தத்துவபோதம் ...	1	0
நாஞுஜீவவாதக்கட்டளை	1	0
ஞெடி (செய்யுள்) ...	1	0
கட்டளைப் பிரபந்தம் (14 கட்டளைகள்) ...	8	0
சைவ சித்தாந்த வரலாறு	4	0
சித்தாந்தப் பிரகாசிகை...	2	0
பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்தாந்தம் ...	2	0
சித்தாந்த தத்துவ லக்ஷணம்	0	9
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசம்	1	6
ஞானத்தின் பிரிவுகள் ...	2	0
ஓங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0
அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம்	1	0
ஏகாந்த சேவை ...	1	0
கலியுக தர்மம் ...	1	6
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம்	1	0
பாரத நீதி ...	2	0
திருமங்கல்யதாரணவிதி	0	6
பிள்ளைத் தாலாட்டு ...	0	6
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2	0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0
தன்வந்திரி நாடிசிந்தாமணி	2	0
இராஜயோக வித்யா வினாவிடை ...	1	0
சிவநாமாத்விதக் கீர்த்தனை	8	0
கீதாசாரத் தாலாட்டு ...	1	0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	4	0
அணிலக்கண வசனம் ...	4	0
வச்சணந்திமாலை உரை...	2	0

	அ.
பஞ்சதந்திர வசனம் ...	10
ஸ்ரீ விநாயக அகவல் ...	1
சிவபோக சாரம் ...	2
சிவானந்த போதம் ...	4
பரமானந்த தீபம் ...	1
சிவஞான தீபம் ...	4
ஏரெழுபதும், செம்பெற் சிலை எழுபதும் ...	4
ஈட்டி எழுபது உரை ...	4
தமிழறியும்பெருமாள்கதை	6
108 திருப்பதித் திருப்புகழ்	8
அஷ்டப் பிரபந்த மூலம்	12
நைடத மூலம் ...	12
ஔவைகுறள் மூலம் ...	2
கைவல்லிய நவநீத மூலம்	3
வேதாந்தசூளாமணி மூலம்	3
சுகர் கைவல்லியம் ...	3
மீனாக்ஷியம்மன் பிள்ளைத் தமிழ் மூலம் ...	3
சிவசிவவெண்பா முதலிய	8
சீகாளத்திக் கலம்பகம் ...	2
ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயதீபம்	0
ஸ்ரீவிநாயகசிவசக்திகவசம்	1
பக்தி (இன்னதென்பது)	2
ஒருதுறைக் கோவை ...	4
குடாரம்: (குறள் விஷயம்)	1
அம்மணீயம், ஐயாசாமீயம்	8
விவேக சிந்தாமணி உரை: 1-ம் பாகம் ...	8
2-ம் பாகம் ...	10
ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், வெற்றிவேற்கை விருத்தியுரை ...	12

	அ.	ப.
ஆத்திசூடி உரை	0	9
கொன்றைவேந்தன் உரை	0	9
வெற்றிவேற்கை உரை	1	0
வாக்குண்டாம் உரை	1	3
நல்வழி உரை ...	1	6
நன்னெறி உரை ...	1	6
ஷை நீதிநூற்கொத்துஉரை	8	0
ஷை 6 நூலின் மூலமும், நீதிநெறி விளக்க மூலமும், அவற்றின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கிய நீதிநூற்றிரட்டு ...	8	0
அறப்பளீசுர சதகம் ...	3	0
குமரேச சதகம் ...	4	0
திருவேங்கட சதகம் ...	4	0
தண்டலையார் சதகம் ...	2	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9
ஷை 7 சதகமும் அடங்கிய சதகத்திரட்டு 1-ம்பாகம்	12	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	4	0
குருநாத சதகம் ...	1	0
அவையாம்பிகை சதகம்	2	0
அருணாசல சதகம் ...	1	0
அண்ணாமலைச் சதகம் ...	4	0
வடவேங்கடநாராயணசதக	2	0
தொண்டைமண்டலசதகம்	2	0
கோகுல சதகம் ...	0	9
திருத்தொண்டர் சதகம்	2	0
ஷை 10 சதகமும் அடங்கிய சதகத்திரட்டு 2-ம்பாகம் ரூ	1	

	அ.	ப.
ஏசுவை நம்பினால் ரக்ஷிப்படையலாமா? ...	0	6
கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு	4	0
விவிலிய குற்சிதம் ...	2	0
ஷை திக்கார கண்டனம்	2	0
சிவநாம விளக்கம் ...	1	6
ஏசுமனிதனே, கடவுளா?	2	0
விக்ரஹாராதனமுதலியன	1	0
பைபில் யார் எழுதியது?	1	0
சிவனுந் தேவனு என்னும் தீய நாவுக்கு ஆப்பு ...	1	0
கிறிஸ்தவர் ஞானோதய ஆபாச விளக்கம் ...	0	6
புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து மத கண்டனம் ...	0	9
வஜ்ஜிரடங்கம் ...	1	0
கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்துவ ஆபாசம் ...	0	6
இந்துஜெய பேரிகை: 4 பாகமும் ...	3	9
பைபிலும் உலக சிருஷ்டியின் ஆபாசமும் ...	0	9
கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு நம்பிக்கை ...	0	3
பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்கள் படிக்கலாமா? ...	0	3
ஆரியப்பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் முறைமை	0	6
ஷை 18 நூலும் சேர்ந்தது ரூ		1
சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
பிரசங்க பீடிகை, கிறிஸ்து மத கண்டன வஜ்ஜிர குடாரம்	1	6

[illegible] புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

உலகநாத பண்டிதர் இயற்றிய

ஜாதி பேத விளக்கம்

புதிய பதிப்பு: விலை அணா 4

இந்நூலில் அடங்கிய ஜாதிகளின் பெயர்

1. சபாநாதர் வணக்கம், 2. அவை யடக்கம், 3. ஆக்கியோன் பெயர், 4. பதிகம், 5. நூற் பயன், 6. ஜாதித் தொகை, 7. சைவ பேதம், 8. சைவர் தொழில், 9. ஆதி சைவர், 10. மஹா சைவர், 11. ஜாதித் தோற்றம், 12. அந்தணர், 13. அரசர், 14. வணிகர், 15. வேளாளர், 16 அநுலோமாதியர், 17. அலகர், 18 சூதர், 19. நூதர், 20. குண்டக கோளகர், 21. வைசியர் தொழில், 22. தெலுங்கப் பிராமணர், 23. காணியாளர், 24. அபிடேகர், 25. போசர், 26. சாமந்தர், 27. பூணூற் கணக்கர், 28. மல்லர், 29. பண்டிதர், 30. கைக்கோளர், 31. குயவர், 32 மருத்துவர், 33. கோமுட்டி, 34 பொன் வாணிபர் 35. கவறைகள், 36 ஓச்சர், 37. கொந்தக வேளாளர், 38. சவள வேளாளர், 39. மாவுத்தர், 40. சேனைக் கடையார், 41. பரிக்குலத்தார், 42. சுருதிமான். 43. பாய்வாணிகர், 44. சாலியர், 45. யாழ்ப்பாணர், 46. தீவைக்கு உரியவர், 47 சிற்பர், 48. சாணியோர், 49. மீன் பள்ளியர், 50. பட்டணவர், 51. சேடர், 52. இடையர், 53. மணிச் சிற்பியர், 54. செக்கு வாணியர், 55, காவற் பள்ளியர், 56. சாங்கோலியர், 57. தட்டார், கொல்லர், கன்னார், தச்சர், 58. சான்றார், 59. தளாயர், 60. மரவர், 61. பூமாலைக்காரர், 62 முச்சியர், 63. உறைகாரர், 64. அம்பட்டர், 65. கூத்தாடியர், 66. கரையர், 67. மாருவர், 68. வலையர், 69. வேலவர், 70. செப்புக் கன்னார், 71. குன்றுவர், 72. சவணர், 73. நிலைத் தறியார், 74. காணிக்கர், 75. பரவர், 76. கடையர், 77, அநுலோமர்க்குத் [illegible]வர், 78. அநுலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 79. பிரதிலோமர்க்கு வெளுக்கிறவர், 80. சில வண்ணார், 81. அசிப்பர், 82. இருளர், 83. கணியர், 84. ஒட்டர், 85. கடைப் புலவர், 86. பறையர், 87. இளமையன், 88. சக்கிலியர், 89. தோட்டியர், 90. [illegible], 91. சோளக, 92 பாங்கர், 93. சருவர், 94. ஜாதி [illegible], 95. ஜாதித் தாழ்ச்சி